STORT TILLÆG OM VERDENSMUSIK. I ALT 56 SIDER GAFFA

MUSIKMAGASINET

GAFFA

NR. 113 • OKTOBER '94

•GRATIS•

STAGEDIVING

Den nye sport på spillestederne

Suicidal Tendencies

C. V. Jørgensen

DANSK HIP HOP • SUGAR • T. REX • DANSEORKESTRET • THOMAS HELMIG • SOUVENIRS

INDHOLD

NR. 113 OKTOBER '94

Rocknoter 4

Stagediving 10

Hip hop 12

Jeff Buckley 13

C. V. Jørgensen 14

Suicidal Tendencies 16

The Cult 17

Sugar 18

T. Rex 22

Thomas Helmig 24

Souvenirs

Spørgehjørnet

Kælder 27

Hip hop, Metal 28

Jazz 29

Pladeanmeldelser 30

Gear & Grej 34

Båndsalat 35

Musikkalender 36

Næste nummer af

MUSIKMAGASINET GAFFA

er på gaden

3. november

Musikken & moneterne

Musikken er en større størrelse end alle de kræfter, der prøver på at sælge den.

Det sagde Thomas Helmig til mig forleden under en interview-seance. Kunstneren har talt. Men er forholdet mellem kunst og købmandsskab virkelig så enkelt?

Man kunne jo få sine tvivl, når man står der i sin lokale Kvickly, hvor Hanne Boels nyeste og Absolute Music nr. hvad-ved-jeg byder sig til, side om side med det hakkede oksekød, tomater på dåse, Kellogg's Frosties i endnu større økonomipakke og Omo Color i endnu mindre øko-refill version.

Og den sidste illusion om ukommerciel kunstnerisk frihedsstatus forsvinder, når man ser, hvordan pladeselskaberne kan markedsføre moneterne op af lommerne på pladekøberne. TV-annoncering, veltilrettelagte interview-kampagner, en optræden i Eleva2eren, lagt så den passer præcis ind i den store marketingsplans gennemarbejdede helhed og sløve journalister og lokalradiofolk, der ukritisk hopper lige på selskabernes markedsførings-vogn.

Musik er en stramt tilrettelagt købmandsforretning.

Den konstatering er sådan set ikke nogen stor afsløring. Det har købmændene aldrig lagt skjul på. Men der er stadig masser af musikere, der har det såre svært med at se pengemaskinen sluge deres hjerteblod og inderste følelser.

Hvis Kurt Cobain havde haft samme stensikre overbevisning som Helmig, havde han måske haft mere fred i sjælen. Et af Cobians personlige dilemmaer var jo netop paradokset mellem at have en dybt anti-kommerciel holdning og så samtidig skabe stor business i en multinational pladegigant med sine sange.

Det særlige ved musik - og for den sags skyld al slags kunst - er jo, at dens værdi slet ikke kan måles i hård valuta. En bakke leverpostej gør gavn på rugbrødet indtil der ikke er mere tilbage. En pakke vaskepulver er sine penge værd, lige til det tidspunkt hvor den er tom - og man vælger det mærke der er mest drøjt og bedst til at ta' skidtet.

Men en plade kan være langt mere værd end de 139,- kr. - eller hvad det nu måtte være - som man må punge ud for den. En plade kan ændre ens liv, den kan sætte ting i gang, den kan være soundtracket til en forelskelse og igangsætter af tanker og forandringer.

De værdier overstiger langt det visionsløse købmandsskab, som der er så ufatteligt meget af i pladeindustrien. Pladeforretningerne bugner med produkter, der ikke er deres penge værd. Musik, der er udtænkt ud fra renlivet kommercialisme, kopier af kopier af succeser, musik, der ikke vil andet end at være lydtapet.

Så når du vælger musik, så tag og snyd købmændene. Køb det der er mere værd end sin pris.

"Pladeforretningerne bugner med produkter, der ikke er deres penge værd. Musik, der er udtænkt ud fra renlivet kommercialisme, kopier af kopier af succeser, musik, der ikke vil andet end at være lydtapet. Så når du vælger musik, så tag og snyd købmændene. Køb det der er mere værd end sin pris."

DE 5 på landevejen.

LIVEFTERÅR 1994

SØS FENGER
"Et Kys Herfra"
Incl. "Kun Et Kys Herfra" og
"Tivoli i Regnvejr"

TURNÉ, bl.a.:
06.10. HERNING, Fermaten
07.10. ÅRHUS, Blitz
08.10. ÅLBORG, Skråen
13.10. HØRSHOLM, Trommen
15.10. RØDOVRE, Viften
20.10 ODENSE, Magasinet
21.10. ESBJERG, Multihuset
27.10. ROSKILDE, Gimle
28.10. KØBENHAVN, Pumpehuset
10.11. HELSINGØR, Toldkammeret

HUSK OGSÅ:
"On Holiday"
"Vinterdage"

KAARE NORGE
"La Guitarra"
incl. "Stairway To Heaven"
feat. Cecilie Norby

TURNÉ, bl.a.:
28.09. BJERRINGBRO, Kirken
29.09. HERRESTED, Kirken
02.10. ASSENS, Skovpavillonen
09.10. TORNBJERG, Kirken
16.10. HILLERØD, Støberihallen
08.11. LONDON, St. Martin In The Fields
09.11. WARWICK, Art Society

HUSK OGSÅ:
"Con Amore"
"Tango"
"Bach m.fl."

HENNING STÆRK
"Whatever Gets You Thru The Night"
incl. "Cherry, Cherry"

TURNÉ, bl.a.:
14.10. TV 2, Eleva2eren
15.10. NÆSTVED, Det Ny Ridehus
20.10. KØBENHAVN, Pumpehuset
21.10. ROSKILDE, Roadhouse
22.10. HELSINGØR, Toldkammeret
29.10. ESBJERG, Tobaksfabrikken
04.11. ÅRHUS, Kongreshuset
05.11. ODENSE, Magasinet
11.11. VIBORG, Tinghallen
12.11. HJØRRING, Sysseltinget
18.11. HORSENS, Ny Teater
19.11. ÅLBORG, Skråen
25.11. HAMMEL, Apollon Musichall
02.12. RANDERS, Værket

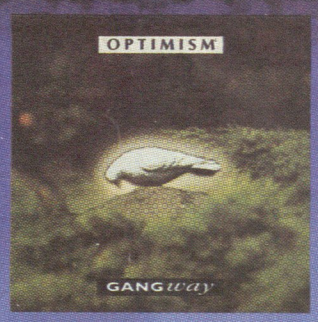
HUSK OGSÅ:
"Smalltown Saturday Night"
"Hard To Handle"
"Dreams To Remember"

THOMAS HELMIG
"Stupid Man"
incl. "Gotta Get Away From You"

TURNÉ, bl.a.:
07.10. TV 2, Eleva2eren
03.11. BALLERUP, Baltoppen
04.11. HOLBÆK, Elværket
05.11. VEJLE, Torvehallerne
10.11. SILKEBORG, Teatersalen
11.11. ÅLBORG, Skråen
12.11 ODENSE, Magasinet
17.11. HELSINGØR, Toldkammeret
18.11. ROSKILDE, Kulturhuset
19.11. KØBENHAVN, Pumpehuset
25.11. ÅRHUS, Kongreshuset
26.11. HADERSLEV, Harmonien
02.12. NÆSTVED, Musikstalden
03.12. ESBJERG, Tobaksfabrikken

HUSK OGSÅ:
"Say When"
"Rhythm"

GANGWAY
"Optimism"
incl. "Everything Seems To Go My Way"
og "Sycamore Sundays"

TURNÉ, bl.a.:
07.10. KØBENHAVN, Pumpehuset
08.10. ROSKILDE, Gimle
14.10. ESBJERG, Multihuset
21.10. ÅRHUS, Blitz
28.10. RØNNE, Kulturhuset
29.10. RØDOVRE, Viften
04.12. TOKYO, On Air West
05.12. TOKYO, On Air West
07.12. AICHI, Club Quattro
08.12. OSAKA, Club Quattro

HUSK OGSÅ:
"Happy Ever After"
"The Quiet Boy Ate The Whole Cake"
"Sitting In The Park"
"The Twist"

Jens & Berger

BMG
BERTELSMANN MUSIC GROUP

Er du under 26, får du næsten billetten smidt i nakken.

Men så ligger England og Norge også for dine fødder.

Pris pr. vej
fra kr. **295**

Er du 25 år eller derunder, kan du få billige billetter til både England og Norge. Prisen inkluderer en dejlig sørejse e/t med liggeplads (Esbjerg-Harwich) eller økonomikahyt (København-Oslo). Afrejse søndag - onsdag. Tillæg for afrejse andre dage.

Betingelserne for at få en ungdomsbillet er, at du bestiller plads tidligst 21 dage før din afrejse, og at du er 25 år eller derunder. Billetten kan ikke refunderes eller ændres, når rejsen først er begyndt, og du kan ikke tilkøbe bedre kahytskategori.

Ring til dit rejsebureau eller til DFDS Scandinavian Seaways i København tlf. 33 11 22 55 eller Esbjerg tlf. 75 12 48 00.

København-Oslo									
Periode/ Kategori	1/1 - 3/2 21/2 - 16/6 22/8 - 31/12			4/2 - 20/2			17/6 - 21/8		
Økonomikahyt	søn-ons	tors	fre-lør	søn-ons	tors	fre-lør	søn-ons	tors	fre-lør
Enkeltrejse	295	355	425	295	355	625	525	575	625

Esbjerg-Harwich/Newcastle og Hamburg-Harwich/Newcastle						
Periode/ Kategori	1/1 - 4/2 1/11 - 31/12		5/2 - 15/6 22/8 - 31/10		16/6 - 21/8	
Liggeplads	søn-ons	tors-lør	søn-ons	tors-lør	søn-ons	tors-lør
Enkeltrejse	295	395	395	495	495	595

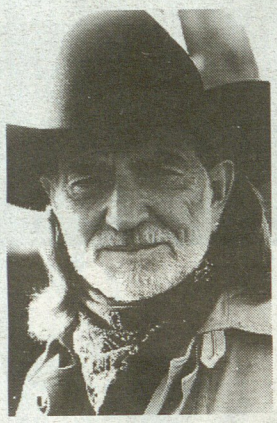

DFDS SCANDINAVIAN SEAWAYS
A BETTER WAY OF TRAVELLING

NP/GREY 2

●Efter sidste års afbrænder har Danmarks Radio åbenbart indset, at Dansk Melodi Grand Prix har nået sin pensionsalder. Arvtageren bliver en ny stor-lancering, der har fået navnet **Musik-Event '95.**

Efter at have konsulteret pladebranchen, musikjournalister, musikere, tekstforfattere og andre ligesindede, har DR nu arbejdet sig frem til et helt nyt koncept, hvor stort set alt bliver ændret, herunder det musikalske niveau. Nogle af Danmarks førende komponister indenfor dansk rock og pop har indvilget i at deltage og allerede nu kan vi nævne et par af dem: **Lars Muhl, Morten Remar, Morten Kærså** og **Anne Linnet.**

●Dette stålsatte blik, disse furede kinder, det lange bølgede rødgrå hår. Altsammen tilhører det en af countrymusikkens største legender **Willie Nelson.**

Nu kommer Kong Nelson til Danmark, nærmere betegnet Falkoner Teatret, hvor han den 19. oktober genopfrisker de gamle evergreens som for eksempel *To All The Girls We Loved Before* og *Funny How Time Slips Away.* Denne gang bliver det uden hans Highwaymen (Kris Kristofferson, Johnny Cash og Waylon Jennings), men med eget band og repertoire.

●**Anne Linnet** tager sig en slapper. Efter at hun har solgt sit pladeselskab Pladecompagniet og trukket sig ud af spillestedet Montmartre har Linnet sagt farvel til Danmark for at gå på "orlov". Hun er rykket sydpå, nærmere bestemt til den italienske hovedstad Rom, med det formål at få sig en kreativ tænkepause.

Linnets "orlov" skulle efter sigende komme til at vare mellem seks og otte måneder.

●**Hanne Boel** har netop fået endnu et par platinplader til sin samling. Både i Danmark og Norge har hendes aktuelle album *Misty Paradise* solgt over 50.000 eksemplarer, så med både en dansk og en norsk platinplade i bagagen forbereder hun sig nu på en turné, der fik premiere i Tromsø den 27. september.

Første danske koncert er den 25. oktober i Odense.

●Har man trang til at hylde **Jimi Hendrix,** så er der to gode lejligheder til det i oktober. Musikeren **Yul Anderson** optræder med sit Hendrix-show på det københavnske spillested Alexandra både lørdag den 8. og torsdag den 13. oktober.

Ved den sidste af de to koncerter er der forøvrigt gæsteoptræden fra rapgruppen **U.R.D,** der efter sigende skulle kaste sig ud i en spændende kombination af Hendrix og hip hop.

Foto: Spiros Politis

●For **Underworld**-fans bliver der noget at se frem til i oktober, nærmere betegnet den 29. oktober. Her kommer Underworld-DJ **Darren Emerson** på eksklusiv-visit til Århus. Den ellers totalt opbookede troldmand spiller til et deep-house arrangement på Vestergade 58.

So if you're up for a big-time house-experience, U Better Be There!

●Københavnske country-fans kunne engang nyde livemusik fra "westernhelte" som Poul Krebs og Ivan Pedersen i **Sejlklubben** i Nordhavnen. Efter stedets lukning flyttede country-aftenerne for en kort tid videre til **Krøgers Honky** Tonk, men nu skulle de hyggelige mandagsaftener med country-musikalsk jam session have fundet et fast tilholdssted i det gamle værtshus **Bernikows.**

Bernikows ligger på adressen Kr.Bernikows Gade 2 og hver mandag er der levende musik. Programmet er som sædvanlig en overraskelse, blot drejer det sig om country, folk og roots music. Bortset fra den første mandag i hver måned, hvor der står jazz på menuen.

Nice Device -det er Dan til højre

●Et svar:
Af DanDan - Nice Device

Da jeg læste lederen i GAFFA's septemberudgave, tænkte jeg ved mig selv: Åhh, for fanden, skal vi nu til at tage den gamle diskussion op igen. Og selvom jeg er af den type, der hellere vil spille musik end snakke, synes jeg alligevel at en bemærkning fra min side er på sin plads.

Det er utroligt at et blad, der ellers er dedikeret de mere rock/blues-agtige genrer, overhovedet gider at skrive om dance. Men der er jo altid et par billige points at score, hvis man kan svine nogle 'musikere' til, der leger sig frem til gusten klæbedisco og hjernedøde coverversioner uden musikalske kalorier.

Problemet er bare, at Arne Vollertsens bagland ikke er i orden. Lederen, som han skrev, er fuld af fejl, løgne og smarte ord. Tag f.eks. sætningen "Siden har de bluffet sig frem på hitlisterne". Enhver ved at de fleste hitlister er baseret på enten pladesalg eller airplay, så hitlister kan man sgu' ikke bluffe sig op ad.

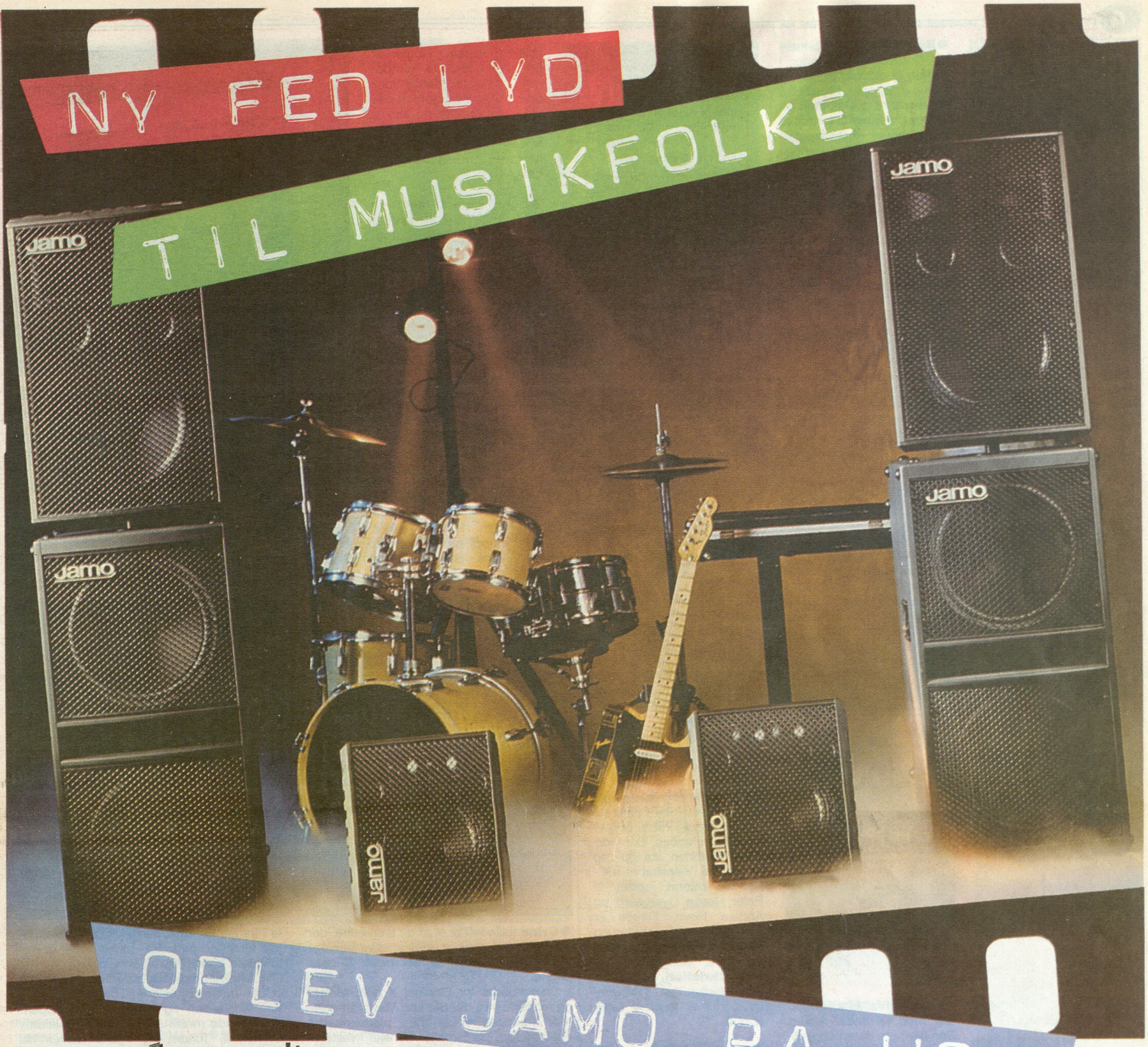
Et andet eksempel er; "A Cozy Condition, en plade fyldt med coverversioner". Der er kun få coverversioner på pladen! Nice Device har heller aldrig "solgt sig selv som levende reklamesøjler" - og man kunne blive ved.

Det er samtidig sjovt at huske tilbage på, at der faktisk var rimelig stor interesse fra GAFFA's side dengang Cut N' Move og Nice Device spirede i den århusianske undergrund. Dengang var der ingen grænser for de prisende lovord vi fik med på vejen. Men hvad er der sket siden? Hverken Nice Device eller Cut N' Move spiller dårligere musik eller ser dummere ud end dengang. Det eneste jeg kan få øje på er international succes og lidt penge i lommerne. Det er altså det man ikke må, ifølge GAFFA.

Heldigvis er der ikke ret mange, der deler Arne Vollertsens mening. Det ses tydeligt på div. hitlister og radio-playlister, der er domineret af dance-musik. Man skal ikke nedgøre musik, der har til formål at få folk til at smile, danse og more sig. Den musik har altid eksisteret og vil altid være der i een eller anden form.

Den musikalske kvalitet eller det Arne Vollertsen kalder 'kalorier' findes i rigelige mængder i dance, ellers gider folk ikke høre eller købe den. Det er altså ikke muligt at hælde 'hjernedød sodavandsdisko' ned i halsen på folk og tro at man kan dække over det med 'trendy kluns og smarte dansere'. Der er masser af kvalitet og kalorier i dance, du er bare blevet for gammel til at se det, Arne! Hvis I på GAFFA vil skrive om dance-genren, bør I finde en til at gøre det, som i det mindste interesserer sig for dance.

Lad mig lige til slut rette den misforståelse, at det skulle være lettere at lave musik med computere og samplere. Da min gamle far fik sin første elektriske guitar i 1959 (vist nok), troede folk at en elektrisk guitar kunne spille af sig selv, og der gik lang tid før han blev taget alvorligt. Det samme pjat er mange keyboardspillere udsat for idag. Computeren/sequenceren er ikke andet end et "musikalsk tekstbehandlig"; man kan klippe og klistre i sit musikalske materiale. Og alle, der har prøvet et tekstbehandling ved også, at det ikke selv kan skrive teksten - Så skulle det vist være på plads!

MUSIK HUSET
AAGE JENSEN
Åbenrå 1-3 1124 København K
Tlf. 33 14 29 00

MUSIK DANMARK
MUSIKHUSET
Kindhestegade 24 4700 Næstved Tlf. 53 73 03 22

Musikladen
MUSIKINSTRUMENTER
Nørregade 26
5000 Odense C - Tlf. 66 14 00 35

PETER MUSIK
Østergade 36, 5500 Middelfart
Tlf. 64 41 79 06

musikhuset hjørring
Østergade 63
9800 Hjørring Tlf. 98 92 03 00

MUSIKHANDEL
Alfred Christensen
Herningvej . 7500 Holstebro
97 42 33 44

København: Musikhuset Aage Jensen Åbenrå 1-3 1124 København K Tlf. 33 14 29 00 **Næstved:** Musikhuset Kindhestegade 24 4700 Næstved Tlf. 53 73 03 22 **Odense:** Musikladen Nørregade 26 5000 Odense C Tlf. 66 14 00 35 **Middelfart:** Peter Musik Østergade 36 5500 Middelfart Tlf. 64 41 79 06 **Hjørring:** Musikhuset Hjørring Østergade 63 9800 Hjørring Tlf. 98 92 03 00 **Ålborg:** Alfred Christensen Urbansgade 19-23 9000 Ålborg Tlf. 98 13 24 33 Knud Eskildsen Musik Hobrovej 347 9200 Ålborg S Tlf. 98 18 52 00 **Holstebro:** Alfred Christensen Herningvej 76 7500 Holstebro Tlf. 97 42 33 44 **Viborg:** Knud Eskildsen Musik Gravene 4 8800 Viborg Tlf. 86 61 25 15 **Randers:** Centrum Musik Kirkegade 9-11 8900 Randers Tlf. 86 43 37 00 **Herning:** Knud Eskildsen Musik Dalgasgade 17 A 7400 Herning Tlf. 97 22 10 00 **Århus:** Knud Eskildsen Musik Store Torv 18 8000 Århus C Tlf. 86 19 22 99 **Billund:** Billund Musik Kløvervej 12 7190 Billund Tlf. 75 33 26 66 **Esbjerg:** Knud Eskildsen Musik Torvegade 6 6700 Esbjerg Tlf. 75 12 30 22 **Åbenrå:** Åbenrå Musik Rådhusgade 8 6200 Åbenrå Tlf. 74 62 00 30 **Rønne:** Ejvinds Musik Møllegade 5 3700 Rønne Tlf. 56 95 07 71

MUSIKHANDEL
Alfred Christensen
Urbansgade 19-23
98 13 24 33

EJVINDS MUSIK
Møllegade 5 • 3700 Rønne
Telefon/Fax 56 95 07 71

Centrum MUSIK
Randers ApS
Kirkegade 9-11 8900 Randers
Tlf. 86 43 37 00

Billund Musik
Kløvervej 12. 7190 Billund. Tlf.: 75 33 26 66

Et verden af musik
KNUD ESKILDSEN
DK 9200 AALBORG SV . HOBROVEJ 347 Tlf. 98 18 52 00
DK 8800 VIBORG . GRAVENE 4 Tlf. 86 61 25 15
DK 8000 ÅRHUS C . STORE TORV 18 Tlf. 86 19 22 99
DK 7400 HERNING . DALGASGADE 17 Tlf. 97 22 10 00
DK 6700 ESBJERG . TORVEGADE 6 Tlf. 75 12 30 22

AABENRAA MUSIK
Arne Mikkelsen
Rådhusgade 8 . 6200 Aabenraa . Telefon 74 62 00 30

Jamo

MUSIKMAGASINET
GAFFA

UDGIVER
FORENINGEN
MUSIKMAGASINET GAFFA
SJÆLLANDSGADE 92
8000 ÅRHUS C
TEL.: 86 12 98 99
FAX: 86 18 92 22
GIRO: 4 37 68 97

ANSV. REDAKTØR:
ARNE VOLLERTSEN

ANNONCER:
ROBERT BORGES
TEL.: 86 12 98 99

ADMINISTRATION:
MICHALA HANSEN

ABONNEMENT:
THOMAS JENSEN

MARKETINGCHEF:
ROBERT BORGES

LAY-OUT & GRAFIK:
PER JUUL PEDERSEN

GAFFER:
DANIEL VANGSGÅRD

SKRIBENTER:
MIA POLLMANN
PER REINHOLDT NIELSEN
JENS JAM RASMUSSEN
LARS NIELSEN
HENRIK FØHNS
KÅRE GADE
METTE OLSEN
METTE KIER
NILS HARBO
PETER WIDMER
HENRIK VESTERBERG
JAN OPSTRUP POULSEN
CHRISTIAN GRAU
MAISE NJOR
MARTIN KONGSTAD
PETER CARSTENS
JIM HOLM
JESPER SKAANING
MICHAEL RASMUSSEN
FINN P. MADSEN
TORBEN ELERS

FOTOGRAFER:
ROBIN SKJOLDBORG
PEER MORTENSEN
STEEN TRONSGAARD
EINAR VID NEYST
ISAK HOFFMEYER
JAN JUL
MICHAEL HARDER
KLAUS THYMANN
PER HOUBY

TEGNERE:
ANDERS WORM
MARTIN KIRCHGÄSSNER

TRYK:
NORDJYSK AVISTRYK

OPLAG:
67.000 EKSEMPLARER

ABONNEMENT:
100,- KR. FOR 12 NUMRE.
INDBETALES PÅ GIRO
4 37 68 97.

DEADLINES:
REDAKTIONELT: 17.10.
KALENDER: 20.10.
ANNONCER: 20.10.

FORSIDEFOTO:
STEEN TRONSGAARD
ISAK HOFFMEYER
PER HOUBY

● **Brenderup Højskole** på Nordvestfyn blænder i midten af oktober op for en særlig musiklinie. **Musik og Stemme** er overskriften på forløbet, der har til formål at kombinere instrumentalundervisning, sammenspil og stemmetræning.

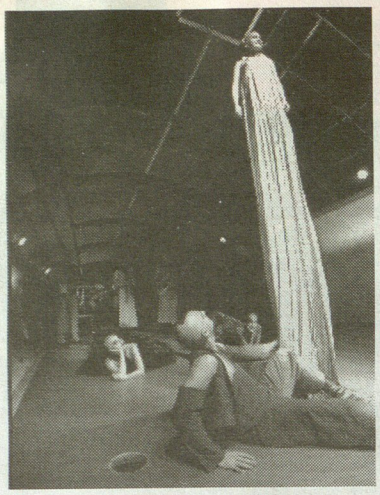
Højskolelærer Gitte S.Nilsson arbejder ud fra den grundtanke, at de fleste musikere bruger deres stemme for lidt. Derfor har de brug for at lære at anvende deres stemme som praktisk instrument i forhold til det at spille og det er hvad kurset via forskellige discipliner tager sigte på. Nærmere oplysninger kan fås på tlf. 64 44 24 14.

● Den århusianske saxofonist **Emil Hess** skal ud på en meget lang rejse i oktober. Sammen med sin kvartet er han inviteret til en kæmpestor kinesisk jazzfestival i **Bejing,** som eneste danske indslag på festivalen.

● Det relativt ukendte århusianske band **Wallflowers,** centreret omkring sangeren og sangskriveren **Anette Bjergfeldt,** har fået pladekontrakt. Wallflowers har skrevet kontrakt med EMI/Medley og når muligvis at udgive debutplade allerede i år.

● Sikke et hår! **Monique** er klar med sit andet album. Den hårfagre dansk-ægyptiske sangerinde har netop udsendt opfølgeren til debuten fra efteråret '91, *Shadows*. Nu, tre år efter, er andet album med sangerinden på gaden. Det bærer titlen *Guilty* og er blevet til i et samarbejde mellem Monique og en håndfuld af dansk-poppens tunge drenge. Sang-leverandører er tidligere Rocazino-mand Jesper Winge Leisner, rockveteran Stig Kreutzfeldt og Ray Dee Ohh-guitaristen Michael Bruun.

Glimt fra Dr. Dantes nye forestilling

Foto: Per Houby

● **Gasolin** er på alles læber i disse dage. Ikke mindst fordi Teatergruppen **Dr. Dante** har haft premiere på *Gasolin* - en teaterkoncert. En satsning, hvor teater og rock blandes til en nytænkende cocktail, med musikken og Gasolins tekster som hovedrolleindehavere. Det er Dr. Dante's fortolkning af Gasolin i 90'erne, og ikke 70'er-nostalgi og teatergruppen siger selv hvorfor:

-Fordi de tekster, som dengang de blev lavet, handlede om outsidere på samfundets bund, i dag handler om en hel generation.

På den musikalske side har Dr. Dante fået nogle stærke kort på hånden. Øverst på rollelisten står **Caroline Henderson,** der næppe behøver nogen nærmere introduktion. Instrumentationen håndteres af Kåre Bjerkø (Lars H.U.G., Janes Rejoice, Love Shop) på keyboard/harmonika, Asger Johs. Steenholdt (Jan Glæsel, Lars H.U.G., Nikolaj Steen, Savage Rose og mange flere) på bas, Boi Holm (Dodo & the Dodos, Thomas Helmig, Janes Rejoice m.fl.) på guitar, Thomas Duus (Grabowski, Love Shop, Wonder Jam) på trommer og Christian Hougaard (klassisk uddannet og tidl. kapelmester i Dr. Dante) på sax.

Forestilligen havde premiere den 23. oktober og spiller frem til den 26. november.

● **Brodtgård** afgår ved døden. Hærdede **Monrad/Rislund**-fans vil allerede nu vide hvad sagen drejer sig om: de tos velkendte figur, Åge Brodtgård, udånder på duoens kommende plade, der passende har fået titlen *Farvel, Åge.* De nye smagløsheder fra Monrad/Rislund er i pladeforretningerne den 1. november.

● *To Mand I En Sofa* er den uprætentiøse titel på en ny dansk film, der har premiere den 28. oktober. Den fortæller historien om op- og nedturene i venskabet mellem to mænd, spillet af Peter Hesse Overgaard og Anders Hove. Filmen er instrueret af debutanten **Anir Rezazadeh.** Filmens musik er komponeret af **Poul Christian,** bortset fra titelmelodien, *Colourful Love,* der er lavet af **Lars H.U.G**.

● Danske højttaler-producenter, dem er der ikke mange af. En af de største er **Jamo,** der forøvrigt i år fejrer 25 års jubilæum. Som noget nyt har Glyngøre-firmaet kastet sig over musikudstyr og i løbet af sommeren har Jamo sendt en række PA-højtalere på markedet. Dermed har Jamo udvidet sin årlige produktion på over 600.000 enheder til ikke kun at omfatte højtalere til hjemmelytning, men også udstyr til koncertbrug.

● **Grind** (billedet) er et af de ti orkestre, der her i efteråret er valgt ud til at blive lanceret i den landsdækkende **Element X**-kampagne.

Startskuddet for Element X gik i foråret og formålet bag det Statens Musikråd-støttede fremstød er at gøre pladeköberne opmærksom på "smalle" danske kvalitetsudgivelser. Denne gang falder de ti udvalgte i tre genrer, rock/dance, jazz og eksperimenterende. Indenfor rock/dance er de udvalgte bands Grind, Birmingham 6, The Live Museum og Pixie Killers. Indenfor jazz er det Tango Orkesteret, The Orchestra og Kim Kristensen og indenfor den eksperimenterende musik er det Global Guaranty Orchestra, Tundra og Irgens Møller/Friis Nielsen.

GAFFA's Top 5

Det mest lyttede på GAFFA-kontoret lige nu:

Massive Attack: Protection
Blachman Thomas: Standard Jazz & Rap Vol. 1
Joe Cocker: Have Faith In Me????
Jeff Buckley: Grace
Souvenirs: Souvenirs

Rock i TV

DR-TV

Dansk Kabel & Tråd
2. oktober.kl. 17.10
De københavnske romantikere i Greene træder op på scenen og synger deres smukke popsange blandt andet fra den nye CD *Lovers' Lingo.* (Genudsendes d.5. oktober)

Musikportrættet- C.V. Jørgensen
9. oktober. kl.15.55
I 1974 kom LP'en *En Strynet Strejfer* sejlende ind i dansk rock. Bagmanden var Carsten Valentin Jørgensen og resten er obligatorisk musikhistorie. Nyeste kapitel kan ses og høres nu.

Dansk Kabel & Tråd
9. oktober. kl. 17.10
Åndfuld techno og selvbevidst markedsføring. Overlords er Overlords er Overlords, og nu kommer de i fjernsynet.

TV-2

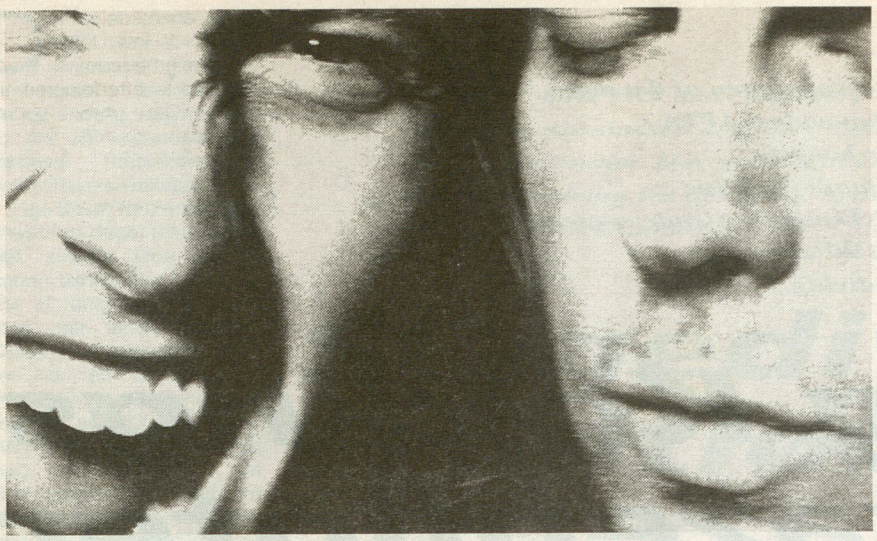
På sporet af Elvis
2. oktober. kl. 22.50
Endelig noget nyt for Elvis fans. Den internationalt berømte Elvis ekspert Ernst Jørgensen har stykket "The Kings" dagbog sammen og et dansk filmhold har dokumenteret en lille del af tiden omkring 1954 - 55. Spændende rockhistorie.

Peter Gabriels hemmelige verden
5. oktober. kl. 23.20
Prætentiøs rockmusik på højt plan severes live af "the good guy" Peter Gabriel fra italienske Modena. Findes på CD. Anmeldt i GAFFA's september-nummer, hvor der også var stort interview med manden.

Aerosmith på toppen
8. oktober. kl. 16.40
En genudsendelse, der er værd at se.

k.d.lang koncert
9. oktober. kl.23.35
Den lesbiske sangskriver, k.d.lang, har overbevist alle om, at country-gud er en kvinde. Nyd hende helt live fra London 1992.

Frank Sinatra - My Way
22. oktober. kl.23.50
Den gamle blåøjede mand er fornylig vendt tilbage fra comeback-himlen og har indspillet duetter på livet løs. Her oplever vi ham, når han gør tingene på sin egen måde.

Thomas Negrijn og Jacob Moth, tilsammen kalder de sig Blink

●Så er der hele to debut-singler på banen, med Dansk Rocksamråd som den evige opbakker. En af de to ROSA-debutanter hedder **Blink** og har ex-Simcess **Thomas Negrijn** i front. Han og Blinks anden halvdel, guitaristen **Jacob Moth,** kalder selv deres musik for "eksplosiv, dansabel frihedskæmperrock!" Hvad det helt præcist går ud på, kan man måske få svar på i oktober, når orkestret drager på ROSA-støttet efterårs-turné.

Anden single-debutant er solist **Michael Vesterskov,** der barsler med CD'en **Bromzkij Garden.** Med sig har han Frede Ewert (keyboard), Troels Skovgård (guitar), Claus Menzer (trommer), Rune Olesen (percussion) og Assi Roar (bas). Præsentation af singlen kommer til at foregå i Helsingør, Randers og København. (se desuden kalenderen)

●**ABBA**-feberen er ikke slut endnu. Efter to *ABBA Gold*-udgivelser vil Polydor udgive en opsamlingsboks, indeholdende ikke mindre end fire CD'er. Titlen bliver, ikke overraskende, *Thank You For The Music* og den udkommer i starten af '95.

●Så er **Hotel Hunger** tilbage igen. Efter en mindre Europa-turné, som bl.a. har bragt dem til Barcelona, er de nu klar til at afslutte deres Danmarks-turné med start d. 14. oktober på Huset i Århus. Sammen med Boghandle var Hotel Hunger valgt til at repræsentere Danmark på Barcelona Accio Mucical (BAM) '94, som er en uafhængig musikmesse der hvert år afholdes i forbindelse med Barcelona's årlige Fiesta. GAFFA har haft en mand med i Barcelona, så i november-udgaven er der masser af historier fra BAM 94.

●Udgivelser af de såkaldte CD-Rom er ved at være det helt store, blandt de helt store. Via en CD-Rom kan man opleve de forskellige kunstneres verden, gennem musik, video og små julelege. Peter Gabriel udgav som en af de første en CD-Rom med titlen Xplora 1 Peter Gabriel's Secret World. Nu er David Bowie lige i hælene på ham med udgivelsen Jump.

●I sidste nummer af GAFFA bragte vi en oversigt over en række danske orkestres favoritbånd i tourbussen. **Peter Belli & De Nye Rivaler** efterlyste i den forbindelse nogle gamle kultoptagelser af **Hey Joe's Ballonrute** og **Den Flyvende Kuffert.** Ved et lykketræf dukkede de op. **Claus Rasmussen** fra Højbjerg havde gravet dem frem fra gemmerne og overrakte de lykkelige rivaler de savnede optagelser ved en festuge-koncert i Musikhuset i Århus.

Inspireret af dette tager vi endnu en eftersøgning op! Denne gang drejer det sig om en over tyve år gammel koncert. Nærmere betegnet en Traffic-koncert, der løb af stablen den 9.august 1968. Opvarmningsorkestret hed intet mindre end **Green Grass Vandreudstilling,** og det er en liveoptagelse fra denne koncert vi efterlyser. Ringer det klokker hos nogen, vil GAFFA, Peter Belli og hans musikere være begejstrede for en henvendelse.

●**Pornophones** er blevet kaldt "Dead Kennedy's meets Miles", "Danmarks svar på Red Hot Chili Peppers", "forfriskende originale", ja, der er næsten ingen grænser for lovord fra pressens side og ejheller fra Pornophones selv. De vil gerne byde på 'Funky Hardcore'-oplevelser et helt dansk efterår igennem. De starter nemlig deres efterårsturné den 1. oktober på Musikcaféen i Århus.

●Det er højsæson for debutudgivelser. I disse dage er svenske **Johan Gabsky** ude med promosinglen *One Love One Hate,* som er en forsmag på debut-albummet *Go Blind,* der udkommer den 20. oktober. Med sig har Gabsky, der både er komponist og tekstforfatter, Claus Clement (guitar) og Anne Busacker (vokal og kor).

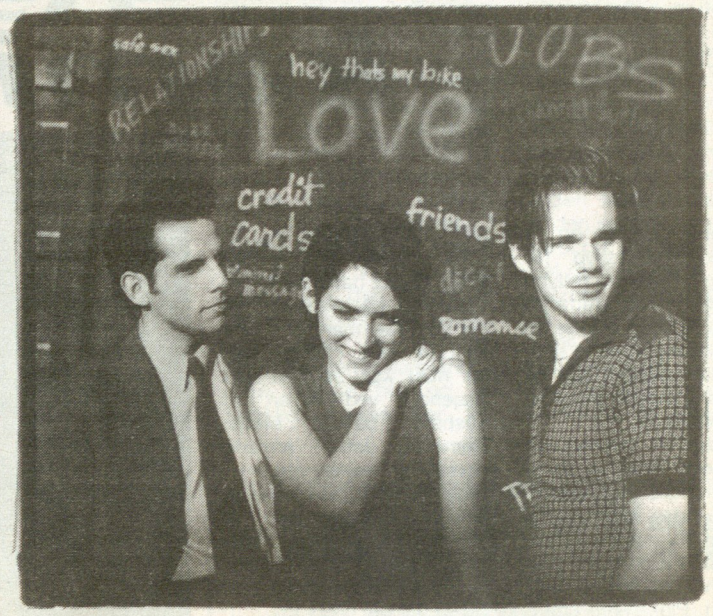

●Indkøbsvogne, brandslukkere og alskens metaljunk bliver inddraget som slagtøj, når **Headbutt** går på scenen.

Sidste gang de engelske støjmagere besøgte landet satte de publikumsrekord i Stengade 30, København. Med instrumenteringen tre percussionister og tre bassister(!!) vender Headbutt tilbage til landet og kan i oktober høres i både København, Århus og Aalborg.

ET SOUNDTRACK MED BID I

Original Motion Picture Soundtrack
REALITY BITES

LENNY KRAVITZ • THE JULIANA HATFIELD 3 • U2 • CROWDED HOUSE • WORLD PARTY • DINOSAUR JR. • THE POSIES • SQUEEZE • THE KNACK • THE INDIANS • LISA LOEB & NINE STORIES • ETHAN HAWKE • ME PHI ME • BIG MOUNTAIN

FYLDT MED HITS BL.A.

"My Sharona"
THE KNACK

"Baby I love your way"
BIG MOUNTAIN

"Stay (I missed you)"
LISA LOEB & NINE STORIES

"All I want is you"
U2

LENNY KRAVITZ, WORLD PARTY, CROWDED HOUSE, DINOSAUR JR., SQUEEZE, THE POSIES, M.FL.

GO GET IT!

BMG

I eftersøgningen af det ægte, uforvanskede stagedive, havnede GAFFA i en Kashmir-koncert i Kolding. Her blandt frivillige selvmordskandidater, der lykkeligt smilende søgte det ultimative rush, fandt vi 90'ernes nye Super Drug: stagediving.

Kashmir og Koldings kamikazepiloter

Af Mia Pollmann
Foto Steen Tronsgaard

Flemming, 19 år og fra Vejle er sindssyg. 18-årige Mikkel fra Billund er sindssyg. Lille Mette på 18 år fra Kolding og alle de andre, der en regnfuld septembernat befinder sig på Koldings spillested nummer ét, er sindssyge.

Pit Stop er rammen om en koncert med Kashmir som aftenens supernavn. Allerede inden man træder ind i det lille intime lokale, der udgør Pit Stop, er man ikke i tvivl. Kashmir er *hotte* i Kolding. Plakaterne udenfor forkynder ikke bare 'udsolgt', men 'totalt udsolgt'. Og et kig indenfor er det sidste endegyldige bevis.

Her er stuvende fuldt af unge mennesker, der er kommet for at hylde deres idoler. Men ikke blot det. Snart vil det vise sig, at disse små uskyldsrene ansigter, indrammet i langt, velfriseret pagehår, rent faktisk er dødsforagtende, frådende monstre med små sprængladninger under fødderne.

Tændt publikum

Allerede inden Kashmir har slået de første strenge an, kan man mærke, at denne aften vil blive ud over det sædvanlige. De unge monstre er tændte. En stakkels koldingensisk DJ siger forsøgsvis til det hoppende publikum "er I klar, er der gang i den?". En bemærkning, der er totalt unødvendig. For de er klar og det er Kashmir de vil ha'.

Kashmir, Kashmir.....

Uvilkårligt tænker man "det går aldrig godt", for pladsen foran scenen er trang, selve scenen er trang og scenekanten er kun en halv meter høj! Stagediving? Oveni dette har et TV-hold bestemt, at denne aften skal være den, hvor begrebet stagediving skal foreviges og senere vises for de danske fjernsynsseere.

I denne elektrificerede atmosfære træder de tre drenge, der udgør Kashmir, endelig ind på scenen og jubelen vil ingen ende tage.

Flemming er fra Vejle. Denne 19-årige knøs har drukket rigtig mange Tuborg og han tåger forventningsfuldt og smilende rundt.

-Stagedive, nejnej, det er overhovedet ikke nødvendigt for at ha' det sjovt....

Ikke desto mindre må spørgsmålet have sat griller i hovedet på knægten, for der går ikke mere end fem minutter inde i første sæt før man kan se ham stå svajende ved siden af Kashmirs bassist, Mads. Flemming løfter armene sejrsstolt i vejret, tager et tilløb, der af pladsmæssige årsager egentlig ikke er muligt, og tager med et jodlende lykkeligt udtryk i øjnene sit livs første stagedive. Og så går det ellers løs.

Blodtud ingen hindring

Efter første nummer må Kashmir, der allerede er godt svedige, men lykkelige over denne eventyrlige opbakning, dele et par retningslinier ud: fundne legemsdele, herunder tænder, ben og arme afleveres i baren. På grund af den klaustrofobiske pladsmangel henvises monstrene til en lille firkantet kasse på midten af scenen som udgangspunktet for deres hop og spring. TV-holdet og dets mission bliver også nævnt, men deres tilstedeværelse er irrelevant, da det står tordnende klart, at det ikke er for kameraernes skyld publikum er her. Det er for Kashmir og for suset.

Konstant står der to-tre kamikazepiloter på scenen, parat til for gud ved hvilken gang at dive. Da tilløb af indlysende grunde er umulige, bliver små hop på stedet det der giver afsættet. For de knap så adrætte resulterer dette ofte i at stagedivet bliver et dive lige lukt ind i menneskemængden og ikke oveni. For de uheldige bliver det et smerteligt møde med Pit Stops betongulv.

Smerte eksisterer ikke

Smerte har dog på en aften som denne en hel ny betydning, det synes ikke at eksistere. Euforien er større end smerten, og en sølle blodtud er absolut ingen hindring for at fortsætte. En ung mand passerer med blodet fossende ud af næsen, styrer mod baren, får udleveret en håndfuld servietter af bartenderen og da han på tilbagevejen bliver spurgt "jamen, er du okay?", vinker han afværgende med hånden og går beslutsomt tilbage samme vej han kom... til scenekanten. Sådan er det bare.

Tæt på hinanden i Kolding

En lille pige kommer trissende henover gulvet med et opvredet viskestykke presset mod det ene øje. Hvad er der nu sket?

-Jeg fik en støvle i hovedet, siger Mette, som hun hedder, og fremviser et øje, hvor øjenlåget lynhurtigt er vokset til tredobbelt størrelse og allerede nu er ved at antage farver, der leder tankerne hen til en svensk skov i efterårsløv.

Hvorfor i alverden står du så der, må den fuldstændig overrumplede skribent, der engang troede at *rave*-fester var noget af det vildeste, spørge.

-Jamen det er jo skide sjovt, og hele hendes lemlæstede ansigt krøller op i et lykkeligt smil.

Forslåede og lykkelige

Foran scenen er der stadig tryk på. De headbanger så håret og hjernerne får sig nogle gevaldige svingture, legemsdelene klasker udefinérbart rundt og efterhånden som blodet i årerne bliver tyndet op, har de tynde promille-arme sværere og sværere ved at holde den stadig konstante flok stagedivere oppe. De forsøgsvise crowd-surfere falder konstant til jorden, da Pit Stops lidenhed kraftigt indskrænker kroppenes vandring. Men det er hamrende lige meget. Folk vælter rundt på gulvet, bliver trampet på og er... lykkelige.

Publikum vil simpelthen ikke give slip på Kashmir-drengene, der efter endt andet sæt igen må ind til de utrættelige fans. Og kamikazepiloterne bliver ved og ved og ved. Da Kashmir langt om længe kan trække sig tilbage, følger den aldeles rystede GAFFA-udsending med ned i omklædningsrummet, hvor drengene må tilkendegive, at selv de, der ellers har set lidt af hvert udi kunsten at stagedive, aldrig har oplevet noget lignende.

Hvis Kolding er billedet på den nye generation af unge, så er sagen klar. Det er ikke længere hip at drukne sig i designer drugs for at kunne gå amok og slippe hæmningerne. Stagediving *er* 90'ernes nye Super Drug.

STAGEDIVING
- forbudt eller ej?

En ligsynsrapport har frikendt det londonske spillested, The Forum, for al ansvar i forbindelse med et dødsfald under en Motorhead-koncert. Den 21-årige **Lee O'Conner** døde, da han til koncerten i maj, crowdsurfede og bankede hovedet i gulvet. Han besvimede og døde kort tid efter.

UK Venue Managers' Association repræsenterer de største engelske koncertsteder. Formanden Mark Blackstock udtalte i forbindelse med dødsfaldet:

-Vores politik er enkel. Crowdsurfing og stagediving til store venues er forbudt.

Hvordan de rent praktisk vil forhindre folks udøvelse af dette, melder historien ikke noget om. Mere realistisk er **Flemming Smith** fra **DKB's** vurdering af fænomenet:

-Stagediving er et vigtigt element i den slags koncerter. Stagediving fra scenen og ud tillader vi ikke, men det kan ikke lade sig gøre at stoppe crowdsurfing og dives ude blandt publikum. Der er vores opgave at beskytte folk og sørge for at der ikke sker dem noget.

Rytmisk Musikforening (RMF) i Århus forbød, ligeledes af sikkerhedsmæssige årsager, al stagediving fra scenen ved blandt andet Dizzy Mizz Lizzy/Kashmir/Inside The Whale-koncerten i Vejlby Risskov Hallen under Århus Festuge.

GAFFA's heavy-ekspert Jens Jam Rasmussen er gået tretten år tilbage i tiden. Her giver han en vaskeægte øjenvidne-skildring fra dengang, hvor stagediving kom til Danmark.

Stagedivets Frontløbere

Det var en efterårsdag i 1982. Efter at ha' fået afvisningsfingeren i skolesæsonen året før, kunne jeg endelig begynde min to års HF-uddannelse på Rødovre Statsskole på København's Vestegn.

Lige fra de første par uger med intro-dage, mange guldøl, enkelte fede og en kanon lejrskoletur var vi en trio af tungrock- og punkfans, der fandt sammen. Den ene af mine kammerater var en BZ-freak fra Albertslund, der tændte på al slags oprørsk rock, både den med 70'er-paroler og den med 80'er-punk. Da den homoseksuelle britiske protestsanger Tom Robinson skulle gæste Den Grå Hal på Christania, dér i efteråret '82, skulle vi alle tre selvfølgelig derind.

Robinson kendte vi jo fra det fede album *Power In The Darkness* og hittet *2-4-6-8 Motorway,* men der var også en anden god grund til vores hurtige billetbooking. "Opvarmningen" til Robinson & hans band ville være en live-video fra det amerikanske selskab Target Video, med en omkring halvanden times røvfuld af koncertoptagelser med alle de der nye amerikanske hardcore punkbands: Dead Kennedys, Circle Jerks, Fear, MDC, Black Flag og hvad ellers hed.

Super spændende. Disse bands var jo det ultimativt vildeste på scenen.

Og som min kammerat fortalte mig, da vi første gang havde spottet storskærmsvideo-showet som en del af koncertaftenen:

-Der er sgu' vist noget om, at de der vilde hardcore fans derovre springer hovedkuls ud fra scenen. *Stagediving,* mand!

Stagediving, a-ha. Det var åbenbart ikke længere nok for amerikanerne at dyrke det gamle punk-ritual med at "pogo" - altså bare at hoppe og og ned på samme sted, i aggressiv ekstase til de vidunderlige punktoner?

Fra pogo til diving

Nej, pogo så man ikke meget af på videoen, hin minderige aften i Den Grå Hal. De der fans kravlede fandme op *på* den dengang så uomtvisteligt hellige scene, og de selvsamme fans sprang sgu' vitterlig hovedkuls ud fra scenen. Nogle af dem endda efter et par kvikke bevægelser ved siden af bandet. Ekstremt, ekstremt, ekstreeeeeemt.

Men velsagtens, udelukkende et amerikansk fænomen? Ikke længere, nej. For blot et par måneder efter Target Video'ens åbenbaring, kom en del af de ovennævnte bands til København og det dengang allerhelligste spillested Saltlageret. Først og fremmest Dead Kennedys. Alene utroligt, at disse absolutte konger skulle beære os danske fans med hele to shows, men også at de sejeste iblandt publikum - en række skinheads - gik fra den vildeste pogo over til at stagedive!

Husker navnligt, da een af dem sprang ud i en saltomortale, men uheldigvis for ham var vennerne optaget af at pogo'e ind i hinanden. Så fyren ramlede med et brag ned på scenegulvet. Han måtte regulært slæbes ud af salen og ud i den friske luft af sine skaldede brødre, men godt fem minutter efter styrtet var han klar igen. Oppe på scenen til endnu et dive.

Stagedivingen var kommet til Danmark...

Punkmetal crossover

Ikke tilfældigt, at stagediving-fænomenet skulle dukke op lige på punk-scenen. Den aggressive musik talte selvfølgelig for ditto aggressive publikums-reaktioner, men en anden og nok ligeså væsentlig grund var, at orkestrenes optræden var *en del* af sceneriet. Fuck autoriteter og stjernenykker. Op på scenen, alle dem der har lyst. Talentet underordnet.

Efterhånden som de ellers så adskilte subkulturer "punk" og "heavy metal" smeltede sammen, blev stagedivingen mere og mere en praksis blandt heavy metal folket. Thrash metal, speed metal, crossover og slige punk-metalliske fusions-subgenrer gjorde grænserne mere flydende. Heavy metal fik mere seriøst og socialt realistisk tekstligt indhold og punkerne opdagede guitarsoloen. Punken blev tungere, heavyen hurtigere - sådan skide groft sagt.

Mange heavy metal fans og deres head- og fist-bangin' (altså, hovedrysten og knytnæve- og djævletegn op i luften) blev erstattet med kraftigere kropslig bevægelse på gulvet og mellem hinanden (det vi kender som "slamdancing" eller "moshing") - og indimellem ture ned fra scenen.

Den første danske heavy metal koncert med stagediving er nok lidt svært eksakt at datere, men en ret så tidlig - og yderst legendarisk - var koncerten med tyske Running Wild og Helloween samt amerikanske Overkill, den 1. maj 1987 på Carlton på Københavns Vesterbrogade. Ikke mindst grundet arbejdernes festdag var koncerten's 500 fremmødte heavy-rødder i ekstra godt humør, da amerikanske Overkill åbnede metalballet.

Bandets lyd, ikke langt fra Metallica's samtidige, tordnede ind i de mange thrashhjerner.

Tilsyneladende gjorde en fotograv, inklusiv et par store security-bamser, mellem scene og publikum, ethvert tilløb til stagediving umulig. Men fantasien satte ingen grænser den aften. Metalfreak efter metalfreak blev kastet henover de forbavsede, karseklippede security-hoveder inde i fotograven, og helt op på scenen. Og da security-folkene vendte sig om, op imod scenen, var stagediverne forlængst i raketfart på vej retur nede i den triumferende, overkåde pøbel!

Dette var altså *før* man placerede securityfolk stående ved scenesiden...

Crowdsurfing

Selv tog jeg mit første "dyk" i 1988 (eller deromkring) i København's Ungdomshuset til crossoverbandet D.R.I., og woooow, for en endorfin-indsprøjtning!

Netop den sidste del af 80'erne var også dér stagedivingen for alvor blev praktiseret i stor stil. Med den stigende mængde stagedivers oppe på scenerne, og divernes tiltagende vælten rundt omkring musikere, gear og højtalere, kom der dog også flere restriktioner rundt omkring.

Selv til de i 90'erne mega-stagediving begivenheder, som alle death metal koncerterne i specielt Københavns Pumpehuset, dukkede der fotograve op. Og med bevidstheden om mange stagedivers' græshoppeagtige springe-evner, er massiv security blevet opprioriteret, både i fotograven og på scenens sider.

I konsekvens af denne mere restriktive politik er et nyt ritual så opstået - til såvel death metal, grunge som mere "almindelige" rock-koncerter: crowdsurfing.

Her kan folk, som de fleste rockfans nok har set det rundt omkring, "svømme" rundt oveni menneskemængden, i hvert fald den villige del af den. Og på den måde ka' disse surfers også indimellem ta' et lille "hop" ud i mængden og få afløb for deres mest presserende stagediving-lyster.

Restriktioner og rigtige ritualer

I Danmark er restriktionerne heldigvis få, men i moderlandet USA er stagediving og crowdsurfing udsmidningsgrund til mange koncerter. Thi, det har vist sig at divers eller surfers, der er kommet til skade, har sagsøgt koncertarrangøren eller endog bandet for adskillige tusinde dollars (det er jo dyrt at gå til doktoren i USA). Og, for et par måneder siden gik en skotsk stagediver i koma til en Motorhead-koncert i England. Efter et par dages koma døde den stakkels skotte, og den hændelse har selvfølgelig sat gang i spørgsmålet om hvorvidt stagedivingen er forsvarlig.

En flænge her og en brækket knogle der ka' næppe helt undgås i nuet's vilde varme, når eksempelvis Pantera, Pearl Jam, Obituary, Kashmir, Rollins Band eller Dizzy Mizz Lizzy hamrer den af oppe på scenen.

Men det bedste stagedivers & crowdsurfers ka' gøre for at ku' dyrke deres rock-ritualer på heldigst mulig vis er stadigvæk at huske på følgende:

- at stagedive med fødderne forrest er noget lort
- at mere end to sekunders ophold på scenen er noget lort
- og at stagedive/crowdsurfe uden også at ta' en gribetørn nede på gulvet er noget lort.

Morale-lort nok. At dive og surfe er en del af nutidens rockkoncerter - og det altså langtfra kun til de mest hårdkogte punk- og metalbegivenheder. Måske fordi ånden heldigvis stadigvæk er den samme fra de gamle hardcore dage i Den Grå Hal og Saltlageret: vi er alle stjerner - både dem oppe på scenen, dem der flyver oppe fra den, dem der griber nede på gulvet og dem, der blot står og kigger på det herlige og vilde sceneri.

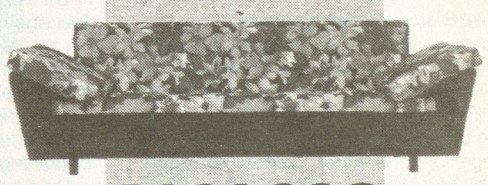
FUTONSENGE
SOVESOFAER

BUDONG

Sovesofa med stel i sortlakeret stål. To skrå indstillinger i ryggen og med sengetøjsmagasin. Leveres med Omega futon og to armpøller. 26 forskellige farver og mønstre. 120x200 cm.

Ialt kr. 3191,-

PICASSO

Sovesofa med skrå armlæn og polstret stel. En rigtig flydesofa, med to skrå indstillinger i ryggen og med sengetøjsmagasin. Pris afhængig af madras og betræk. 120 eller 140x200 cm.

Ialt fra kr. 6481,-

Ring efter brochure.

BLUE MOON FUTON
VESTERGADE 8 · 8000 ÅRHUS C · TLF. 86 19 80 33

MIH

Futonseng i elegant eksklusivt design og udførelse. Sortlakeret stålstel med endepropper i lakeret kirsebærtræ. Lamelbund med elevation i hovedenden. 120, 140 eller 160x200 cm.

Ialt fra kr. 4685,-

Det er os med kniven

Hvor er den danske hip hop blevet af? GAFFA's Michael C.U.P. tager her temperaturen på den hip hop undergrund, der bobler af talent, men mangler muligheder for at komme ud.

Copenhaniac's - Hovedstadens Hardcore Newschool håb

En almindelig danskers opfattelse af hip hop: noget, som engang imellem blev spillet i radioen, på hitlisten og på diskoteket - indtil sidste jul, hvor et eller andet fjols skulle op og slås med den russiske hær inklusive den russiske bjørn på Københavns Hovedbanegård. Det dér med hæren og bjørnen var altså morderens langt ude forklaring i retten.

Men o.k. det er jo snart et år siden og aviserne har jo "undskyldt" side op og side ned, med at hip hop ikke er specielt voldelig. Men alligevel er danskernes opfattelse af hip hop stadigvæk noget med knive. Konklusion: den almindelige dansker er snotdum, så er det sagt!

Jeg vil bruge denne artikel til at sætte spot på nogle af de problemer, som virkeligt optager hip hoppere idag, nemlig den håbløse situation, som de danske hip hop bands sidder i idag. Tænk over det: den sidste rap-LP, som er udgivet er Al Agami's *Covert Operations* ('93). Sidste danskprogede LP, Øeeeh, nå ja, det var Flop Starz' *Flop de gør Det* ('91). Er det mig der ikke kan regne, eller er det tre år siden ?

Befolkningen tror, at hip hoppere er nogle, som engang gik rundt og rappede, og idag vil de bare slås. Takket være TV 2 Nyhederne & TV-Avisen, samt store dele af den skrivende presse.

> ***"-For mig er hip hop som en religion. Jeg kan dyrke den på min helt egen måde. Jeg kan beholde det, som jeg selv kan stå inde for, og selv sortere det fra, som jeg ikke tror på."***
> *Per Vers (Sund Fornuft)*

Hamp-inspireret party funk

Pladeselskaberne har valgt at ignorere hip hop musik, selvom der er flere, som hører musikken idag end for bare tre år siden. Se en gruppe som U.R.D. (Ultimate Rhyme Dept.), som har været i studiet flere gange for at indspille demoer for egen regning. Men ingen selskaber tør udgive dem, selvom de har op til 1 time og 30 minutters *live*-show, som de er blevet verdenskendte med på de københavnske spillesteder.

U.R.D. trækker fulde huse hver gang de optræder med deres storskærm, robotter, marsmænd og eksplosioner m.m. De kalder deres musik for H.I.P. funk (Herb inspired Party Funk), da gruppen har viet deres liv til to ting: herb & Funk, hvilket fremgår af deres sceneshow. Specielt i nummeret *High Hero,* hvor en joint på størrelse med Uffe Ellemanns næse går på omgang til hele bandet.

Sund Fornuft er kendt for deres medrivende livekoncerter

-Selv på Bornholm elsker de os. Vi har lige været derovre for anden gang, og folk gik totalt amok, og det holder. Total respekt til Bornholm, siger Marios, guitarist i U.R.D., der har en plan om at indtage resten af Danmark med en H.I.P. Funk Tour.

En anden gruppe er Copenhaniacs, en rimelig ny hip hop gruppe, som har taget folk i miljøet med storm. Det startede, da de skulle spille i Pumpehuset sidste år, deres første store spillejob. De varmede publikum op til Los Angeles gruppen Comptons Most Wanted, og det gjorde de over al forventning. -Mega's underafdeling Funky Buddha Records har snakket om at udgive os, men det bli'r vist ved snakken, siger DJ Li'l Phil fra Copenhaniacs og fortsætter:

-Intet er sikkert før du står med din egen plade i hånden derhjemme.

Og det har han ret i. Det tog Al Agami ca. to år fra at have skrevet under på kontrakten til hans LP var kommet på gaden.

Så i stedet for at stræbe efter en pladekontrakt, så satser Copenhaniacs på at kunne følge med i den enorme konkurrence, der er i undergrunden.

-Vi laver nogle demobånd hist og her, og så vil vi ellers *rippe* live, slutter Li'l Phil.

Større forventninger

Da R.B.C. og MC. Einar huserede på teenageværelserne skabte de to grupper en ny generation af hip hoppere i Danmark. Unge, som engang var fans af R.B.C. eller MC. Einar, stoppede ikke nødvendigvis med at høre hip hop, bare fordi de danske rapgrupper gik i opløsning.

Da de danske pladeselskaber ikke kunne formå at finde MC. Einar's eller R.B.C.'s afløser, måtte denne nye generation ty til de amerikanske rapgrupper for at få tilfredsstillet deres hip hop abstinenser. Så den nye generation er nu fans af grupper som f.eks. Cypress Hill, House of Pain, Ice Cube, Ice T eller Nas. Så derfor er de unges forventninger enorme, specielt til engelsk-rappende rapgrupper her i Danmark. Det mindste tegn på dansk accent og så er du ude herfra.

Undergrund

Det er en hård konkurrence, der er i hip hop undergrunden, og det er med til at hæve standarden blandt de mange bands, som befinder sig i undergrunden. Faktisk er hip hop undergrunden så stor, at det kun er ca. 5 % af alle eksisterende bands, som er kommet på plade. De sidste 95% er det, som jeg har beskrevet som undergrund.

Specielt produktionsmæssigt er Danmark nogle af verdens bedste. Unge skaber sig mega gæld for at kunne købe samplere, computere og andet udstyr, som de kan have stående til at lave musik på. De starter i en meget tidlig alder med at komponere deres egen musik og bliver selvfølgelig bedre og bedre. Det bedste eksempel, som jeg kan hive op fra sækken er Madness 4

Real, fire mænd fra Hillerød, som har en dansk-rappende gruppe, der for nogle år siden også deltog i undergrundsræset og bare prøvede at følge med.

Talent er der nok af

-Men så var der en fyr der hed Carsten fra Solid Productions (et dansk produktionsselskab), som så os optræde ved et pule-jam i Klub 47 (Årligt tilbagevendende jule hip hop arrangement). Han sagde, at han kunne bruge vores musik, men ikke vores vokaler, og han ville prøve at sælge den til nogle amerikanere, der skulle udgive en plade, fortæller Nick fra Madness 4 Real.

-Det var sådan det hele startede, fortæller Jesper (Jay) fra Madness og siden har de fire fra Hillerød på skift boet i Los Angeles, hvor de har lavet musik til navne som MC Ren, Eazy-E & Ice Cube fra det tidligere N.W.A, Shades of Lingo, Rakim kendt fra Eric B & Rakim, samt en masse navne, som egentlig ikke er relevante i denne sammenhæng.

-Det er sådan lidt mærkeligt, at man har siddet derhjemme i Hillerød med sin Eric B & Rakim plade under pick-up'en og coveret i hånden og set dem som idoler. Og der sidder man så i studiet, og så kommer han (Rakim) bare vadende ind, giver hånd og fortæller at han har total respekt for vores musik. Det er en følelse, som ikke kan beskrives med ord, slutter Nick fra Madness 4 Real.

Madness har været heldige. De er blevet opdaget og respekteret af amerikanerne. Imens er der folk, som stadig venter på chancen, f.eks. den meget talentfulde producer Merry Tee, alias Anders fra Holte. Han er meget åben og hjælpsom overfor en masse undergrunds-bands, som han går op i at producere. Han har også prøvet at lave et p-funk remix af TV-2's *Samfundets Skyld,* som jeg synes gav nummeret tidens toner og gjorde det mere dansevenligt.

Men det ville TV-2 ikke have, da de havde en helt anden opfattelse af hvad der var tidens toner. Anders har blandt andet produceret Raggamuffin gruppen Japaf, newschool drengene fra Copenhaniacs, Næstveds Action Men, samt *Det Holder*-tracket på *Stop Volden*-maxi-singlen, som blev udgivet tidligere i år. (Det skal siges at det var Stop Volden's initiativ og penge og pladeselskabet havde ingen jern i ilden).

-Jeg håber selvfølgelig at jeg får chancen til at bevise, at mine produktioner kan sælges woldwide, siger Merry Tee fra Showstoppers i Holte.

Independent labels

Hardwax udsendte tidligere i år *Consent To Savage,* en compilation-plade, hvor en masse nye og ukendte bands fik chancen for at komme på vinyl sammen med nogle svenske og et sydafrikansk band. En fiks ide, men det er ligesom at alle de snobbede lokalradioer med mange lyttere ikke tager de pladeselskaber alvorligt.

Jeg tør godt vædde på, at man overhovedet ikke kender *Consent to Savage* på Radio Viborg, Radio Uptown eller The Voice, fordi "sådan noget hører vores lyttere ikke". Sådan noget bullshit at lukke ud.

Men der er sku' ingen grund til hidse sig op over solaire-smarte radio DJ's. De har aldrig kunne lide os alligevel. Men er det virkelig fremtiden, at det som vi mener er folkevenlige tekster og humor skal udgives på undergrunds-selskaber og måske kun sælge 1000 kopier, fordi pressen kun vil skrive om hip hop fra en negativ synsvinkel.

Optimister

Svaret er helt klart nej, hvis man tager et kig ned i undergrunden. Her er talenterne og standarden så høj, at selv en solarie-smart radio-DJ og en snotdøv talentspejder vil blive chokeret hvis man tvang dem til at overvære et undergrunds-jam.

-Det kan da godt være, at vi er optimister, men vi vil da blive ved med være aktive, selvom det ikke altid ser lyst ud, siger Sund Fornufts front-rapper, den ultra-jydske Per Vers og fortsætter:

-Jeg er selv færdig med gymnasiet til sommer, så vil jeg ta' et år eller to fri til at arbejde med min musik og prøve at skabe mig en karriere.

Per Vers blev Årets Rapper 93 i den fordømte og alt for kommercielle konkurrence.

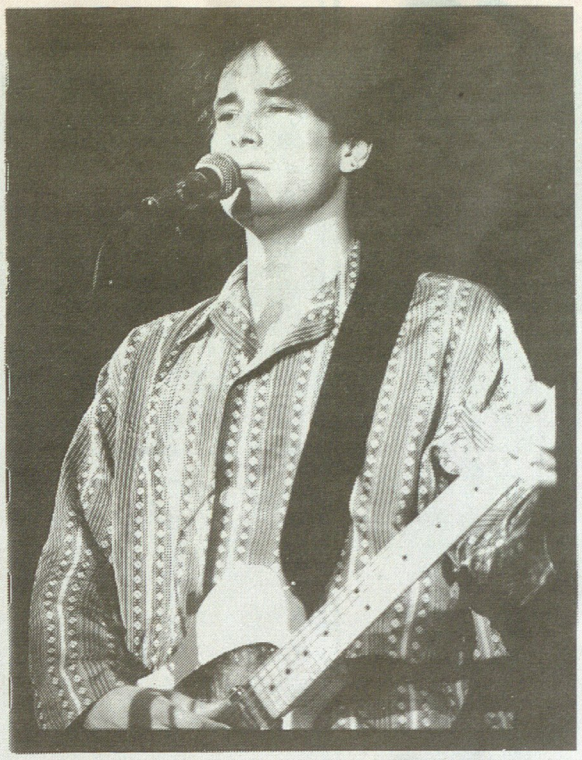
Allan Grauenkær, der styrer det uafhængige pladeselskab Record Music Denmark, har tænkt sig at udgive en maxi-single med Sund Fornuft, som skulle udkomme i slutningen af oktober, hvis alt går efter planen. Og lad os så håbe at Per Vers, den danske mester i dansk freestyle, får pudset hørebrillerne på den danske presse og såkaldte musikbranche.

FREMRAGENDE BLANDET FORNØJELSE

-Jeff Buckley i Montmartre den 10. september

Af Peter Carstens

Foto Klaus Thymann

Fredag aften. Omkring hundrede mennesker har fundet vej til Montmartre i København, hvor Jeff Buckley er på plakaten.

Jeg entrer den halvtomme sal med en sjælden følelse af spændt forventning.

Ikke fordi Jeff Buckley er et stort navn. Det er han nemlig mildt sagt ikke. Hvis det går højt, kan en del af GAFFA's seniorlæsere huske Jeffs far, Tim Buckley, som vendte sin spæde søn ryggen for at spille syrerock, og som døde for tyve år siden i en narkorus.

Heller ikke fordi den 28-årige Jeff er et stort koncertnavn herhjemme. Faktisk har han aldrig før været i Danmark - dette er hans første turné som musiker overhovedet.

Når jeg alligevel imødeser koncerten med mere end almindelig forventning, skyldes det Jeff Buckleys aktuelle debut-CD *Grace,* der uden tvivl hører til de mest personlige og vedkommende af slagsen i årevis.

For selv om Buckley junior aldrig har kendt sin forlængst jordede far, har han arvet en imponerende spændstig stemme, der mere end noget andet farver hans musik.

Meget betegnende indleder han seancen i København med en lang og inderlig falset-vokal, kun ledsaget af sporadiske pip fra hans slide-strat. Bandet venter pænt på hans cue, før de forsigtigt falder ind.

Følsom fætter

Jeff Buckley er en solist. De første år af sin korte karriere har han optrådt solo med sin guitar i den fattigere del af Manhattan, og på scenen i Montmartre er der ingen tvivl: Det er Buckley - og så af og til en langhåret backing-trio af bas, trommer og rytme-guitar.

Efter de første par numre knapper Buckley den spraglede skjorte ned til livet og afslører, at han ihvertfald ikke spilder sin tid på stranden. Mellem numrene underholder han med bemærkninger som "Sorry about my hair" og "Danish TV is nice".

Han sender en Jimmy Page-inspireret guitar-figur i luften, og hans vokal starter blidt, famlende og næsten enerverende indadvendt - som ka' han bedst li' at *spille* sig ind på sit eget nummer. Vokalen vokser i spænding, styrke og intensitet i takt med akkompagnementet, og følelsesbølgerne fra Jeff Buckleys musik stiger mod loftet.

Snart er de over det hele, mens Buckley i en kraftanstrengt smerte leverer fantastiske skrig fra sit dybeste indre til ordene: "Father do you hear me / do you know me / do you even care".

Jeg kendte ikke teksten i forvejen. Nu slår det mig, at Jeff Buckley har bedt samtlige afdelinger af sit pladeselskab verden over om at sørge for, at journalisterne ikke stiller spørgsmål om hans far.

Jeg havde derfor blandt andet forberedt et spørgsmål om Buckleys mor, der er klassisk koncertpianist og gav Jeff den "klassiske" utrygge og ensomme barndom, mens hun tilfredsstillede sin egen eventyrlyst. Men med kort varsel aflyste Buckley alle interviews - angiveligt på grund af et alt for hårdt tur-program, der desværre også har sat sine spor på hans stemme. Den er nemlig så følsom, at den skal sidde lige i øjet, for at man kan bære at høre på det.

Jeg hader egentlig udtrykket "hudløst" - musikskribenter har efterhånden i fællesskab gjort det til en gyselig kliché. *I beg your pardon.* Men kan man nogensinde kalde musik hudløs, så er det, når Buckley synger.

Live er han så indtrængende, så skrigende på opmærksomhed og så (undskyld udtrykket) hudløs, at det ofte overskrider den usynlige intimitetszone, som ethvert normalt menneske har. Til tider omklamrer musikken sin tilhører i en grad, så hun er på grænsen til at gøre store armbevægelser væk fra sig selv for at kunne ånde i fred.

Det betyder, at Buckley musikalsk bevæger sig hårfint i grænseområdet mellem sublim kunst og en fortvivlende, ufrivillig parodi på sig selv. Selvfølgelig helt unødvendigt, for der er materiale i Buckley til noget stort. Til noget større end hans bandlyste far.

En del af grunden er den simple og let kurérbare, at Buckley endnu ikke helt har fundet ud af, hvor meget hans spinkle stemme egentlig kan bruges til.

Når han i vanlig stil har bygget op til den helt store følelsesudtømning, går han tit over gevind i et kort sekund, for siden at bruge adskillige takter til at prøve at "redde" smutteren med endnu flere og hurtigere, næsten desperate toner. I stedet for at geare kraftigt ned og underdrive sit udtryk. Han har rigeligt råd til det.

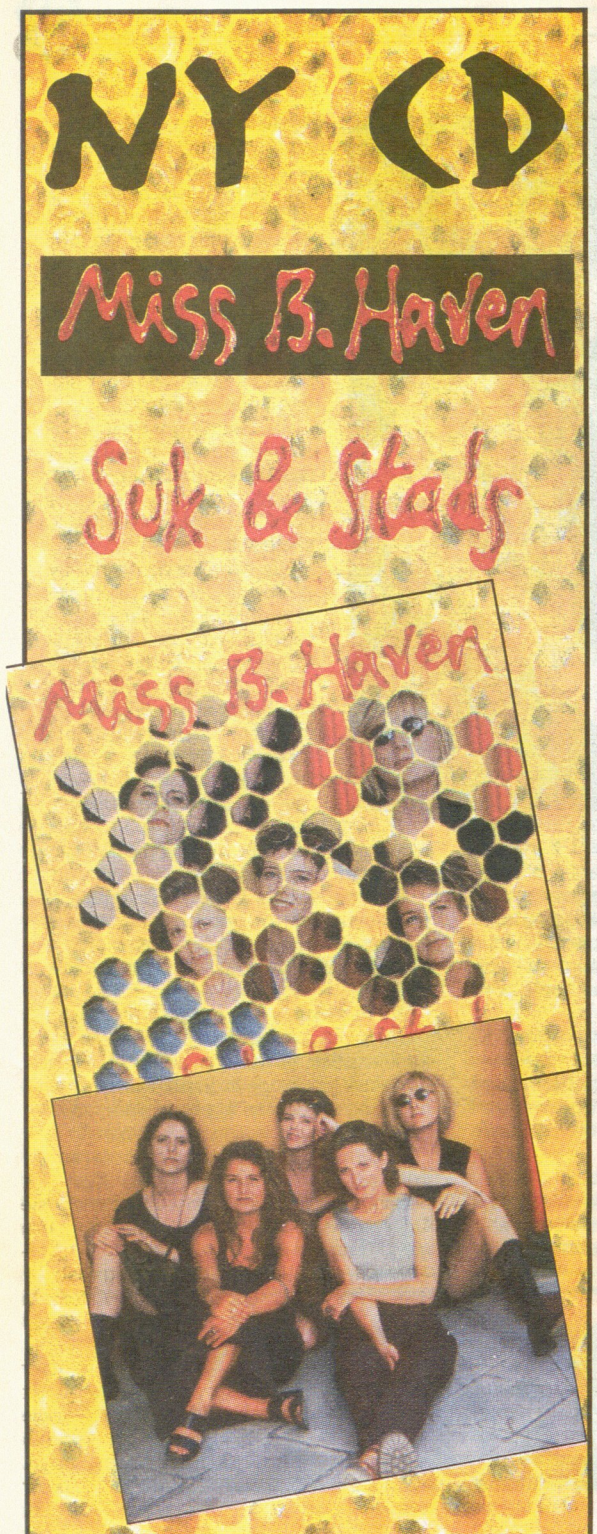
Kamp på følelser

Som det måske fremgår gik jeg fra Jeff Buckley-koncerten med noget blandede følelser. Men det er også meningen. En koncert med ham er én stor kamp på følelser.

Buckleys egen kamp med at få de enorme mængder af slagsen ud over scenekanten uden at miste overblikket. Og tilhørerens kamp for at kapere følelseslavinen - og at kæmpe sig fri af dem, når de bliver for meget.

Men det er oplevelsen værd at ta' kampen op. For Buckleys musik har en mening. Den er ærlig og vedkommende. Og man forlader den ikke i samme tilstand, som da man kom.

Aldrende galning

Af Peter Carstens

Foto Robin Skjoldborg

Han har været længe om det. Men nu er han endelig pladeaktuel og på turné. CV Jørgensen er blevet groovy. Der er kommet synkoperede afro-beats og et ubehøvlet sejt, funky drive over musikken. I hvert fald på plade. Peter Carstens har mødt "galningen" - der aldrer som en god flaske vin - under træningen i studiet.

Han har lige været seks uger i Easy Sound, men med Kasper Winding. CV Jørgensen kom med ni færdige sange, og resultatet er et næstendecideret solo-album. "En producer og en folkesanger - færdig", som han siger. Og pladen markerer da også et stilskift, der vil noget.

Numrene er - som tidligere - inspireret af kærlighed til konen, den nære vennekreds, hverdagen - og en uspecificeret mængde cannabis-produkter. Musikken (arrangeret af Winding) flirter især med afro-beats og avantgarde-jazz. Slutresultatet er en både dansevenlig og tilbagelænet CV Jørgensen.

Den noget nasale Dylan-*approach* ligger stadig i sangen, men også vokalt er han i åbenlys udvikling. Hvor de fleste sangere går en tone eller to ned med alderen, er CV's vokal blevet lysere og mere klar i takt med at akkompagnementet er trådt i baggrunden.

En hård nød

Håret er stadig lige langt, men teksterne er blevet mærkbart kortere - og dermed mere præcise.

Hvordan er den udvikling sket, Carsten?

-Tjah, hvordan er den sket...

Han ser frem for sig og tænker sig længe om.

-Stille og roligt. Jeg følte bare, at hele den der ting med - ja, altså, du ved. Arhh. Jeg gider ikke sidde og gentage mig selv. Det er derfor, du ikke får noget svar. Hvis du forstår, hvad jeg mener...

Et møde med CV Jørgensen er en særegen oplevelse.

Manden udsender en lang række mystiske, langt overvejende positive vibrationer, som han sidder der med et stort dødningehoved-de af metal om halsen og en gråsort t-shirt, der ved nærmere eftersyn har påtrykt "Bob Dylan" på venstre bryst.

Men han er en hård nød at knække. Svær at nå ind til. For det første taler han mildt sagt ikke over sig. Tænkepauser på 10-15 sekunder og et snit på 10-15 ord i minuttet er standard. Han har lært at fatte sig i korthed i sine tekster. Og det skinner tydeligt igennem, i hvert fald i starten af interviewet. For det andet leverer han ofte meget kryptiske svar.

Musikken er blevet mere tilbagelænet. Langsommere. Er du blevet mere afklaret - eller er du bare ved at blive gammel?

Kluk-latter fra et samlet band.

-...Jah. Man bli'r vel mere afklaret med alderen, ikke. Et eller andet sted. Nej, jeg er bestemt ikke afklaret i alle livets forhold. Jeg lever jo bare, siger CV Jørgensen, der dog definitivt har lagt de deprime og små-revolutionære "mig-mod-resten-af-verden-tekster" på hylden.

Der er knap så meget indre smerte i hans arbejder nu. Men han har også - efter eget udsagn - tumlet med spørgsmål som liv og død, siden han var teenager.

Geniale tekster

Carsten Valentin Jørgensen er en legende legende. En legende i dansk rock, som leger med sin musik - og ikke mindst med det danske sprog.

Men uanset udviklingen er CV stadig uofficiel danmarksmester i at forny det danske sprog. Tre eksempler fra sangen *Blåt Blod:* "Neonskrig og nylonskrål", "Hættemåger med portvinstud" og "alt eller intet - for enhver pris". Citaterne stammer fra den nye plade, der har fået titlen *Sjælland.*

-Der er mange skønne steder på Sjælland. På coveret har vi fundet noget af det. Men Sjælland er jo ikke fredet på samme måde som Hærvejen og alle de der jyske afdelinger. Fordi, nu skal vi jo ha' nogle folk op på nogle motorveje i en helvedes fart.

-Og det er lidt skræmmende - og skæmmende for landskabet. Det er jo umenneskeligt, ikk'. Så Sjælland er forsåvidt ikke inde i nogen særlig behagelig udvikling, har jeg indtryk af. Men det har været kønt engang. Det er der ingen tvivl om.

Så meget om titlen på pladen. Den rummer ni numre, der alle er med på turnéen. Selv om CV længe har gået og snakket om, at han ville lave et dobbeltalbum, varer pladen kun omkring 37 minutter.

-Jeg hader selv CD'er, der er for lange. Jeg vil hellere holde lytteren fanget i 37 minutter, end at lave en lang CD, hvor han falder fra efter de 40, siger han med vanlig beskedenhed.

Han er efterhånden en voksen mand (44), og legen er forlængst blevet alvor.

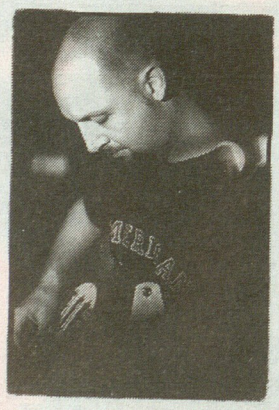
Han har lige afsluttet hele fire års slidsom leg: Arbejdet med *Sjælland.* Og CV Jørgensen er en mand, der stiller store krav til sig selv. Bliver ved at flytte rundt på ordene, indtil han tør belemre andre med dem.

-Det har alle dage været sådan, at når de andre troede, at jeg var færdig, så manglede jeg stadig femseks tekster. Jeg skal bruge længere tid end de fleste, erkender Carsten, der var lige ved at udsætte vores interview-aftale, fordi han og bandet også er kommet bagud med træningen.

Mødet sker i øvelokalet et par uger før turné-start. Live-bandet har ikke haft noget med pladeproduktionen at gøre, og de har travlt med at blive ajour med repertoiret. I alt skal de øve 26 numre op på to-tre uger.

Jacob Andersen

Aske Jacoby

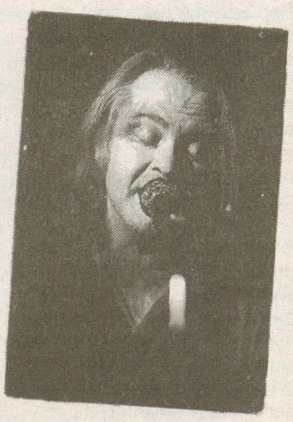
Gert Smedegård

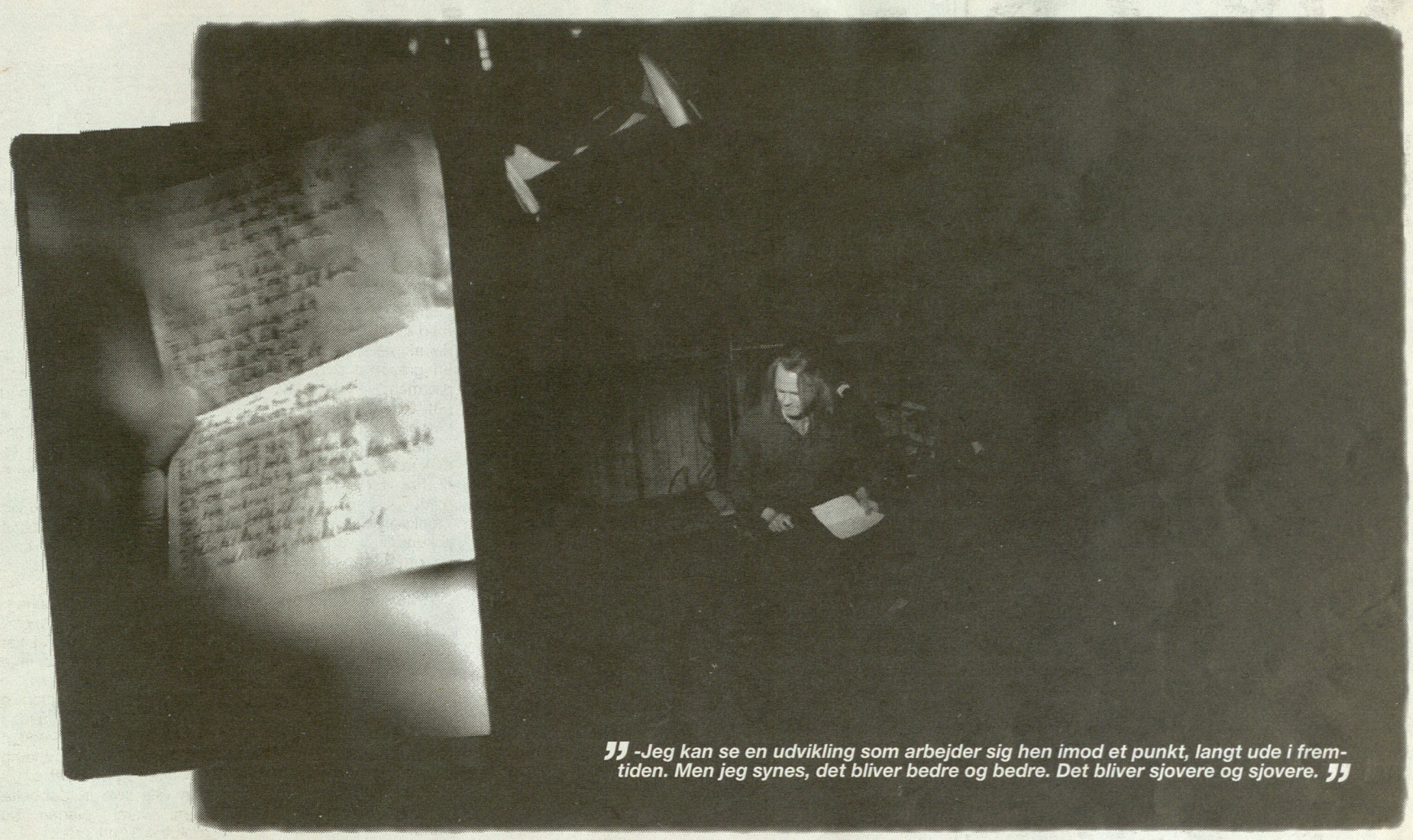
Knut Henriksen

Jesper Nordenström

C. V. Jørgensen

" -Jeg kan se en udvikling som arbejder sig hen imod et punkt, langt ude i fremtiden. Men jeg synes, det bliver bedre og bedre. Det bliver sjovere og sjovere. "

Så CV kan akkurat afse et kvarters tid i hver pause.

Sidder ned og øver

Selv om *Sjælland* altså udgør et markant stilskift, behøver vi ikke at vente den store revolutionerende udvikling live. Ikke at livebandet savner groove og drive. Slet ikke. De har det bare på en helt anden måde.

I hvert fald i det boogieprægede *Tre Portrætter,* som er på øve-programmet efter pausen. Det leder snarere tankerne hen på den legendariske og stærkt bluesy *Tidens Tern,* der blev indspillet i 1980 med Delta Blues Band.

Selv om det kun er en øve-session - og første gennemspilning af nummeret - jeg overværer, gynger det så rigeligt, at jeg er på nippet til at rejse mig fra kontorstolen jeg sidder på og begynde at danse.

De garvede band-medlemmer kan bedre styre sig. De sidder ned og spiller - alle seks: CV - uden guitar. Aske Jacoby, guitar. Jacob Andersen, perc. Gert Smedegård, trommer. Knut Henriksen, bas. Og Jesper Nordenström, der lige er kommet med på diverse keyboards. På turnéen kommer også trompetisten Flemming Agerskov med, så nogle jazz-toner bliver det da til.

Mens GAFFA's fotograf vimser rundt mellem studiegrejet og knipser løs, sidder CV og skyder bandmedlemmerne til familiealbummet med sit autofocus-pocket-cam.

Han har medbragt egne, nedgriflede tekster til de ældre numre, og han har mere end brug for dem flere gange, da han misser adskillige ord.

-Skal du ikke hjem og øve dig, spørger jeg med tanke på, at der kun er et par uger til turné-start.

-Jeg har stadig den nye plade i tankerne. Det skal nok komme, forsvarer han sig gennem en efterhånden tæt tåge - forårsaget af vel en halv snes Prince meget light.

Der bliver røget en del og drukket høkerbajere. Især CV, Jacob og Aske smøger den i kæder - og har svært ved at hitte rede i, hvis smøg der er hvis. I et ubemærket øjeblik har Jacob Andersen stukket min pakke i brystlommen.

-Jeg plejer at være den eneste, der ryger Kings, siger han defensivt, mens han modvilligt gi'r pakken fra sig, og holder sin egen i vejret som bevismateriale.

Guitar-blær

Aske Jacoby er nydeligt nybarberet. På hovedet, altså. Han griner gennem et noget længere fuldskæg, mens fingrene bogstaveligt danser hen over gribebrættet i en fræk wah-wah-solo.

Musikken stopper brat midt i en takt. Overgangen fra soloen gik helt skævt.

-Skal vi ikke lige høre den?

C. V. slæber en ghettoblaster hen. De lytter til den oprindelige version og forsøger sig igen. Denne gang spiller de nummeret til ende.

Der er stille et par sekunder, inden Carsten siger:

-Jah, der var gode takter. Han kigger på Aske:

-Det er meget fedt med den wah-guitar. Men er groovet det rigtige... - prøv at lægge noget mere soul i det.

-Måske mere 12-ottendedele, mener Jacob Andersen, mens Aske med guitaren giver et bud på, hvordan nummeret kan angribes i F.

Det er helt klart Jacoby, der har det melodiske overblik. Og Jacob Andersen det rytmiske. For hver gennemspilning kan man mærke, hvordan nummeret ta'r form.

Aske Jacoby - måske Danmarks bedste rockguitarist - har solo over et enkelt kor. Han giver hver gang nye solo-versioner. Den ene federe end den anden.

På en måde er det en større oplevelse at opleve bandet bygge nummeret op sammen, end at se dem live. Se dem spille sig ind på hinanden igen efter nogle musikalske år hver for sig. De ku' næsten tillade sig at annoncere seancen i avisen som en "CV-øver" - og forlange entré.

Det tager dem lidt tid at få koordineret et break efter soloen over det udvidede blues-kor. I endnu en pause rejser Aske sig op:

-Vi sku' næsten ha' *Bellevue* med ind over, foreslår han med et drenget grin og slår en luftig gang indgangsakkorder an til den sommerlige CV-klassiker.

CV griner:

-Narh. Så kommer der for meget Master Fatman over det...

-Jeg kan næsten ikke høre Jesper. Slap lidt af med din "Pumpehus-volumen".

-Ork, den har du slet ikke hørt, hævder Aske og sætter sig med ordene:

-Skal vi prøve. Og se hvad der sker?

Efter endnu fire-fem forsøg sidder den der. Med break, vokal, fænomenal guitar-solo og det hele. Den sidder der bare. Og man kan mærke, hvordan det løfter hele bandets humør.

Karriere fuld af flasker

Der er frokostpause. Hvis jeg havde glædet mig til at slutte interviewet af over en rundtenom med leverpostej og spegepølse, var jeg blevet skuffet. Den står stadig på Grøn Tuborg - og en gedigen joint turnerer bordet, mens jeg meget apropos spørger CV:

Hvor meget hippie er der egentlig i dig?

-Der er ikke noget hippie i mig.

Ikke andet end håret og rygningen...?

-... Det ved jeg ikke. Jeg tænker ikke i de der klodser af mennesker. Det ka' godt være, der er noget hippie i mig. Men der er også noget hip hop i mig, ikke. Og der er også noget grunge og lidt jazz. Der er det hele.

Hvordan vil du selv beskrive den musikalske og menneskelige udvikling, du har været igennem siden I Det Muntre Hjørne" (1990)?

(10 sekunders pause - igen...)

-Ja, hvad er der sket. Musikalsk er der jo sket en hel masse. Folk er ved at være trætte af den gamle scene. Og dem, der ikke formår at rykke sig lidt, de bli'r bare hægtet af. Vi har forsøgt at følge med os selv. Udvikle os.

-Personligt har jeg åbnet mig mere op overfor verden. Det er tredie eller fjerde gang, jeg oplever min anden ungdom - på det her projekt. Jeg har rigtig nydt det. Hele vejen igennem. Det har da også været sejt, men jeg har hele tiden ku' se lyset.

-Jeg har stolet på det hele vejen igennem. Jeg har følt, at jeg fabrikerede nogle sange, jeg godt ku' være bekendt.

Når du ser tilbage på dit liv som rockmusiker, hvad ser du så?

-En masse tomme flasker...

Det mundrette - og muligvis rammende - svar kommer godt nok fra Aske Jacoby.

CV rømmer sig demonstrativt og skæver til min båndoptager, der har fanget den kvikke bemærkning og den efterfølgende hjertelige latter, og siger undvigende:

-Det var så Aske...

Carsten samler igen tankerne, mens latteren ringer af.

-Jeg ka' se en udvikling som arbejder sig hen imod et punkt, langt ude i fremtiden. Men jeg synes, det bliver bedre og bedre. Det bli'r sjovere og sjovere. Hvis man altså tør ta' de chancer, som livet byder én. Og det tror jeg godt, vi tør. Jeg tør godt i hvert fald. Det tror jeg, er det rigtige. Så det ser sgu' helt fornuftigt ud - for mig personligt, altså. Og det gør mig så glad.

Nu er du 44 år. Hvorfor er du rockmusiker endnu?

-Et eller andet sted er det jo et job som alle andre. Og hvis du kan være glad for det, du beskæftiger dig med gennem livet, så må det jo være det. Det er jeg meget glad for. Jeg mener stadig ikke, jeg har lavet den ultimative CV Jørgensen-plade endnu.

-Jeg forestillede mig som ung protestsanger, at jeg stadig ville optræde og skrive musik som 44-årig. Og jeg fik sgu ret, griner Carsten Valentin Jørgensen på en måde, så man kun kan grine med.

-Det trækker op til noget spilning, bemærker Aske skarpsindigt. CV flår min båndoptager til sig og brøler med dyb, kraftig røst:

-Så, kære GAFFA-folk. Vi slutter her. Ha' det, vi ses. I øvrigt...

CV Jørgensen turnerer Danmark lige nu med sit dynamiske band. Ifølge mesteren selv samler turen op "fra Lediggang (agogo, 1983) og fremefter". CV er på plakaten frem til 26. november.

BLÅT BLOD

Sangtekst fra CV Jørgensens 1994-plade "Sjælland"

Neonskrig og nylonskrål
Tabte tænder i metermål
Natteravne på rov
Usynligheder med behov
Fryseflip og gåsehud
Hættemåger med portvinstud
Uskyldigheder en masse
Blåt blod til alle på Blågårds plads

Giv mig en pause på klods
Alle her er en af os
Brikker i et spil
Hvor tilfældet råder som tilfældet vil

Gadeklog og ghettovis
Alt eller intet - for enhver pris
Dumme dage på en sky
Af gamle drømme fra de glemtes by

Giv mig en pause på klods
Alle her er en af os
Brikker i et spil
Hvor tilfældet råder som tilfældet vil

Still Cyco After All These Years ?

Af Jens Jam Rasmussen
Foto Per Houby

Ifølge jungeloven er det de stærkeste, der overlever. I den hårdere rocks junglelov er styrke bare et af flere overlevelses-kriterier. Andre er en vis form for originalitet, en hel del personlighed og en fandens masse stædighed. Det snart 13 år gamle Los Angeles-band Suicidal Tendencies har det hele.

Fuck
DET DER ER SUICIDAL, MAND!

Og en hel del mere. For på forunderlig vis har Suicidal - som de oftest forkortes - udviklet sig fra at være et skateboard-fikseret, kultisk rockpunk band fra Los Angeles' besandede bydel, Venice til et internationalt appelerende band, der hverken er punk eller heavy metal - men nærmest bare "Suicidal Rock". Med personlig pågåenhed som en Henry Rollins, power som et Pantera eller Slayer og en bevidsthed over egen udvikling som et Metallica.

Og Metallica er det netop, Suicidal Tendencies har brugt hele sommeren på at supporte rundt om på amerikanske udendørs-arenaer. Dels fordi Suicidal og Metallica deler samme management, Q-Prime, dels fordi Metallica altid udvælger supportbands blandt de absolutte favoritter. Og her er Suicidal blandt tophits'ene.

Positive selvmordstendenser

Suicidal Tendencies har altid været pågående som bare pokker. Musikalsk som tekstmæssigt. Suicidal har dog også været bandet, der både har ladet sig influere af hardcorepunkens fandenivoldskhed og metallens power, og mixet det med både rap-groove og funk-linjer (langt tid før det mix blev in), tilsat en rå, direkte retorik, spændende fra det ekstremt personligt emotionelle til det intelligent ironiske og spidst sarkastiske. Det aktuelle album, *Suicidal For Life,* lyder dog en del som en tilbagevenden til den tidlige Suicidal rockpunk-power. Måske fordi bandet havde stor succes med sidste års genindspillede (og i USA også Grammy-nominerede!) debutalbum under titlen, *Still Cyco After All These Years?*

-Nej, overhovedet ikke, afkræfter rytmeguitarist Mike Clarke bestemt under GAFFA's passiar i bandets tourbus, en halvanden times tid før deres 45 minutters supportshow på Desert Sky Pavillion i Phoenix, Arizona.

-Vi genindspillede debuten for cirka fire år siden. Vi har bare ventet på at ku' udgive *Cyco* i lang tid. Så de to plader har ikke noget med hinanden at gøre.

" -Suicidal, mand, startede som en skateboard-term. Lavede du en eller anden vanvittig manøvre, var det: -Fuck, det der er suicidal, mand! "

-Men yeah, jeg synes *Suicidal For Life* er meget powerfuld. Hver plade, vi skriver, ændrer sig lidt. Denne gang var vi lidt vredere, og det kom ud.

The F-Word

Når Suicidal Tendencies er vrede bli'r der ikke lagt hverken fingre eller censur imellem. Men en masse af det i USA så gruopvækkende "F-Word" i sangtitler som *Fucked Up Just Right, No Fuckin' Problem* og *Suicyco Motherfucker.* Det må ha' givet de ansatte på Suicidal's storfinansielle pladeselskab, Epic, grå hår i hovedet; for hvordan får man spillet sådanne sange på de vigtige amerikanske rockradioer, hvor ethvert "F-Word" jo "bippes" væk - ja, hvis "F-Word" sangen overhovedet spilles?

-Well, da vi lavede pladen og talte om teksterne vidste vi, at dette ikke ville blive en plade, der ville blive spillet på radioen. Mere en *word of mouth record,* og vores selskab var rimeligt meget bag os og sagde: *Go for it!* Så, det betyder ikke noget.

-Og havde de sagt nej, havde vi bare kæmpet hårdere og sagt: *Fuck this and fuck that!* Hæ-hæ, gnækker Mike Clarke.

Men det problem med F-ordet, er vel egentlig kun et problem i Storbritanien og USA?

-Ja, ha-ha, fordi de er alle *fucked up.* De har deres hovede op i deres *fuckin* røve, de kan ikke klare det. Der sker andre, meget værre ting i verdenen og de angriber så sådan noget *bullshit* som det. Det er latterligt.

Se dig selv i spejlet

F-ord i massevis, både på plade og i interviews, men tro nu ikke at Suicidal blot svælger i F-ordet for opmærksomhendes skyld. F-ordet kommer indefra, når man har set sig selv udefra. I presse-biografien til *Suicidal For Life,* siger forsanger Mike Muir blandt andet:

-Det der er vigtigt er at få folk til at beskæftige sig med det de ikke rigtigt har lyst til.

A-ha, men hvad er så det, vi ikke rigtigt har lyst til?

-At se dig selv i spejlet og starte med at beskæftige dig med dig selv. At gøre ting, fordi du har lyst til at gøre dem, ikke fordi de bare er coole eller fordi alle mulige andre gør dem. Er du glad for det du ser i spejlet, kan du gøre det du har lyst til. Hvis ikke, er du virkeligt *fucked up.*

Det er det, det handler om, forklarer Mike Clarke.

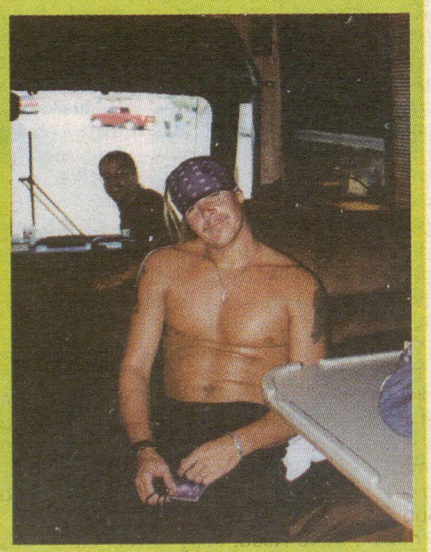
I fastslår, ligeledes i pressebiografien, at termen "Suicidal" er positiv...

-Meget positiv, afbryder Mike og fortsætter.

-Suicidal For Life lyder måske som en modsigelse, men den handler om styrke... for livet. At leve, he-he. Ikke at dø, smiler Mike underfundigt, inden han hiver historien om Suicidal-termens tilblivelse frem.

-Suicidal, mand, startede som en skateboard-term. Lavede du en eller anden vanvittig manøvre, var det: "Fuck, det der er suicidal, mand!"

-Suicidal. At tage en chance. En chance for livet. Det er det, vi prøver at sige.

Mike Clarke

Astbury, Morrison og Cantona

Af Jens Jam Rasmussen

Han ligner sgu' stadigvæk Jim Morrison, ham Ian Astbury. Og til dagens møde med GAFFA på Insomnia Café i Los Angeles-bydelen Sherman Oaks er Astbury ovenikøbet også iført "Morrison-tøj" - dvs. læderbukser, hvid trekvart-åbentstående skjorte og rimeligt rå boots.

Meget lig denne en af rockens største legender er han sgu', Ian, men det er nu ikke så meget legender, der optager ham lige nu. Det er The Cult, lige nu og her, hvilket vil sige The Cult - bandets aktuelle album, der udsendes den 11. oktober.

-Jeg kan snakke om det album i evigheder, jer er meget stolt af det album, siger Ian, der - sammen med Cult's anden bestemmende halvdel, guitaristen Billy Duffy - oprindeligt havde udvalgt tidens store producernavn, Rick Rubin, som lydtjekker på *The Cult*. Men et eller andet gik galt. Hvad?

-Rick Rubin ville ikke være i studiet hele tiden, så han havde i stedet sin højrehånd George Drakaoulias der. Vi spurgte så Rick hvornår han ville komme ned til studiet? Men Rick svarede: "Jeg har travlt med Tom Petty lige nu." Og så var det Mick Jagger, Joe Cocker, Foghat, Donovan og blah-blah-blah.

-Så vi konkluderede, at det ikke holdt, for Rick var overhovedet ikke tilstede!

Men Cult havde en mere end habil erstatning lige om hjørnet - nemlig Bob Rock, manden bag eksempelvis 90'ernes indtil videre største rockalbum, *Metallica*.

-Bob dukkede op og spurgte hvordan vi ville lave vores plade. Vi ville ikke lave en plade som *Sonic Temple* og *Ceremony* (Cult's senste to studie-ting, fra henholdsvis '89 og '91), de der teatralske rockplader. Vi vil lave noget mere oprigtigt, mere tørt, mere fortroligt. Og Bob sagde så, at han ikke var med, hvis vi skulle lave endnu et amerikansk "arena-rockstar"-album. Men vi sagde okay, for vi ville lave det samme.

Og "det samme" er?

-Bob Rock fandt, at vores påvirkninger kom mere fra Lou Reed, tidlig Bowie, tidligt 70'er-stof, blandet med elementer fra samtidens ting som noget hip hop, noget techno. Og rå, meget simple riffs som i *Be Free.*

Smertefuld lykke

På et af pladens centrale numre, *Naturally High,* beskriver Ian noget han ellers ikke har været så meget bekendt med: lykken. Omend vejen til den har været trang og yderst smertefuld.

-*Naturally High* handler om tabet af uskyldighed og om at vokse op. At vokse op er en meget smertefuld oplevelse. Du oplever første gang at miste en kæreste, folk der dør, sexualitet er hårdt at deale med, og det det sociale - at finde arbejde, dit "kald". Der er mange emner der - også dit udseende og din måde at være på.

-Når du har haft dine oplevelser kan du blive skidehøj på livet! Det kommer nemmere, og livets simple ting bliver de mest vigtige. - Sangen refererer også til begge mine forældre, der døde af cancer, min mor blev blot 42 og døde på min 17 års fødselsdag. Og begge mine venner, Andrew Wood, der døde af en overdosis heroin, og vores gamle trommeslager, Nigel Preston, der døde af det samme. Jeg har været omrking mange, der har begået selvmord eller taget en overdosis heroin, siger Ian, der selv tungekyssede døden i flere år som både alkoholiker, pillemisbruger og decideret narkoman.

Ian Cantona Band

Et eller andet sted lyder det nye Cult-album lidt retro-agtigt, dog uden at være konsekvent tilbageskuende i lyd og stemning.

-Jeg kan stadigvæk blive inspireret af eksempelvis et Cream-album, siger Ian. Men jeg tror ikke det er så vigtigt for mig mere, for mine egne oplevelser er så meget mere i min hjerne end det at gå tilbage til 60'erne og kigge på Lennon, Hendrix eller Jim Morrison. Sådan var det da jeg var 23. Lytter man til alle Doors-pladerne, kan man virkelig sige "wow!". Men det var dengang.

Ian kom sgu' selv ind på ham, gjorde han, men jeg lader mig ikke friste til en Morrison-opfølgning. Desuden har Ian fundet en ny, levende ven, der - ligesom gamle Jim - også er til forfatteren Arthur Rimbaud. Hans navn er Eric Cantona.

-Eric er min ven. Jeg mødte ham i går! Han var her for fransk TV for at dække fodbold-VM, forklarer Ian, da jeg undres over hvordan en gammel Liverpool-dreng, der skiftesvis lever i London og L.A. pludseligt har mødt en fransk fodboldspiller fra Manchester United.

-Han er en litterær gentlemen, han er oppe på poesi og malerkunst. Han er exceptionel. Han ser ingen forskelle mellem malerkunst og fodbold - og poesi og fodbold. Hvilket er grunden til at han er min ven.

-Vi starter et band sammen, der skal kaldes Ian Cantona... eller Eric Astbury Band. Og ingen af mine venner vil tale til mig igen, for han spiller for Man. Utd. og alle hader ham, smiler Ian let syrligt, ikke mindst med tanke på at Billy Duffy er svoren tilhænger af Manchester... City.

Ligesom Cantona linkes praktisk med musikken, linkes Ian Astbury også gerne praktisk med fodboldsspillet. Sådan har det altid været, lige siden den bette knægt Ian rengjorde fodboldstøvler for de lokale helte i Liverpool-forstadsklubben, Tranmere Rovers.

-Jeg kan ikke affinde mig med ikke at spille fodbold når vi tourer, siger Ian, der meget gerne modtager en faxlig invitation til en liden fodbolddyst, når Cult alligvel gi'r koncert i Danmark, i slutningen af november. Udendørs, selvfølgelig.

-Vejret i november? Who gives a fuck? brummer Ian.

Han ligner sgu' Jim Morrison, gør han, og han er stor beundrer af en fransk personlighed. Men gu' er Ian Astbury sgu' da englænder.

OKTOBER BLITZ OKTOBER
CERES
TORSDAG 6 OKTOBER·FRI ENTRÉ INDTIL KL. 00.30
Ole Friis & The Cats
FREDAG 7 OKTOBER · FORSALG CAFÉ EIFEL
Søs Fenger
TORSDAG 13 OKTOBER · FORSALG CAFÉ EIFEL
Led Zeppelin Jam
FREDAG 14 OKTOBER
Se dagspressen
TORSDAG 20 OKTOBER
FRI ENTRÉ INDTIL KL. 00.30
Deep Purple Jam
M. bl.a. Ivan Pedersen
FREDAG 21 OKTOBER
FORSALG CAFÉ EIFEL
Gangway
TORSDAG 27 OKTOBER
FRI ENTRÉ INDTIL KL. 00.30
Claus Bølling Band
FREDAG 28 OKTOBER
FORSALG CAFÉ EIFEL
Kashmir
3 x diskotek hver lørdag
KLOSTERGADE 34 · ÅRHUS C · 86 19 10 99 · ENTRÉ FRE. 40,- + LØR 50,- · DØRENE ÅBNES SÆDV KL. 23.00 · FORSALG: CAFÉ EIFEL 86 20 15 66 & HMV 86 13 73 75 · ALDERSGRÆNSE 20 ÅR

Byens bedste backin' shop

Alt det fedeste basgear på lager f.eks.

BLX80SM	1x10" 80w combo m. 7 bånds eq.	5.795,-
BLX130SM	1x10" 130w combo m. 7 bånds eq.	6.595,-
715SM	1x15" 130w combo m. 7 bånds eq.	7.595,-
1210SMX	4x10" 250w combo m. GP12SMX rør preamp.	14.995,-
AH130SM	130w fullrange head m. GP7SM preamp.	4.895,-
AH200SM	200w fullrange head m. GP7SM preamp.	5.995,-
AH250SMX	250w head m. GP12SMX rør preamp.	11.995,-
GP7-SM	7 bånds grafic sound rack preamp.	3.395,-
GP12-SMX	12 bånds grafic rør preamp. m. x/over.	6.695,-
1048	4x10" 320w 8 ohm kabinet	6.895,-
1518	1x15" 300w 8 ohm kabinet.	6.595,-
1524	2x15" 400w 4 ohm kabinet.	7.795,-

Vi er totalt lagerførende i TRACE's store basprogram.

TRACE ELLIOT Check it out!

KOM IND OG TJEK DANMARKS STØRSTE UDVALG AF MUSIKINSTRUMENTER

- 700 m² ROCK I CITY

33 14 29 00 Åbenrå 1-3 1124 Kbh. K.

MUSIK HUSET AAGE JENIE

Musikbranchens Reklamebureau

Sugar vil ikke forbindes med grunge: -Sugar er pop

Smerte som styrke

Bob Mould fra støjrockgruppen Sugar finder hovedparten af sin inspiration i depressioner. "Jeg er Brian Wilson uden terapi" har guitaristen, sangeren og sangskriveren Bob Mould engang udtalt. Sikkert med et smil på læben. Men ikke desto mindre tilbragte han, ligesom lederen af Beach Boys, en tid i sengen.

Af Per Reinholdt Nielsen

Efter sine to seneste plader *Copper Blue* og *Beaster* fik Bob Mould et nervøst sammenbrud, fordi han følte alle sange var skrevet. Men for den tidligere frontmand i den legendariske støjrock-trio Hüsker Dü, der regnes for en af grunge-musikkens hovedinspirationer, var den kunstneriske åre ikke løbet tør. Hans nuværende og succesrige trio, Sugar, er aktuelle med det tredie album *F.U.E.L. - File Under Easy Listening.*

Efter en næsten et år lang turné med numre fra *Beaster* og *Copper Blue,* hvor Mould havde base i New York, har han nu bosat sig i Austin, Texas. GAFFA talte med ham i telefonen kort efter færdiggørelsen af *F.U.E.L.*

Aggressiv, umiddelbar og direkte

-Den nye plade er en reaktion mod *Beaster.* Det var en meget kompliceret plade med en masse forskellige holdninger, vilde ideer og udsagn, som bare fløj gennem luften. Jeg var selv meget tilfreds med den, men jeg spekulerer tit på, hvor meget der egentlig kom igennem til lytteren. Denne gang har jeg forsøgt at gøre musikken mere umiddelbar og direkte og sangene hurtige og enkle. Derfor ligner den *Copper Blue.* Men lyden er mere aggressiv end begge de to foregående plader. Det er forsøget på at skrive klassiske popsange i forhold til de lange improvisatoriske passager, der lå til grund for *Beaster.*

Sidste år spillede vi *Beaster* meget live. Jeg håber ikke jeg kommer til det mere. Det tager meget på en aften efter aften at skulle leve sig ind i de tunge stemninger, den plade repræsenterer. Derfor er denne plade måske mere poppet og ikke så destruktiv overfor min sjæl. Selv for mig kan det blive for meget. Der er ingen genvej. På Beaster-turnéen - som vi nok trak for langt - var der da aftener, hvor vi blev ikke ramte stemningen i sangene. Samtidig er det også et pres, når man har nye ideer, der ikke kan få luft, fordi du skal leve op til nogle ældre sange.

"Jeg vil kunne lave meget forskellig musik, og engang blivet forstået som en komponist, der skrev popsange i slutningen af det tyvende århundrede"

Støj i hovedet

Med bassisten Greg Norton og sangeren og trommeslageren Grant Hart, der også skrev sange, sammenførte Mould i Hüsker Dü en ekstremt speedet hardcore-punk med slagkraftige, melodiske sanglinjer. Samtidig føjede trioen en tiltrængt række susende grå stemninger på den sort/hvide-entydighed, der prægede den amerikanske rockscene i 80'erne.

Hüsker Dü stod foran deres kommercielle gennembrud, da samarbejdet mellem Mould og den dengang stofmisbrugende Hart knækkede midt over. Bruddet var meget hårdt for begge parter, og stadig i dag ser Mould tilbage på den sidste tid med Hüsker Dü som sine "poison years" - forgiftede år. Efter gruppens opløsning i 1988 indspillede Mould solopladerne *Workbook* og *Black Sheets Of Rain.*

-Workbook blev virkelig vellykket. Jeg er især meget tilfreds med instrumentationen. Celloen for eksempel, som jeg længe havde villet arbejde med men ikke kunne få ind i Hüsker Dü. Det var den plade, jeg længe havde villet lave, men først fik lejlighed til at indspille efter bruddet. På *Black Sheets Of Rain* synes jeg sangene er gode, men de er produceret og spillet for tungt og støjende, siger Bob Mould, som igen fandt to medmusikanter til en trio, der fik det selvironiske navn Sugar. Men udover den indlysende lighed - at Mould er med i den begge og de begge er powertrioer - er der stor forskel på Hüsker Dü og Sugar, mener Bob Mould.

-David Barbe (bas) og Malcolm Travis (trommer) spiller rytmisk meget anderledes end Hüsker Dü. Vi lægger mere vægt på håndværket både i sangskriveriet, og når vi spiller. Hüsker Dü var først og fremmest fokuseret på energi og aggressioner. Når man bliver ældre, får man et mere udtryksfuldt musikalsk sprog, bliver bedre til at skrive og bliver mere opmærksom på den dynamik man kan få frem i sange, stemme og guitarspil.

Lydene i hovedet

Dit guitarspil - det er som om du, især på Beaster *og på den efterfølgende liveturné, hvor Sugar optrådte på Roskilde Festival for et år siden, har en tendens til at forsvinde ind i dig selv?*

-Jeg spiller bare de lyde, jeg hører inde i mit hoved. Det har intet med eskapisme at gøre. Al den summende forvrængning - selv når nogen snakker til mig, så hører jeg forstyrrende baggrundslyd inde i mit hoved. Der er hele tiden bare de lyde, som maser på.

Jeg ved ikke, hvad lydene betyder, og hvilken effekt den musik jeg laver har. Jeg forsøger ikke at sige noget bestemt.

-Lydene skaber bare et miljø - et univers man kan opfatte sangene i. Jeg ved ikke hvad det er, men det får min krop til at gøre ondt, når jeg spiller højt, og det har jeg absolut ikke noget imod. Jeg ved også hvordan det fungerer på andre mennesker. Jeg fornemmer det er meget trættende. Udmattende. Men det er ikke en flugt, forklarer Bob Mould og forstætter:

-Jeg bruger ofte en drone. Teknisk set handler det bare om at holde en, to eller flere toner i meget lang tid. Det stammer fra, at jeg altid har spillet i trioer. Ingen andre instrumenter skabte melodier, så jeg har altid følt jeg måtte skabe to bestemte melodier eller to bestemte guitarstykker på samme tid. Jeg forsøger at gøre numrene meget hypnotiske. At få en masse til at ske samtidig med der er dette "hul" eller denne "stilstand" i musikken, som suger folk ind i musikken. Jeg elsker dronelyden.

En popkomponist

Bob Mould mener, depressioner er hans væsentligste inspirationskilde, men magtfuld mørkerock skal man aldrig forvente fra hans side. Der er altid en forløsende melodilinje indenfor rækkevidde, og som han selv synger et sted midt i det klangli-ge kaos af feedback-plagede guitarer: "sometimes painting the darker pictures / helps you to see the good side of life". Men at det sjældent er let at være Bob Mould, vidner alkoholproblemer om. Og dette lille citat om sangen *"Gift"* fra den nye plade, er også meget sigende for den meget spekulative 33-årige rockmusiker.

-Om det er en samtale, et blik eller en konkret ting man giver til en anden kan man ikke forvente at få noget igen. Man kan ikke nødvendigvis forvente svar på spørgsmål, eller forvente at få noget tilbage, når man har givet noget.

Gaver er komplicerede ting. Bare helt uselvisk at kunne acceptere, man har foræret noget uden at forlange et eller andet er en stor men meget svær følelse at finde frem, forklarer Mould, og en anden af hans sange *"JC Auto"* fra *"Beaster"* får følgende ord med på vejen:

-Beaster rummer så mange forskellige karakterer, der taler og synger om en masse forskellige emner på samme tid. Der er mig og en masse andre stemmer i mit hoved, som forsøger at få mig til at ændre, det jeg lige har sagt eller sunget. En slags multiskizofreni, der på *JC Auto* diskuterer et tab af tro på noget som helst.

Pop og grunge

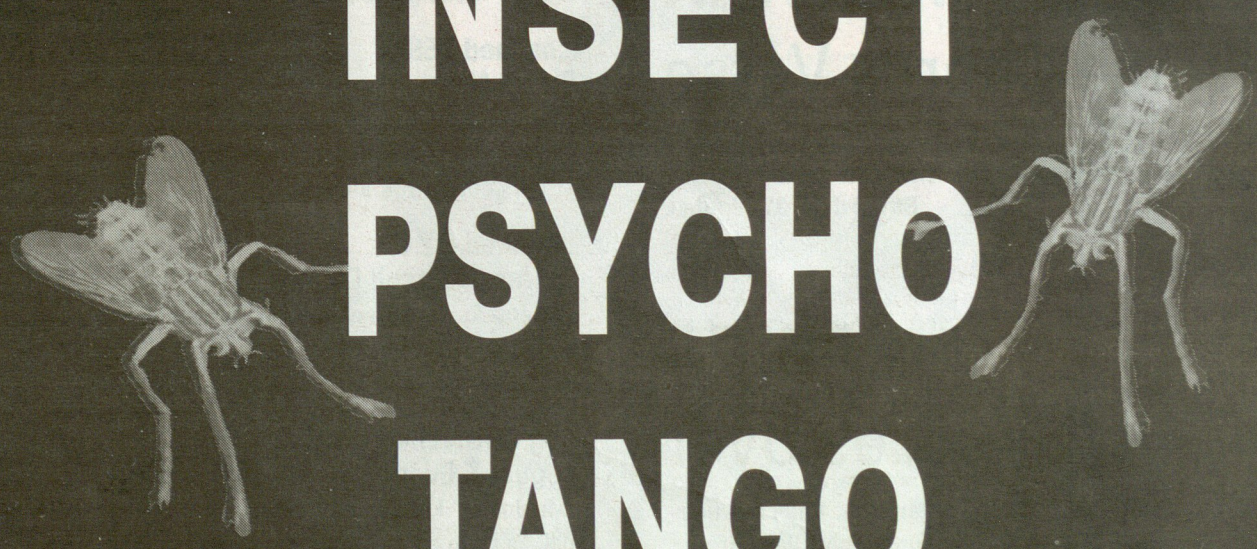
Selvom Bob Mould anerkender Nirvana's kvaliteter, og selvom hans Hüsker Dü har dannet skole for en del af tidens grungeorkestre, ser han ikke genren som andet et et modefænomen. Og han vil absolut ikke forbindes med grunge.

-Sugar er pop. Jeg forstår pop som en genre, der nu har været her i de sidste 40 år. Fra Presley over Gene Vincent til Sex Pistols og Nirvana. De er alle pop for mig i en kulturel betydning. Sådan som vi tænker på barokperioden, er vi nu i slutningen af en kulturel periode, der hedder pop. Grunge er derimod et kortlivet fænomen, og jeg vil ikke leve op til en bestemt betegnelse som grungemusikkens gudfader. Jeg vil kunne lave meget forskellig musik, og engang blivet forstået som en komponist, der skrev popsange i slutningen af det tyvende århundrede. Det lyder jo så højtravende og latterligt, men jeg mener det. Jeg ved meget om musikteori, men selve min skriveproces inkluderer ikke teorien. Den er mere en slags intuitiv videreudvikling på et kendskab til denne viden og dette formsporg med akkorder og toner, som komponister har arbejdet på i århundreder, slutter Bob Mould.

KINKY BOOT BEAST

INSECT PSYCHO TANGO

ALBUMMET ER UDE !

PolyGram

MCA er kommet til Danmark med Aerosmith og med Nirvana og med Eagles og med...

AEROSMITH

Big One (Greatest Hits)

De største HITS fra de sidste fire albums samlet på en CD, plus 2 splinter nye tracks, du med garanti vil få tonset ind i øregangene de kommende måneder.

Street date: 24. oktober.

NIRVANA

Verse Chorus Verse

Den eftertragtede MTV UNPLUGGED nu endelig på CD. På denne CD finder du unplugged optagelser som ikke er hørt eller set før. Et must!

Street date: 31. oktober.

EAGLES

Hell Freezes Over

Alle de legendariske gode gamle i akustiske udgaver, samt 4 helt nye numre. Den originale Eagles besætning: Don Henly, Glenn Frey, ...

Street date: 7. november.

...og med CJ LEWIS
Dollars
Kendt fra sommerhittet "Sweets For My Sweet" og singlen "Everything Is Allright". Nu ude med lige så klart HIT i form af den gode gamle "Best Of My Love".

...og med BECK
Mellow Gold
Har råhittet med singlen "Loser" og "Pain No Mind". Absolut MTV favorit.

...og med LIVE
Throwing Copper
Michael Stipe fra R:E:M.'s favoritband! Terroriserer æteren i øjeblikket med singlen "Selling The Drama".

...og med TESLA
Bust a Nut
Efter at have solgt dobbelt platin (2 mill.) i USA af de forrige albums må det efterhånden være tid til et gennembrud i de danske CD spillere! Check dette helstøbte ROCK album.

...og med E.Y.C.
Express Yourself Clearly
Romantiske harmonier blandet med tunge beats og rå stil. 3 unge amerikanere du gerne vil møde; Boyz 2 Men møder Bobby Brown... Allerede på vej til en kometkarriere i mellem-Europa.

...og COUNTING CROWS
August & Everything After
"Mr. Jones" kender du fra radioen! Albummet der i USA har solgt over 2 mill. og i den amerikanske musikpresses øjne betragtes som årets nykommer! Koncert-aktuelle i Danmark i november.

MCA
GEFFEN
grp

1. oktober åbner MCA eget kontor i Danmark. Igennem markedsføring, events og andre aktiviteter vil vi styrke vore kunstnere.

Gennem selskaberne Geffen, MCA & GRP samt en del andre interessante labels repræsenterer vi bl.a. følgende kunstnere:

Aerosmith, BB King, Beck, Big Danny Kane, Bobby Brown, Boston, Cher, Chick Corea, Counting Crows, Dave Grusin, Eagles, Guns n'Roses, Heavy D. & The Boyz, Kim Wilde, Maria McKee, Nirvana, Robben Ford, Thisha Yearwood, Tom Petty & The Heartbreakers, Vince Gill m.fl.

MCA
Live
E.Y.C.
Counting Crows
C. J. LEWIS
LARS
EAGLES
Hell Freezes Over
Street date: 7. november
NIRVANA
Verse Chorus Verse
Street date: 31. oktober
AEROSMITH
Big Ones
Street date: 24. oktober

Poseuren, egoisten, stjernen Marc Bolan

Født til at være Stjerne

Af Finn P. Madsen

I marts 1971 gik T.Rex-singlen Hot Love ind som nummer 1 på den engelske hitliste. Bandet og dets altoverskyggende frontfigur Marc Bolan blev dermed starten på Glam-rocken og et fan-hysteri ikke set siden The Beatles' storhedstid.

Nu 17 år efter Marc Bolans død foreligger T.Rex' værker fra 1972-77 endelig på CD, genudgivet af det engelske label Edsel Records. Her er tale om et detaljeret og udførligt arbejde. Alle CD'er er udgivet med de originale sleeves, tekster (et must for enhver fan), ekstranumre, kronologiske noter og en exceptionel lyd.

Desværre svinger CD'ernes musikalske indhold en del på grund af Marc Bolan's søgen efter en musikalsk identitet efter at glamrocken begyndte at ebbe ud. Det engelske musiktidskrift Select mente tilmed i deres august-nummer, at det var spild af tid at nævne de tre sidste plader T.Rex nåede at udgive.

Men trods dette er det et faktum, at Marc Bolan skrev musikhistorie og blev en profet for en ny generation af unge først i 70'erne. Denne tilbedelse blev til ved en opsigtsvækkende påklædning og en musikstil, som bestod af nogle pågående rock'n'roll- og boogie-riffs tilsat luftige pop-melodier plus Marc Bolan's lyse og vibrerende fløjlsstemme.

Obskurt og uhørt

Allerede som teenager var den ihærdige tøjsamler Marc Bolan i mediernes søgelys som model for adskillige modeblade. Som 14-årig blev han smidt ud af skolen.

Det var ikke den strenge disciplin, der gjorde Marc Feld, som hans rigtige navn var, høj. Men derimod rockmusikken og drømmen om at blive stjerne. I 1965 udgav Marc Bolan sin første single *The Wizard* uden større succes. Selv mente han, at han ville blive lige så stor som Elvis Presley. Efter tre flop-singler og et par måneders ophold i bandet John's Children, dannede han sammen med percussionisten Steve Peregrine Took duoen Tyrannosaurus Rex.

De udgav tre LP'er med psykedelisk hippie-folk-rock tilsat okkulte og mystiske tekster. Ved indspilningen af den første LP havde Marc Bolan indledt et frugtbart samarbejde med produceren Tony Visconti, som også er kendt for sin produktion af adskillige David Bowie plader.

Visconti har beskrevet Bolan således:

-Jeg har altid været interesseret i obskure ting, det uhørte i musikken frem for det, som er ligetil. Det var det, som tiltrak mig ved T.Rex, Jeg havde aldrig hørt noget som dem. Jeg blev hypnotiseret bare ved at kigge på dem.

Samtidig med at Steve Peregrine Took blev erstattet af Micky Finn blev T.Rex' lyd mere og mere elektrisk. Efter stor succes med singlen *Ride A White Swan* blev T.Rex udvidet med Steve Currie (bas) og Bill Legend (trommer). Med singlerne *Hot Love, Get it On* og årets LP i England 1971, *Electric Warrior,* slog T.Rex igennem med en kraft, der pløjede dybe furer i rock-historien. Marc Bolan var endelig blevet den stjerne, han altid havde været fikseret på at blive.

Parløb gennem 70'erne

På LP'en *Ziggy Stardust* fra 1972 lavede David Bowie sangen *Lady Stardust,* om hvordan han så sit idol efter at have været til en T.Rex koncert.

-People stared at the make-up on his face. Laughed at his long black hair, his animal grace. The boy in the bright blue jeans jumped up on stage. And Lady Stardust sang his songs of darkness and disgrace.

Netop mellem David Bowie og Marc Bolan var der i starten af 70'erne et slags parløb, både hvad musik og stil angår. De var symboler for en tid: glamrocken, hvor det hele tiden gjaldt om at være fornyende. Begge fremførte de det androgyne i mennesket med en provokerende make-up, en kontroversiel påklædning og et bizart kropssprog. De henvendte sig til unge mennesker, der både var grænsesøgende og hungrede efter letfortærlige 3-minutters hits.

> ***-People stared at the make-up on his face. Laughed at his long black hair, his animal grace. The boy in the bright blue jeans jumped up on stage. And Lady Stardust sang his songs of darkness and disgrace.***
>
> -Fra David Bowie's sang om Marc Bolan, Lady Stardust.

Senere blev Marc Bolan og David Bowie særdeles gode venner, der inspirerede og hjalp hinanden musikalsk. Især Bowie mente, at Marc Bolan havde åbnet en masse døre for ham musikalsk. Marc Bolan's store gennembrud skyldtes ikke kun musikken, men også gimmick'en: satin-bukser og -jakke, make-up og glitter omkring øjnene, det udstyr var ret så opsigtsvækkende i 1971.

Selv påstod han, at det kun var for sjov han havde kommet glimmer under øjnene før et show på Top of the Pops. Ved T.Rex næste koncert havde alle deres fans glimmer under øjnene.

I 1972 lavede Ringo Starr, som var erklæret T.Rex fan, filmen *Born to Boogie* om Marc Bolan, der indenfor knap to år havde haft fire singler og to LP'er i toppen af den engelske hitliste.

Indhentet af punken

Men efterhånden blev glamkongens krone mat. Et voksende ego, hvorefter flere af medlemmerne forlod bandet, druk og stoffer, middelmådige eller slet ingen hitliste-placeringer, og en fejlslagen invasion af det amerikanske plademarked, hvor Bolan aldrig fik den helt store succes, tappede ham for gennemførte musiske idéer.

Da Marc Bolan fik dårligere og dårligere hitliste-placeringer, fik han ingen TV shows og dermed ingen koncert-engagementer. Han var på vej ud i glemselen.

-Jeg er nået til det punkt, hvor jeg er sådan en legendarisk person, at folk ikke er sikre på, om jeg eksisterer længere. Folk kigger tvivlende på mig, når jeg stiger ud af en bil, de hvisker næsten, "det er Marc Bolan", fortalte Marc Bolan engang på sin sædvanlige selvsikre måde.

Men alligevel hejste glamrockens bannerfører flaget igen med majestætisk elegance og fik fornemme hitliste-placeringer med singlerne *New York City* og *I Love to Boogie,* henholdsvis udsendt i Juli 1975 og 76.

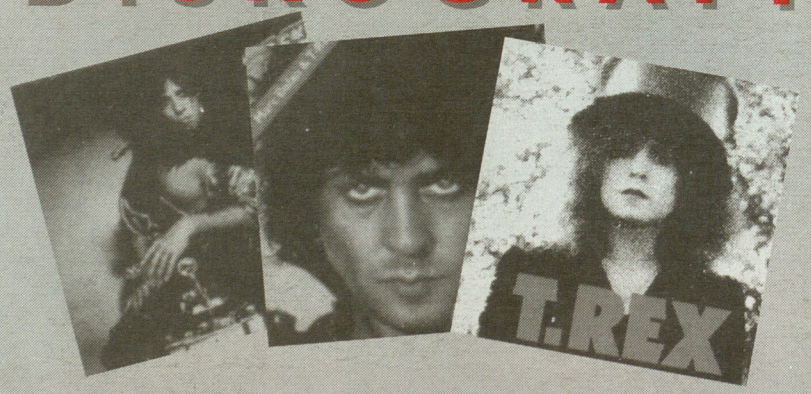
Med sit eget TV-program i 1977 *What Else Marc?* var han tilbage i medierne. Efter tre års nedtur var bøtten vendt. I sit TV-program præsenterede Mark Bolan nye punkbands blandt andet The Jam, Generation X og Boomtown Rats. David Bowie kom i det sidste afsnit forbi og sang duet med Bolan, der i bare beflippelse faldt af scenen i slutningen af nummeret. Paradoksalt nok var det netop punken, der til sidst indhentede hans musik, selvom Mark Bolans sidste LP *Dandy in the Underworld* var et fremragende og værdigt modstykke i forhold til punkens beskidte rødder. Selv mente Bolan, at han var punkens Godfather, fordi amerikanerne i sin tid havde kaldt T.Rex' musik for kosmisk punk.

Inden det sidste TV-program med Mark Bolan som studievært blev sendt, var han død. Dræbt ved et tragisk biluheld den 16. september Kl. 5.00 om morgenen, da hans bil, ført af kæresten Gloria Jones, kørte ind i et træ.

Mark Bolan var en virkelig stjerne, en genial musiker, en showman, en fornyer og en stilskaber. Selv sagde glam-kongen dette om sig selv kort tid før sin død,

-Jeg er stadig en poseur og en egoist. Jeg er fantastisk, jeg er ligeglad med, hvad andre tænker om mig. Jeg ved, jeg er god.

DISKOGRAFI

TYRANNOSAURUS REX:
My People Were Fair And Had Sky In Their Hair... (1968)
Prophets, Seers And Sages, The Angels Of The Ages (1968)
Unicorn (1969)
A Beard of Stars (1970)

T.REX:
T.Rex (1970)
Electric Warrior (1971)
The Slider (1972)
Tanx (1973)
Zinc Alloy & the Hidden Riders of Tomorrow (1974)
Bolan's Zip Gun (1975)
Futuristic Dragon (1976)
Dandy In the Underworld (1977)

MIX & EKSTRA BLADET
RYKKER PÅ ROCKEN!!!

CD VEDLAGT!

DIZZY MIZZ LIZZY • GILBY CLARKE • LIVE
INSIDE THE WHALE • KASHMIR
ROLLINS • SENSER

Nr. 10 Oktober 1994
Kr. 34,75

MIX

PÅ TOUR MED METALLICA
THOMAS HELMIG I USA
C&C MUSIC FACT.
NAOMI
MØDER MIX!
RAY COKES
EAST 17
LUCAS

DOBBELT PLATIN & UDSOLGTE SHOWS:

DIZZY MIZZ LIVE

MEGA STORT FØDSELSDAGS-NR.
INCL. CD
KUN KR. 34,75
(SE INDHOLD PÅ BAGSIDEN)

FED TAKE THAT PLAKAT

OG FEDE FOTOS: MED MARK I BAD!!!

FÅ EN CD

I OKTOBER MÅNED FÅR DU EN STINKENDE RÅ ROCK CD SAMMEN MED DET NYE MIX!

Lyt til hits fra de aktuelle albums

DIZZY MIZZ LIZZY
(fra CD'en "DIZZY MIZZ LIZZY")

LIVE
(fra CD'en "THROWING COPPER")

GILBY CLARKE feat. AXL ROSE
(fra CD'en "PAWNSHOP GUITARS")

KASHMIR
(fra CD'en "TRAVELOGUE")

INSIDE THE WHALE
(fra CD'en "IN NATURE'S UNIFORM")

ROLLINS BAND
(fra CD'en "WEIGHT")

SENSER
(fra CD'en "STACKED UP")

MIX+CD
KUN 34,75

UDE NU

Den samme sang

-Jeg prøver at lave den samme sang hver gang, griner Thomas Helmig. -Og jeg mener ikke, at der er noget i vejen for at udgive den igen og igen.

Helmig har et afslappet forhold til afveksling og fornyelse. Han kunne ikke finde på at gro gedeskæg og ændre musikstil for at hoppe på de nye bølger. For hans vedkommende foregår fornyelsen med små skridt og med tæt kontakt til udgangspunktet.

-Jeg har prøvet at lave noget andet, men jeg er altid vendt tilbage til den samme sang.

Og hvordan definerer han så den?

-Det er en pop-sang, der formidler en sindsstemning som jeg er i. Og når jeg føler det sådan, så gør andre sikkert også. Så skal der være et melodisk element og noget attack og punch. Man skal kunne bevæge sig til det og der skal være et godt omkvæd.

Mere melodi

På trods af beskedenheden har Helmigs sang denne gang trods alt taget en ny drejning. Hans nye album, Stupid Man, er betydeligt mere melodi-orienteret end tidligere.

-Den er renset en hel del for groove-orienterede numre. Det er selvfølgelig fedt med et godt ryk i bas og trommer, men der skal ske noget melodisk og dramatisk henover. Det har jeg altid haft med, men ikke så rendyrket som her.

-Den sidste, Say When, var renset for soul og var mere i westcoast-stilen. Da den så kom ud af systemet fik jeg trang til soul og blå toner igen.

Den traditionelle danske rock-cyklus består af tre dele. Først laver man en plade, så tager man på turné og så holder man pause. Sådan en rundtur tager cirka halvandet år, hvorefter hele cirkus'et starter forfra igen. Thomas Helmig har hidtil fulgt det skema - men ikke denne gang.

-Jeg har simpelthen skåret pausen væk. Der var ikke brug for den. Det kørte så højt med sangskrivningen, at jeg bare begyndte at indspille igen. Så hvis folk kommer og siger "Gud, allerede?", så har jeg ikke andet svar end "Ja!". Nu er den færdig og nu skal den ud.

Den gode demo-ånd

Stupid Man er blevet til i hans private kælderstudie og er langt henad vejen et enmands-job. Thomas Helmig har bibeholdt ånden fra demo-versionerne og så blot finpudset sangene i et stort studie. Den for Helmig sædvanlige tur til USA er der dog stadig blevet plads til.

-Jeg har arbejdet sammen med Jai Winding før og ham tog jeg også over for at besøge denne gang. Han fandt et hold fede sangerinder, blandt andet Seidah Garrett, til at lægge kor på numrene.

Et enkelt covernummer har også fundet vej til Stupid Man, nemlig Paul Carrack-sangen *Give Me A Chance*. Ingen gamle Gasolin-numre denne gang.

Den tid er ovre for Thomas Helmig og han har også sagt nej til at medvirke på den kommende hyldestplade til Gasserne.

-De har betydet ekstremt meget for mig. Det er kulturarv af den fineste slags og den skal man passe på med at trampe rundt i. Jeg har ikke noget imod Gasolin-projektet, men jeg mener, de lever jo alle sammen endnu....

Og videre om hyldestplader:

-Den der hyldestplade til Lars Muhl, det var da forfærdeligt. Det var som om "nu skal vi være med til at hjælpe ham ind på hitlisten". Jamen, han er jo *slet* ikke slut endnu.

Go down...

Måske er det for Thomas Helmig selv stadig den samme sang, der er iført nye forklædninger på *Stupid Man*. Men en enkelt yderligere nyhed er der da: på nummeret *Into Your Eyes* synger han for første gang i det helt dybe leje.

-Jeg sad og arbejdede en sen aften, hvor resten af familien lå og sov. Jeg skulle være så stille som muligt, så derfor valgte jeg det dybe leje. Og det fungerer egentlig godt. Og som Bing Crosby engang sagde i en film: "Go down. That's where the money is".

Arne Vollertsen

Skæverter fra Suldrup

-Jeg kaster mig ud i vanvidet - og håber så, at der kommer noget tåleligt ud af det. Ordene kommer fra Nils Torp, den mandlige halvdel af duoen Souvenirs, der har begået en forunderligt skæv pop-plade, der lyder som Rocazino og Nanna, tilsat sære og mystiske indfald.

Torp er en af den danske rockscenes virkelig skæve drenge. Den 41-årige multimusiker og sangskriver spillede alternativt teater i de tidlige 70'ere og blev medlem af Kliché i starten af 80'erne. Han fortsatte efter Klichés død sammen med Kliché-kollegaen Johs Voss på LP'en Dobbelt Plus og det avancerede musik-radiospil Den Store Lysfest. Han har produceret plader med Lars Lilholt og har været initiativtager til Trægstrup-operaen, der i forsamlingshuset i Suldrup nær Støvring, Torp's hjemby, opførte en dødsmesse baseret på Faures Requiem i 1991 og året efter Monteverdis balletopera De Utaknemmeliges Bal.

Men nu koncentrerer den overordentligt fantasifulde og tværkulturelt kreative nordjyde sig om poppen. Og hvorfor så det?

-Jeg er simpelthen solgt til poppen. Jeg er vild med gode melodier og for mig er pop luksusmusik. Souvenirs er pop. Vi har lavet et lystspil, ingen tung-kunst. Pop er fuld af solskins-indfald og med få midler kan man gå hen og skabe det geniale.

-Tag nu for eksempel Beach Boys. Jeg har netop haft deres album *Pet Sounds* i min CD-walkman. Og der sker egentlig ikke særlig meget. Banale tekster, simple melodier - men på en eller anden måde bliver det genialt.

-Og det er netop faren ved pop - det kan gå hen og blive nul og niks. Men det kan også blive genialt. Og jeg går selvfølgelig efter det geniale, griner Torp og godter sig i den forbindelse ekstra meget over sammenligningen med Beach Boys. Deres leder Brian Wilson har været psykisk syg i årtier og hans lurende vanvid stak hovedet frem allerede på *Pet Sounds*.

Komponisten og sangerinden

Men Nils Torp er ikke alene om ansvaret for Souvenirs, selv om han skriver hovedparten af numrene, nogle af dem forøvrigt også i samarbejde med makkeren Johs Voss.

Ved sin side har han en sangerinde.

Den smukke stemme i Souvenirs tilhører Sofie Bonde, 22-årig sangerinde med studentereksamen i baglommen og adresse i samme nordjyske lilleby som Nils Torp.

-Jeg mødte Nils da jeg var 17. Og det var netop på et tidspunkt, hvor jeg tænkte meget på livet, på tro og reinkarnation og den slags. Så vi havde fælles berøringsflader fra starten.

Nils Torp indskyder:

-Vi komplimenterer hinanden simpelthen. Jeg kan bruge Sofies ungdom og impulsivitet og hun får noget ud af min relativt drevne måde at arbejde på.

Gåtur i Kina

Der er en håndfuld pop-ligefremme numre på pladen, men der er også nogle helt kryptiske ting. For eksempel en sang som Engang i Kina, der handler om et kærestepars gåtur i Kina - og så noget med kinasko, formand Mao, Monroehår og firmaslips. Meget mærkeligt - og endnu mere mærkeligt, når man opdager, at sangen er en duet mellem Sofie Bonde og operasangeren Ole Sørensen.

Hvor kommer alle disse underlige indfald fra?

-Aner det ikke, svarer Nils Torp.

-Jeg ved snart heller ikke hvad det betyder. Ideerne kommer - og så kaster jeg mig ud i det.

Arne Vollertsen

SPØRGE HJØRNET

JØRGEN KLUBIEN

Af Arne Vollertsen

Foto Per Houby

Han kan synge, han kan danse, han kan skrive kærlighedssange, han kan lave disse vidunderlige tegnefilm.... Jørgen Klubien er noget af et multi-talent. Han bor skiftevis i Los Angeles og i Danmark og når han ikke arbejder på tegnefilm, blandt andet den kommende Disney-basker Lion King, så er han sang-leverandør for Danseorkesteret. Efter et par års pause er Klubien, Jacob Andersen, Aske Jacoby, Rasmus Kærså m.fl. aktuelle med en ny plade fra Danseorkesteret med titlen Den Store Kærlighed. GAFFA har stillet ham en håndfuld spørgsmål.

Jamen, kan du bare blive ved med at synge om kærlighed?
Ja, når der er en ny vinkel hver gang

Er det godt at være dansker i USA?
Ja, vi har sgu et godt bagland - nogle gode livsværdier. Og det er vigtigt i et land, hvor det gælder om at føre sig på karrieren

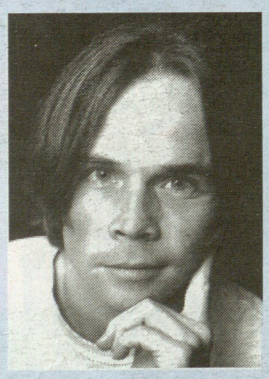
Hvilken bog ligger på dit natbord lige nu?
En bog om Simon Spies og Janni

Historiens bedste tegnefilm?
Det må være Lady & Vagabonden

Hvilket nummer kan med garanti få dig ud at danse?
Superstition med Stevie Wonder

Hvad ville du gøre, hvis du havde magt?
Producere mine egne plader og mine egne film

Hvad bliver det første du gør, når du har solgt 100.000 plader?
Kigge mig om efter et hus på Sjælland

Hvordan klarer du to karrierer på en gang - og så i to forskellige lande?
Jeg tager et projekt ad gangen

Hvilken sang ville du gerne have skrevet?
Give Peace A Chance

Den mest pinlige plade i din samling?
En sang vi engang lavede til Melodi Grand Prix. Den hed *Marie*

Hvilken uddannelse har du?
Jeg er uddannet fra Skolen For Brugskunst og fra Cal-Arts, en amerikansk filmskole

Hvordan har dansk rock det lige nu?
Der er vist meget godt gang i den

Er du stolt af at være dansker?
Næh, jeg er heldig

Hvad skal du være, når du er færdig som popstjerne?
En der trækker i trådene bagved det hele

Den bedste koncert du nogensinde har været til?
Earth, Wind & Fire i Forum engang i 70'erne

Din foretrukne plade lige nu?
Den nyeste med Lala Hathaway, datter af Donny Hathaway. Den hedder One Moment

Hvilken musiker/sanger ser du mest op til?
Donny og Stevie

Det dårligste råd du nogensinde har fået?
Du skal ikke tro du er noget

Har du mødt den store kærlighed?
Flere gange, men med hensyn til pladens titel, så refererer den til musikken. Det er vores store kærlighed

TC 2290 CLINIC TOUR

22/8 - 18/11 1994

Kampagne-tilbud

før: 18.430,- incl. moms

nu: 12.488,- incl. moms

(vejledende udsalgspriser)

Featuring:
Søren Reiff (Jan Glæsels orkester)
Palle Schultz (ex-Her Personal Pain)
Steen Skrydstrup

22/8	*• Musikhuset Aage Jensen, Kbh (SR)*
25/8	*• Musikhuset, Svendborg (SR)*
27/8	*• Orkestergraven, Århus (PS)*
31/8	*• Prof Music, Esbjerg (SS)*
1/9	*• Prof Music, Århus (SS)*
2/9	*• Prof Music, Ålborg (SS)*
12/9	*• Musikstationen, Næstved (SR)*
10/10	*• Musikbutikken, Vejle (SR)*
12/10	*• Gaya Musik, Holbæk (SR)*
*??/?**	*• Sound City, Odense C (SR)*
*??/?**	*• Rockshoppen, Ålborg (SR)*
*??/?**	*• Musik Bixen, Kolding (SR)*

(Ring for dato*

t.c. electronic OF DENMARK

Colours

glow, feel, drive, nuances & harmonics

Det opstår i dit spil, bliver forstærket i din amp men overlever sjældent turen gennem en effect processor. 2290'eren er bygget til dem der gerne vil høre farverne.

Ren, neutral og bred lyd, der bevarer alle farverne har gjort 2290'eren til en standard i studie- P.A.- og guitarracks worldwide.

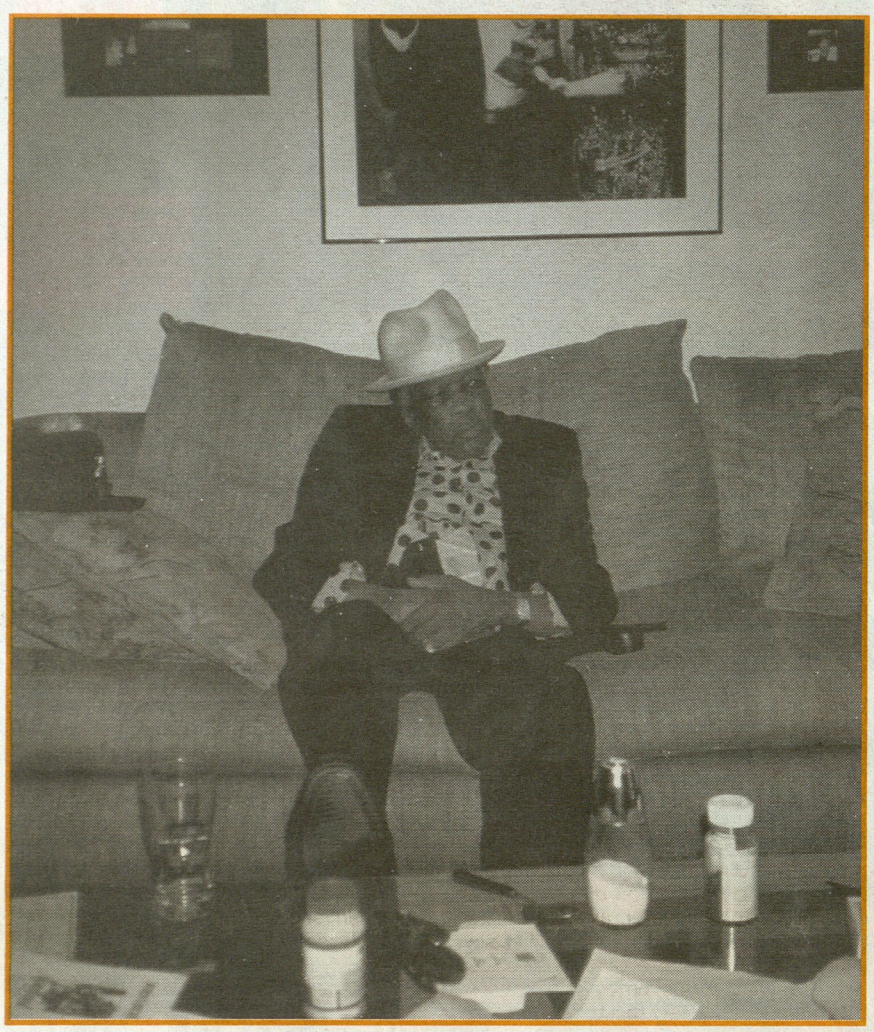
Vil du høre farverne med dine egne ører? Ring til din forhandler idag og tilmeld dig en clinic i dit område.

t.c. electronic

t.c. electronic, Grimhøjvej 3, DK-8220 Brabrand, tlf: 86 26 28 00, fax: 86 26 29 28

Hooker lægger op

Det holdt hårdt at få dén interview-aftale i stand. Adskillige faxer fløj over Atlanten, og da GAFFA's udsendte ankom til San Francisco området midt i juli måned, skulle der yderligere mange telefonsamtaler til, før tid og sted for mødet med den store blues- og boogie-mester John Lee Hooker endelig lå fast.

John Lee Hookers hjem oser ikke af superstardom...

Tekst og foto Peter Widmer

Desuden er min far noget træt, for han er lige blevet opereret for brok for en uge siden, siger John Lee Hookers datter Zakiya.

-Men han er da vist ved at være på mærkerne, for han er begyndt at snakke om damer igen, griner Zakiya Hooker, som forøvrigt selv er bluessangerinde på vej op. GAFFA's udsendte bliver grundigt instrueret i, hvordan man finder frem til John Lee Hookers privatadresse.

-Den er nem at finde, for når du kører ned ad vejen skal du bare holde udkig efter en stor sort limousine. Når du ser dén, ved du, at du er nået frem. Og husk så, at min far venter dig kl. 14, formaner Zakiya Hooker og slutter af med et varmt "Ok, hav det så godt, og så held og lykke med interviewet."

Det er varmt - meget varmt - på denne julidag, hvor den lejede Mazda kastes ud på motorvejen med kurs mod John Lee Hookers hjem. Det går som smurt, for Zakiya Hookers anvisninger er gode og præcise. Klokken 13:58 øjnes den store limousine foran et beskedent hus, der ligger lidt tilbagetrukket fra vejen i et ganske almindeligt middelklasse villakvarter.

Bortset fra den sorte seksdørs limousine er der intet, der tyder på, at det er en mangemillionær, der bor på denne adresse. Mazdaen parkeres, og præcis kl. 14:00 banker GAFFA's udsendte på hos den nu 77-årige blueslegende.

Spartansk bolig

Gennem den moskitonet-beklædte dør øjnes en skikkelse i sofaen, der er placeret kun få skridt fra indgangen.

-Kom indenfor, siger en stemme, der umiskendeligt tilhører John Lee Hooker. Jeg stiger indenfor. Der er halvmørkt i den enkle stue, der er spartansk møbleret. Kun nogle guldplader på væggen afslører, at man befinder sig i et musikerhjem. Det bedagede stereoanlæg er godt skjult og hverken CD'er, bånd eller grammofonplader er der mange af.

John Lee Hooker, der som altid er klædt nobelt på i mørkt jakkesæt og gul skjorte med sorte prikker, giver hånd, men rejser sig ikke op. Men manden er jo også rekonvalescent, hvilket diverse pilleglas på sofabordet ydermere minder om.

Telefonen ringer.

-Hi, Zakiya, jo manden fra Danmark er lige kommet. Vil du snakke med ham? Ok, du får ham lige, siger John Lee Hooker. - Jeg ville bare lige høre, om du var nået godt frem, men ellers ses vi hos mig i aften kl. 18:30, hvis det ellers er i orden, siger Zakiya Hooker.

Det er det naturligvis, men nu er det John Lee Hooker, det gælder. Manden er træt, men yderst imødekommende. Båndoptageren og spørgsmåls-arket hentes frem og vores snak kan begynde. Og dog. Vi er ikke alene. Ind træder en ung, hvid herre med et par biceps, der må kunne gøre selv en Arnold Schwarzenegger misundelig.

Kraftigt håndtryk dén mand har! Han placerer sig diskret i baggrunden. Fra et tilstødende lokale dukker nu en yngre, hvid kvinde op for at spørge John Lee Hooker, om han mangler noget. Hun henter et glas vand til sin arbejdsgiver.

Kæmpe-hittene

-Er der nogen der ved, hvor de dér promotion-billeder befinder sig?

John Lee Hooker kigger søgende rundt i stuen. Nu er der dukket en kraftig, sort herre frem.

-Manden her skal lige have et par billeder, siger blues-myten. Assistenten forsvinder og vender tilbage med et par fotos, og lidt efter er vi endelig på tomandshånd. Manden bag kæmpe-hittene The Healer, Mr Lucky og Boom Boom lider tydeligvis ingen nød, men sådan har det ikke altid været.

I sit 77 år lange liv har John Lee Hooker oplevet mange op- og nedture, såvel personligt som økonomisk, og først fra 1989 med den uventede og sene succes Hooker oplevede med The Healer, begyndte der for alvor at komme orden i økonomien, og samtidig fik John Lee Hooker den anerkendelse, mange vil mene, han fortjener:

-Det kom helt bag på mig. Faktisk skete alt så hurtigt og med sådan et brag, at jeg slet ikke kunne fatte, at en sådan succes kunne overgå mig. Lige pludselig var der bare så mange døre, der åbnedes for mig. Ligegyldigt hvad jeg laver, bliver det et hit, og jeg er stolt af de, der gjorde det muligt for mig at nå dertil, hvor jeg befinder mig i dag," siger han beskedent.

Ny CD

-Specielt er jeg taknemmelig for hvad Carlos Santana og Bonnie Raitt har gjort for mig. Det var faktisk Carlos, der var primus motor bag The Healer, og han har også en stor finger med i spillet i forbindelse med min nye CD, som han medvirker på sammen med bl.a. John Hammond og Jimmie Vaughn. CD'en kommer til at hedde *Chill Out,* og den skulle udkomme om tre måneders tid, men måske kommer den først til næste år. Det ved jeg faktisk ikke rigtigt, og det er jo i sidste instans op til pladeselskabet.

" jeg har ingen planer om at arbejde i lang tid fremover. Faktisk trak jeg mig tilbage fra turnélivet for et par måneder siden. "

GAFFA's udsendte fik i øvrigt et par smagsprøver fra *Chill Out* og kan melde, at der bliver noget at glæde sig til, hvornår den så end måtte blive udsendt.

Penge og mennesker

John Lee Hookers kommende CD bliver udsendt af Virgin Records, og på spørgsmålet om, hvorvidt John Lee Hooker har været i stand til at opnå en fornuftig kontrakt ler blues-fænomenet, og siger:

-Hvad mener du? Spørger du om hvor mange penge jeg har fået? Tonsvis, tonsvis af penge. Millioner af dollars. Jeg har ikke helt styr på hvor meget her og nu, men det løber op i noget le millioner. Jeg snakker i øvrigt ikke så meget om hverken penge eller min succes som sådan. Det er dejligt at folk kan lide, hvad jeg laver, men succes kan ikke måles i penge.

-Penge er selvfølgelig gode at have, men for mig er det de menneskelige egenskaber hos dem jeg møder på min vej, der er afgørende. Jeg har altid holdt af mennesker, og i øvrigt har Zakiya skrevet en sang til mig om dét. Den hedder *Loving People* og findes på Zakiyas CD fra sidste år, der hedder *Another Generation of the Blues.*

-Jeg selv er forresten med på et par numre på Zakiyas CD. Jeg hjælper hende så meget jeg nu kan, men hun skal nu nok klare sig uden mig, for hun har ben i næsen.

Rådne pladeselskaber

Hvis man går tilbage til midten af 1960'erne og de meget tidlige 1970'ere havde John Lee Hooker et godt tag i visse dele af det unge, hvide publikum. Ligeledes indspillede Hooker f.eks. med Canned Heat og Steve Miller, såvel som engelske The Animals havde stor succes med John Lee Hooker-kompositionerne *Boom Boom* og *Dimples.* Men hvorfor fulgte for John Lee Hookers vedkommende en indspilningspause på næsten seksten år?

-Det kan jeg godt fortælle dig, siger John Lee Hooker, og hvor blues-mandens tonefald hidtil har været varmt og venligt, spores nu et anstrøg af bitterhed i stemmen.

-Jeg var faktisk færdig med branchen, og det var simpelthen fordi pladeselskaberne var bundrådne, og det har jeg ikke noget imod at sige, for det er sandt. Jeg var dødtræt af dem, for jeg blev nærmest spyttet på, om jeg så må sige. Det var først da min manager, Mike Kappus fik mig overtalt til at vende tilbage til studiet i forbindelse med *The Healer* produktionen, at jeg reelt begyndte at indspille igen. Carlos og Bonnie har også været fantastiske over for mig.

Tilbagetrækning fra turnélivet

Fremover har John Lee Hooker tænkt sig at holde lav profil og tage det endog yderst roligt:

-I næste uge tager jeg ned til min sommerbolig for at slappe af, og jeg har ingen planer om at arbejde i lang tid fremover. Faktisk trak jeg mig tilbage fra turnélivet for et par måneder siden. Det er helt officielt, men det er ikke fordi jeg har gjort et stort nummer ud af det. Jeg vil nok spille et par jobs alene fra tid til anden, når jeg får lyst til dét, men jeg har ingen planer om at tage på større turnéer, og slet ikke med et orkester. Nu vil jeg bare nyde livet.

...medmindre man ser på hans kaminhylde

Grungen blev i starten af 90'erne usandsynligt populær. Hvis man dømmer efter de larmende guitar-bredsider og det selvdestruktive verdensbillede mange af grupperne stod og står for, så var det ikke hverdagskost på toppen af hitlisterne.

Den overraskende poularitet gav forskydninger i genrens bagland og dens vægtige inspirationskilder, som for eksempel **Bob Mould, Dinosaur Jr.** og **Sonic Youth.** Alle tre har lagt afstand til grungen.

Mould, som for tiden har stor kunstnerisk og kommerciel succes med sin trio **Sugar,** skælder genren ud for at være rendyrket modefænomen. Dinosaur Jr. og Sonic Youth har på deres seneste udgivelser forsøgt at formulere en ny slags støjrock, der mere ulmer end den brager og larmer.

Det lykkes især for **Sonic Youth** på *Experimental Jet Set, Trash And No Star* og til dels for **Dinosaur Jr.** på den nyligt udsendte *Without A Sound,* hvor guitarist, trommeslager og sanger J. Mascis forsøger at få det optimale ud af sit på samme tid bevidst ugidelige og nervepirrende anslag.

Efter grungen har toppet i popularitet - og det kan man måske kæde sammen med Kurt Cobains død i den tidlige sommer - satser den amerikanske del af musikbranchen, som beskæftiger sig med guitarrock, nu på at gøre en lettere tilgængelig ny-punk til en stor succes. Det førende navn i den hitliste-potentielle afløser hedder **Green Day** (der skal ikke mange til at skabe en ny bølge, for lige nu regner man udover Green Day kun med grupperne **Offspring** og **The Mecies,** der begge ligger højt på college-stationerne i USA).

Green Day er en trio fra Californien. De nåede at udsende CD'erne *39/Smooth* og *Kerrplunk,* før de i april 1993 fik kontrakt med det multinationale selskab Reprise/Warner. Gennembrudspladen *Dookie* kom i år og har solgt over en million enheder. Især fordi MTV har spillet single-uddrag fra CD'en, og så fordi Green Day præsterer en umiddelbart tilgængelig power-pop, der i det amerikanske magasin Rolling Stone korrekt beskrives således: "De synger simple, smarte kærlighedssange fyldt med energi. De minder mere om The Beatles end Sex Pistols."

Punk og de legendariske britiske punkbands Sex Pistols og Clash er imidlertid også en passende reference til Green Day's bevidst pågående kompakte guitarrock og næsvise frontvokal.

Pale Saints

Mens det sidste nye på den amerikanske college-rockscene er, at amerikanere imiterer englændere, der i sin tid lod sig inspirere af amerikanske garagerock-orkestre, så går hovedstrømmen blandt de nyskabende britiske rockbands stadig efter et krydsfelt mellem den enkle, iørefaldende, medrivende popsang og en grumset støjende lydcollage med udgangspunkt i el-guitaren, men grundigt forarbejdet med effektpedaler, på samplere og ved mixerpulte.

I den forbindelse er det ikke muligt at komme udenom de banebrydende CD'er *Loveless* fra **My Bloody Valentine** og *Giant Steps* fra **Boo Radleys.** Helt så fornemt slipper Leeds-gruppen **Pale Saints** ikke fra deres tredie netop udsendte album *Slow Buildings,* men det er en gennemført smuk plade, der vokser jo længere man suges ind i gruppens nærmest impressionistiske og nænsomt forarbejdede rocklyd.

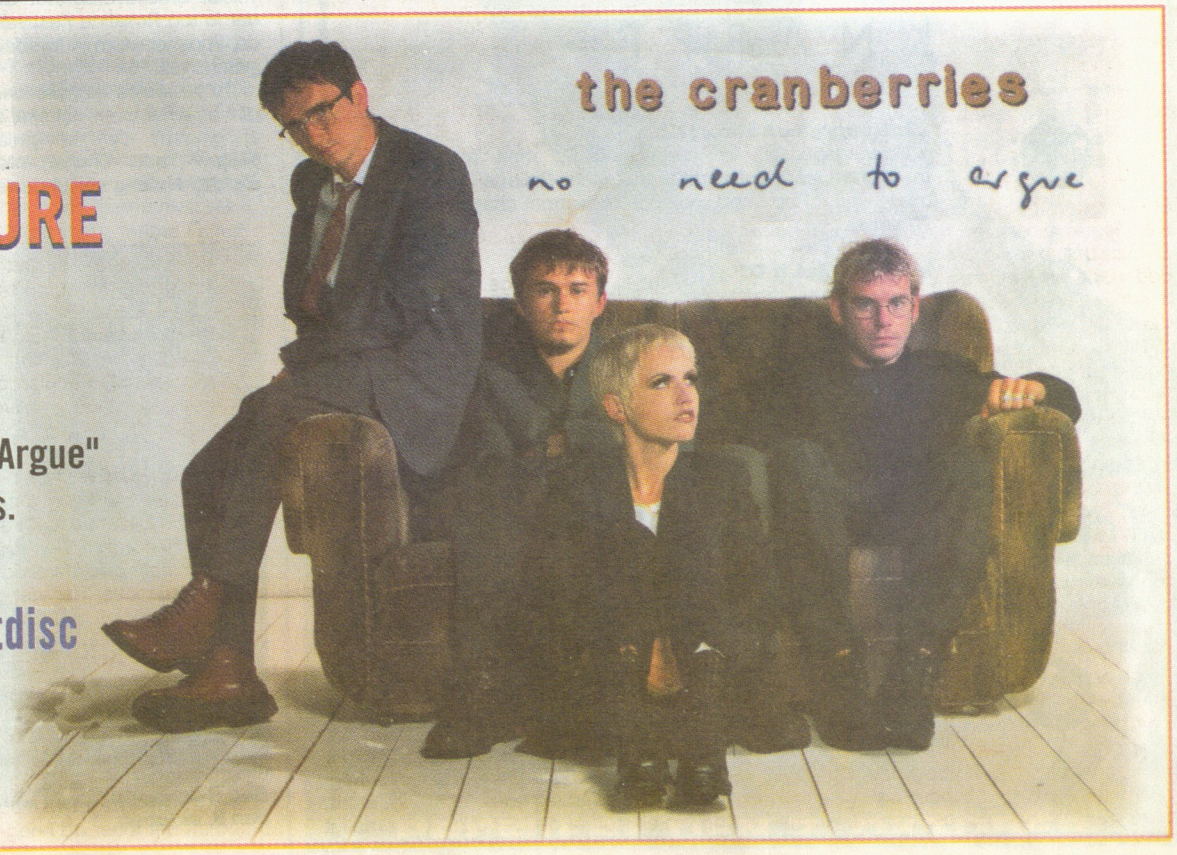
Nyskabende kan man ikke længere kalde den skotske gruppe **The Jesus And Mary Chain.** Deres blanding af hæst hvinende feedbackstøj og den klassiske popsang satte en hel generation afsted i netop den retning med debutpladen *Psychocandy* fra 1985. Siden har gruppen tonet ned for støjsuset og fastholdt samme formel af uhyre enkle, klassiske popsange, der hele tiden et eller andet sted i baghovedet og bagkataloget hos Beach Boys, Byrds, Bolan, Bacharach vækker minder. Således også på gruppens seneste CD *Stoned And Dethroned.*

Blandt oktober måneds interessante koncertbesøg finder man i Stengade 30 på Nørrebro den 19. oktober den eksperimenterende guitarløse rocklyd fra London-gruppen **Moonshake.** Gruppen siger selv, at deres mål er at skabe tre minutter lange enkle sange, men at de hver gang trækkes ind i atmosfæriske sugende passager, der både minder om dub, Morricone-soundtrack, den tyske eksperimenterende 70'ergruppe Can og den avantgardistiske collagegruppe Cabaret Voltaire. Moonshakes seneste CD *The Sound Your Eyes Can Follow* er en krævende oplevelse, som konstant svinger mellem fortravlede overbelastede sekvenser og langsommelige, boblende passager.

ER TRANEBÆR SURE ELLER SØDE?

Check det nye album "No need To Argue" fra engelske The Cranberries.

Ude nu på vinyl og Compactdisc

BMG

HIP HOP

Ved Michael C.U.P. Rasmussen

På med en **Funkadelic-plade,** og så er jeg klar til denne måneds GAFFA jam.

Lad mig starte med **Ruthless Records** som skulle have en compilation på gaden meget snart. Jeg har hørt et enkelt nummer, *Mad Scientist,* med **MC REN,** og det beviser at MC REN stadig kan rappe, også selv om han er den mindst sælgende af alle solister fra det gamle **N.W.A..**

ICE T er tilbage på vinyl, denne gang med **Bodycount,** og her skal I ikke lede efter hip hop, nææh, det er hård rock i Bodycount-stilen. Men det er stadigvæk Ice T's tekster og meninger, der er så interessante, faktisk så interessante, at han har udgivet en bog *The Ice Opinion,* hvor man kan læse nærmere om hans samfundskritiske meninger, som han har fortalt til Heidi Siegmund. Hun har skrevet bogen, der er blevet udgivet i USA.

Den danske undergrundsrapper **Kølig Kaj** som har sit kork i orden, (fra den lokale badmintonforening i Pinstrup til Københavns slum), er ude med en ny *pråt* demo, hvor dansk hip hop humor bliver bøjet på alle måder og former.

En pråt er et track som er lavet hurtigt, hvor produktionen er rimelig useriøs, men rimene som regel er hylegrinagtige. Det skal lige siges at pråt hører hjemme i Jylland, og det er 100% jydsk humor, men os københavnere fatter den heldigvis osse. Det vildeste vil være, hvis man kunne købe pråt's i den lokale pladeforretning.

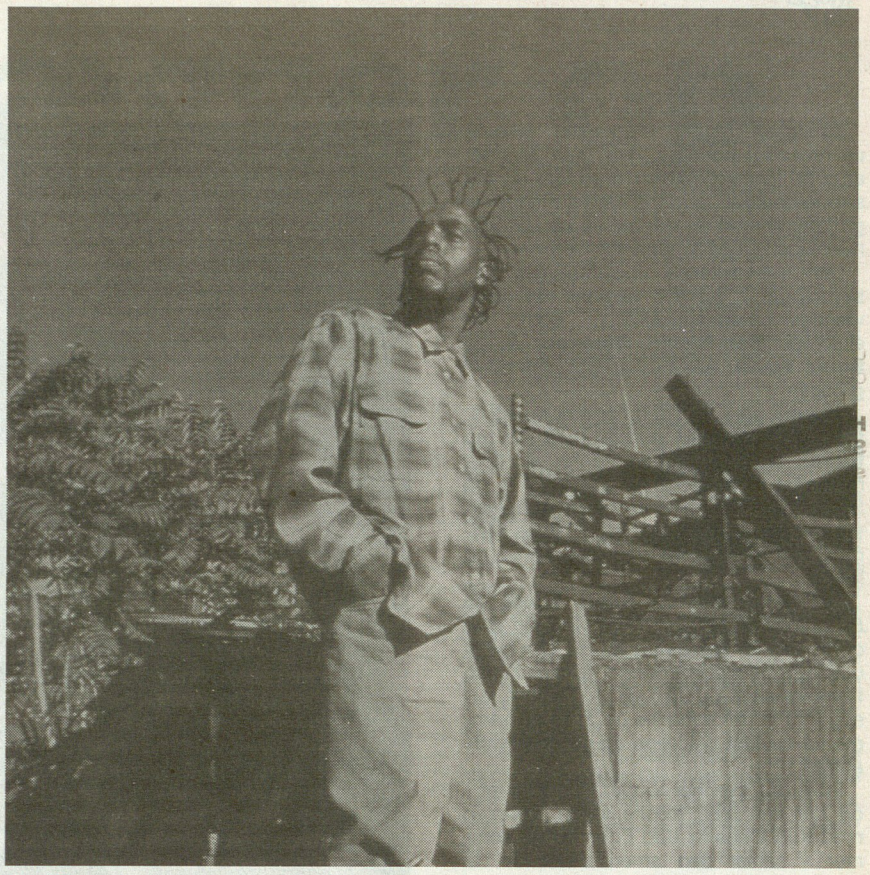
Dj Static som bor i et rod af gamle danske pornofilm og gamle plader, et sted i Århus på femte sal, heraf navnet **5th Floor Funk,** som er et af Jyllands hårdeste crews, bestående af københavnske **Preacherman** (rap), jydske **Nat III** (rap) og DJ Static (som også cutter svinet op for den), dansk rappende **Black Kenneth K.**

Sidstnævnte har du sikkert hørt på *Hardwax* -pladen, som udkom tidligere i år. 5th Floor crewet står altid for et underholdende live show, nok fordi crewets samlede promille er højere, end en flok havnearbejderes ved midnatstid.

Apropos live koncerter, er der startet noget nyt i København, det hedder **Porno Vibes,** og det afholdes første gang i **Rock Ama'r** (et nyt og spændene spillested på øen). Ved åbningen af Porno Vibes optræder navne som; **Humleridderne, Japaf, Hvid Sjokolade, Copenhaniacs, Madness 4 Real,** og sidst men ikke mindst, vil der være et comeback fra den ene fjerdedel af den nu opløste gruppe **Critical Basis,** nemlig **Loka** og hans projekt **Some Lyrical Misfit.** Der vil også være en freestylebattle hvor føromtalte Preacherman har udfordret *Part B* (Japaf), til en hardcore munddialog. Alt dette sker i Rock Ama'r lørdag d. 1. oktober, for kun 30 kr. Det lyder fra arrangørerne at Pornovibes part 2, bliver afholdt lørdag d. 5. november, med bl.a.; **Funk Flush, Skin Riders, Flopstars** m.fl.. Du kan læse mere i næste GAFFA.

Danmarksmesterskaberne i mix afholdes d. 7. oktober på Monmatre i København. Hvem bliver Danmarksmester? Bliver det en jydsk DJ?- **Møller, Shine, Static?** eller en fra østkysten? - **Knud, Noice, Peder** eller **Uggerløse?** Det kan du også læse mere om i næste nummer af GAFFA.

Madness 4 Real knokler løs i Los Angeles, hvor de melder, at de har produceret 2 numre på **K-Dee's** kommende debut LP. Nogle kan måske huske K-Dee fra **Ice Cube's** seneste LP, hvor han var med på *Make It Ruff, Make It Smooth.* K-Dee var også med i København i sidste måned, da Cube var her, og der gav K-Dee da også en smagsprøve på hans overlangsomme stil, som man nok kan forvente at høre mere til på hans kommende skive, hvor Cube også har været med til at producere.

Coolio

Coolio er på gaden med en ny maxi, *I Remember* hedder den, hvor vi også finder *Mama I'm in Love with a Gangsta* på b-siden.

Black Moon har lavet månedens maxi *Buck Em Down,* som er en totalt svedig ting som du ikke må gå glip af.

Jeg er ude herfra ligesom folk med strakt højre arm...

VOLUME KNAPPEN

L7: Hungry For Stink (7.5)
Udgangspunktet er meget basalt, men idéerne meget rige, når pigekvartetten L7 lader Belinda Carlisle møde Iggy Pop med primitiv Girlschool-charme og 90'er lyd.

Madball: Set It Off (7)
New Yorker hardcore'en er kommet tilbage med et gedigent hammerslag. Senest med disse Madball, der vinder en hel del på deres energi og indædthed.

Overkill: W.F.O. (7)
Ikke lige opfindsomt, men altid powerfyldt, vellydende og velfungerende, når New Jersey's stædige power metal mænd Overkill udsender nyt materiale.

Fight: Mutations (6)
Fiks lille live- & remix fan-ting fra Rob Halford & co. De fire livetracks, der indleder disc'en er selvfølgelig højere på volume-meteret, mens de forskellige remixes af gode sange fra Fight's debutalbum *War Of Words* ikke er værd at blaste særlig højt.

Bodycount: Born Dead (5)
Denne skive har taget mangt en mega-metalfan med storm, rå riffs og blodige beats. Blot har denne spaltes gamle redacteur hørt denne stil før - og meget bedre spillet.

METAL

Ved Jens Jam Rasmussen

Så er der ikke langt til at **Megadeth** udsender deres nye og sjette album *Youthanasia.* Albummet skulle være ude her i oktober, medio eller ultimo, men Megamændene venter dog til starten af næste år med for alvor at sætte turné-planer i værk.

Oktober ka' også blive måneden for andre interessante udspil fra de gamle Frisco-powerthrashers **Testament** og new yorker crossoverbandet **Sick Of It All,** der jo tog Roskilde Festival med dundrende mosher-storm, torsdag aften i det grønne telt.

Tre særdeles højspændende udgivelser på vej, altså, men det skal nu ikke få os til at glemme den længe-længe ventede **Slayer**-plade *Divine Intervention.* Nu, endelig-endelig har undertegende haft en god bid af en båndkopi af *Divine Intervention* i ørerne, og umiddelbart virker det som om Slayer holder deres unikt høje standard. Flere hørelser kræves dog før en endelig og mere reel bedømmelse vil findes sted i nærværende Volumeknap. Men, det lyder altså brandvarmt, indtil da.

løvrigt er det nu et faktum, at den seje juridisk/økonomiske tvist mellem Slayer's selskab, American og dets mangeårige distributør, PhonoGram, er endt i opsigelse af samarbejdet - og at det nu er BMG, der herhjemme udsender eksempelvis Slayer-albummet (givetvis sket her sidst i september) samt, snarest, nye albums fra bands som **Danzig** og **Black Crowes.**

Gode gamle California-rockpunkers **Bad Religion** har nys udsendt et umiddelbart fermt album i *Stranger Than Fiction,* så måske ville det være en ide af de helt hæderlige at se bandet live på Christania's Grå Hal den 6. oktober? Supporten kommer fra de musikalsk ikke så fremmede **Green Day.**

Bad Religion spiller på Christianias Grå Hal den 6. oktober

Og sidste nyt om vor gamle galmand og monster metalmand, **Ozzy.** Han arbejder stadigvæk heftigt på at få sit næste soloalbum - med titlen *X-Ray* - ud, inden alt for længe. Og klart er det, at en Ozzy-tour indenfor en otte måneders tid er en stor sandsynlighed. Som Ozzy for nylig har udtalt:

-Jeg er ved at eksplodere for at komme tilbage på scenen, og hvis det ikke sker inden midten af næste år, bli'r jeg nødt til at løbe en skide maraton for at komme af med al den energi!

Der gik Brasilien i sensommerens danske jazzudgivelser, hvor to fremragende indspilninger skiller sig ud, ikke kun ved deres musikalske orientering men også ved kapelmestrenes køn. Således debuterer pianisten **Maj-Britt Kramer** og hendes *Sound in Motion*-projekt på en promotion-CD, støttet og udgivet af Dansk Musiker Forbund, Brasilian Nordic Jazz. Maj-Britt Kramer har studeret hos **Eliane Elias,** hvis på en gang lyriske og kontrolleret-præcise spil har haft en tydelig indflydelse på hende. Kramer økonomiserer klogt med de pianistiske virkemidler, men uden at der hersker tvivl om, at klaveret er centrum i kvartetten.

Hun følges fornemt på vej **Benita Haastrups** trommer og slagtøj, **Jens Skou Olsens** bas samt ikke mindst **Kristian Jørgensens** violin, der i høj grad medvirker til at give musikken dens markant brasilianske tone. Egentlig er kun ét af pladens fem numre 'indfødt' brasiliansk, nemlig **Egberto Gismonti**-klassikeren *Sanfona.* Tre af de øvrige er Kramers egne, og det sidste er hentet hos i Argentina hos bandoneon-mesteren **Dino Saluzzi.** Men arrangementerne, tonesproget og lyden er typisk brasiliansk, med mindelser ikke kun om Eliane Elias men også om den instrumentale arv fra **Hermeto Pascoal** og **Quarteto Novo.** Angiveligt er numrene af praktiske grunde gjort ret korte, men faktisk synes jeg, de knappe solo-passager passer fint til stilen. En fornem debut.

Maria Hiort Petersen er, som de fleste vil vide, historien om den bornholmske globetrotter, der blev bossanova-sangerinde i Rio og vendte hjem til almindelig national benovelse samt en plads i Jytte Hildens tænketank. Og til alle dem, der ligesom jeg gik rundt med en mistanke om, at der var mere varm luft og dameblads-journalistik end egentlig musik i den historie, kan jeg hermed meddele, at vi nok tog fejl. Ihvertfald er det en stor og sand fornøjelse at lytte til debutpladen med **Maria Quatro Bossa,** *Amor* (Stunt).

Maria Hiort Petersens dybe alt har både power og poesi samt en, ihvertfald i danske ører, overbevisende fornemmelse for den moderne brasilianske bossa nova. Jeg vil varmt anbefale pladen, der byder på numre af såvel Hiort Petersen selv som af brasilianere som **Baden Powell** og **Toninho Horta**.

Gruppens trommeslager **Afonso Corréa** er selvskreven garant for et vaskeægte brasiliansk beat, men også de danske musikere (**Jesper Lundgaard** på bas, **Ben Besiakow** på piano og **Mikkel Nordsø** på guitar udgør kernen) lyder, som var de et ganske andet sted end i Radiohusets Studie 3, hvor pladen er indspillet i foråret 1993. Hvilket nærmest tvinger mig til at fortælle dagens Dr.Jazz-historie: Bemærk at man blandt de mange øvrige medvirkende finder **Aske Bentzon,** der både har skrevet pladens åbningsmelodi samt medvirker som fløjtenist - ganske som da han i halvfjerdserne turnerede land og rige rundt med den tids ultimative latin-band, **Bukiyamaz.** Det samme gjorde i øvrigt både Besiakow og Nordsø, så *Amor* er ikke kun en debut men også et velkomment genhør med tre danske latin-specialister, der ellers i lang tid har bevæget sig rundt i vidt forskellige genrer.

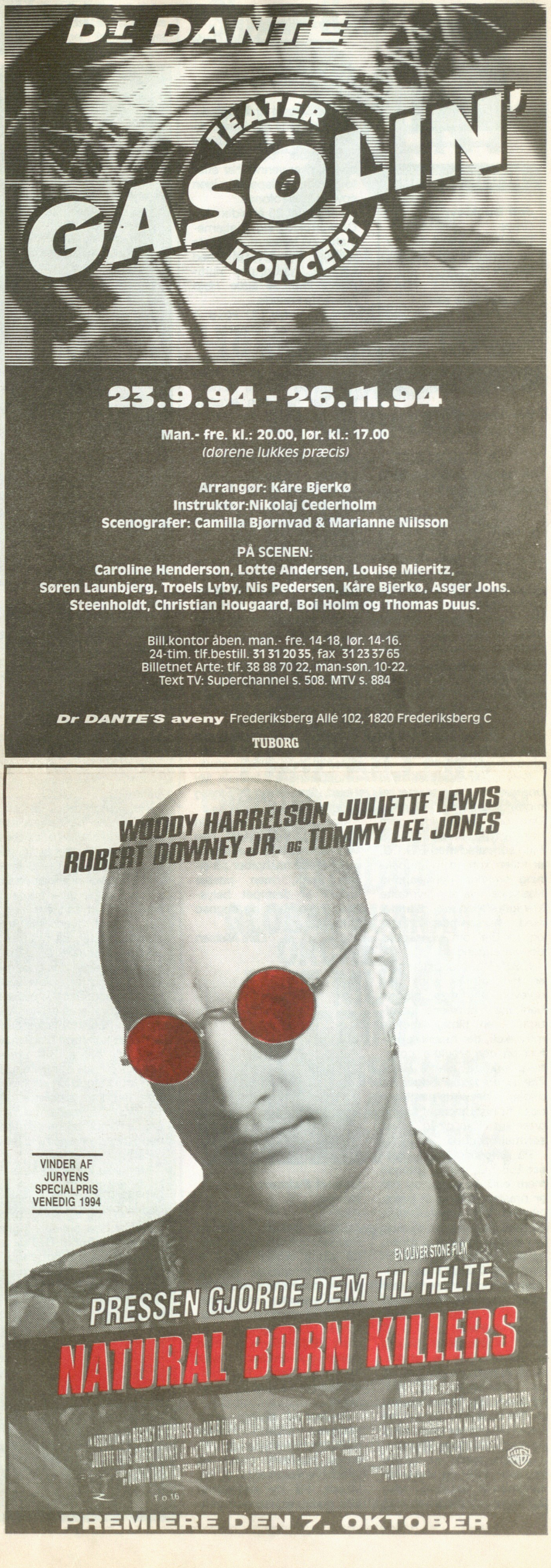
Mere genhør finder man på saxofonisten og komponisten **Karsten Vogels** nye plade, *Nordic Frames* (Dacapo). Her spiller **Kenneth Knudsens** keyboards og **Michael Friis'** elbas to af hovedrollerne, ligesom de gjorde det way back when, da fusionsmusik endnu hed jazzrock (et af numrene har endda besøg af guitaristen **Ole Fick,** som spillede sammen med Vogel i **Burnin' Red Ivanhoe** sidst i tresserne). Jeg har altid haft det lidt svært med Vogels karakteristiske melodi-opfattelse, og *Nordic Frames* gør ingen undtagelse. Men det er en særdeles velproduceret plade, der især lever af den store og fornemme klang, som næsten automatisk følger med Knudsen og Friis. Og så er det afsluttende nummer, en duet med pianisten **Jørgen Emborg,** måske i al sin enkelthed pladens fineste.

Tenor- og sopransaxofonisten **Hans Ulrik,** hvis forrige plade bød på et større sammenrend af kendte N.Y.-musikere, har på sin seneste plade *Strange World* (Stunt) vendt blikket mod Sverige. Det er nu pianisten **Lars Jansson** og dennes trio, bestående af **Lars Danielsson** på bas og **Anders Kjellberg** på trommer, der er Hans Ulriks medspillere (på nogle numre suppleret af **Marilyn Mazurs** slagtøj og **Mona Larsens** sang). Jeg har tidligere i denne klumme efterlyst en plade med denne konstellation, da den kunne høres live for et par år siden, og jeg er ikke det mindste skuffet - faktisk synes jeg, pladen er væsentlig mere homogen end forgængeren.

Materialet er skrevet af Hans Ulrik, suppleret af en enkelt standard samt to ældre Jansson-numre. I modsætning til Kramers og Vogels plader skiltes der ikke med 'det nordiske' i titlen, men det er ikke desto mindre denne forslidte etikette, der bedst betegner Hans Ulriks og Lars Janssons fælles ståsted. Det er de kønne melodiers jazz, men med tilstrækkelig meget Coltrane og rå hardbop i bagagen til, at musikken ikke kvæles i lykke og lyse nætter. Et fint samarbejde mellem to brødre i ånden.

Tenor- og sopransaxofonisten Hans Ulrik

PLADEANMELDELSER

Peter Carstens

Bedst lige nu:

Jeff Buckley:
Grace
Endelig en kunstner, der tør være sig selv - og gi'r fanden i trends

Længst lige nu:
Pink Floyds laserstråler, koncertkøer, turliste og bundlinie.

Værst lige nu:

Der laves stadig plader med Culture Club

Everything But The Girl: Amplified Heart
-Blanco y Negro

Tracey Thorns upolerede og ligefremme stemme og Ben Watts iørefaldende melodier har igennem et årti været de eneste faste holdepunkter i E.B.T.G.'s stilistiske zigzag-kurs. På dette det nyeste udspil lyder der atter nye toner, eller rettere gamle, for *Amplified Heart* lægger sig tæt op ad halvfjerdserne britiske folkrock-tradition. En mini-moog er det nærmeste, pladen kommer nutidens instrumentpark - til gengæld er der masser af kontrabas og akustiske guitarer.

Selv cover-designet, med portrætter fotograferet af modefotografen Corinne Day, oser af bevidst grim halvfjerdser-fascination. Men som altid med E.B.T.G. er stilen kun en ny indpakning omkring den samme klassiske vare: lavmælte kærlighedssange blandet med barndomserindringer og minder om venskaber, der var engang.

E.B.T.G.'s grundstemning er den samme, som man oplever, når man bladrer baglæns i familiens fotoalbum - en tilbageskuende melankoli, der fungerer perfekt på den smukke, country-påvirkede plade *Baby, The Stars Shine Bright* fra midten af firserne, men som også tit har bevæget sig på grænsen til en pinlig, privat selvmedlidenhed.

På *Amplified Heart* krydser E.B.T.G. denne grænse mere end én gang, og det er næsten ikke til at bære, når Ben Watt småhulkende og med pegefingeren i navlen synger "you're a grown up and still unsure, and I'm thirty and I don't know nothing no more". Den største anke mod *Amplified Heart* er dog at melodimaterialet er det ringeste, E.B.T.G. til dato har præsteret. Måske er det betegnende, at pladens eneste oplagte bud på en ørehænger er den trøstende og fremadskuende *We Walk The Same Line* - som i øvrigt har både tekst og musik af Tracey Thorn.

Undertegnede er grown up, over thirty og elsker en sentimental popsang. Men jeg bryder mig ikke om at få læst højt af fremmede menneskers dagbøger.

Kåre Gade

Joe Cocker: Have A Little Faith
-EMI

Den hæst syngende, elektrificerede marionetdukke med de abrupte bevægelser og de gode sangskriver-venner har efter to års studiepause igen spyttet i mikrofonen.

I år er det 25 år siden Joe Cocker skreg sig til stjernestatus på tressernes største teltlejr, Woodstock, med Lennon/ McCartney nummeret *With A Little Help From My Freinds.*

På den nye CD *Have A Little Faith* er vennerne på spil igen, som de har været på de sidste 14 udgivelser. John Hiatt har leveret titelnumret og Robbie Robertson har haft den smukke *Out Of The Blue* med i tasken.

Som et solfyldt ekko fra det lalleglade årti fortolker Cocker elegant Lovin' Spoonfuls *Summer In The City.* Resten af sangene er gennemarbejdet og solidt håndværk, som breder sig over soul, reggae, afdæmpet rock og gospel. Der er ikke meget af tressernes vildskab i Joe Cockers stemme og udtryk, men han synger stadig med en utrolig soulfyldt feeling og en perfekt frasering. Hans stemme smører selv middelmådige numre, så de smyger sig lige ind i øregangen. Men heller ikke længere.

Have A Little Faith lægger sig stille og roligt i forlængelse af de sidste tre studieindspilninger; *Unchain My Heart, One Night Of Sin* og *Night Calls.*

Joe Cocker har fundet sin form, og den holder han ved. Han er ikke længere til langhårede hashpiber på en bar mark, men passer smukt til dæmpet belysning, høje hæle og cognac til kaffen.

Lars Nielsen

Robert Palmer: Honey
-EMI

Cirka halvdelen af Robert Palmers nye CD *Honey* burde aldrig været blevet til laser-informationer. Seks af de 14 numre er misforstået heavy-plagiater uden charme, uden elegance og uden formål. Lidt ligesom Palmers misforståede flirt med øjenskygge-brødrene Taylor fra Duran Duran i The Power Station fra midten af firserne.

Resten af *Honey* er til gengæld superb Palmer med smukt letflydende afrikansk inspireret musik og intenst vokalarbejde af høj klasse. På de resterende otte numre er netop elegance og charme væsentlige ingredienser. Han forstår som få at bruge sin interesse i calypso, samba og juju og blande det med 25 års erfaring med funk, pop og rock.

Lydbilledet kan ved første lyt virke som to puslespil rodet sammen. Men efterhånden træder de enkelt sange skarpskårne frem og gør det meste af *Honey* til en nydelse.

Lars Nielsen

Miss B. Haven: Suk & Stads
-EMI/Medley

Kvindekvintetten Miss B. Haven har altid på helt deres egen måde stroget den traditionelle popsang mod hårene. Både på den fremragende debutplade fra 1987, på det mislykkede internationale gennembrudsforsøg 1990 med *Nodoby's Angel,* på gruppens tilbagevenden til Danmark og det danske sprog i 1991 med *Mellem Hjerter Og Spar* og så på dette nye album forsøger Miss B. Haven at sætte den evigt og skånselsløst brændende kærlighed på kendte klassiske pop-rundgange.

Hele projektet står og falder med gruppens og sangerinden og sangskriveren Lise Cabbles evne til at aftvinge klichéer i både tekst og musik et nyt liv. Og det lykkes meget, meget fint. Bortset fra enkelte problematiske karaktertræk er *Suk & Stads* en usædvanlig smuk og hjertegribende oplevelse.

Lise Cabble giver nogle gange stemmen mere rust og hæshed end sangene kan bære. Der er en svag tendens til at overlæsse teksterne med opfindsomme sprogblomster, så man er lige ved at snuble over de mange digteriske billeder. Nogle af dem som *"du er snevejr, snevejr, for enden af min regnebue",* står ligefrem i vejen for oplevelsen, fordi man simpelthen ikke kan se regnbuer i snevejr. Men ser man bort fra disse mindre forstyrrelser, har Miss B. Haven lavet en af de sjældne danske plader, hvor pop og poesi flettes sammen i en konstant dragende lyd.

Cabble har et helt andet udtryk en den velkendte danske kvinde-sangskole. Hun tillader sig en overdreven krukkethed og en grov belægning på stemmebåndet, der kan krakelere både sprødt eller skurrende. Hendes drævende vokal, gruppens kollektivt nedsunkne tempo og deres dvælen ved følelseslivets herlige hypokondri er også i diretke modstrid med god ro og orden i danskrocken.

Men ikke kun fordi Miss B. Haven tør det anderledes, er de enestående. Deres musikalske timing og sangenes iscenesættelse bliver udgivelse for udgivelse gjort med mere og mere indsigt og udsyn.

Det er især smukt på pladen mest vellykkede sang - bortset fra den meget kiksede Roger Whittaker-fløjten i slutningen - *Ret og Vrang.* Teksten går sine egne veje på en redigeret bevidsthedstrøm og sætter emotionelle chokmeldinger op mod let henkastede registreringer af trivielle gøremål. Bagved og henover ånder bandet tungt, klagende, meddigtende med en fortættet energi og udsøgt fornemmelse for de skygger sangen kaster. Fornem er også den Bolan-inspirerede *Lange Gættenætter,* de mere regulære popstykker og herligt humoristiske, liderlige, længselsfulde og sørgmodige sange *Kandis Karrusel* og *Blomst & Honning.* Det og meget mere er kommet perfekt på plads i Lise Cabble's univers om den evindeligt smertefulde adskillelse, det ligeså krævende møde, afsked pøny, afsted igen, kommer og går, ses aldrig mere, men sover ikke om natten, jeg har ondt i maven, jeg tuder, jeg hader dig, hvornår kommer du?

Per Reinholdt Nielsen

Gilby Clarke: Pawnshop Guitars
-Virgin

De keder sig rigtigt, drengene fra Guns N'Roses, imens det forulempede barn ved navn Axl bruger tiden på at tænke og pille navle.

Drengene keder sig så meget, at de skiftes til at lave soloplader, hvor de kan spille sammen. Selv Slash har vist planer om en.

Lige nu og her er det guitaristen Gilby, der har været en tur i studiet. Slash og Duff har selvfølgelig hjulpet til, og selv Axl bræger med på et enkelt nummer.

Det hele lyder ganske fint. Rock'n'roll uden de mange dikke-darer. Der er bare et problem. Drengene keder sig, og det har de valgt at gøre sammen.

Axl, få den finger ud!

Jan Opstrup Poulsen

Nico's Last Concert: Fata Morgana
-SPV Recordings

Det var selvfølgelig Andy Warhol, der i sin tid fik den ide, at få en tysk fotomodel med som sangerinde i Velvet Underground. Nico ejede ikke en tone i livet, men formåede alligevel at lægge stemme til et par Velvet-klassikere, netop fordi hun var blottet for sangtalent.

Efter Velvet Underground trådte Nico fortsat sine sko i rockens avantgarde-miljø og udviklede en forkærlighed for forskellige pulverblandninger. Som tidligere sangerinde i Velvet Underground kunne hun altid trække et publikum, indtil hun en sommeraften i '88 på Ibiza tog cyklen og kørte efter hash, hvor hun omkom under selvsagt uafklarede omstændigheder.

En måned forinden havde hun givet en dobbeltkoncert i Berlin, der blev hendes sidste.

På *Fata Morgana* står hendes messende sangforedrag gnistrende klart og vidner om en kunstsnob af rang, der var mere end en efterklang fra Velvet Underground. Der er en dragende selvudslettelse i hendes mørke stemme, der fuldt ud hengiver sig til musikkens skurrende avantgarde-toner. Det er mørkt og dystert. Næsten som en dødsmesse. En værdig messe for en der tålmodigt dansede dødens dans gennem 49 år.

Jan Opstrup Poulsen

No Prima Donna: The Songs Of Van Morrison
-Exile/Polydor

Alle betydningsfulde sangskrivere af den gamle skole har efterhånden en. En rigtig hyldestplade, hvor tidens kunstnere giver en fortolkning af mesteren selv.

Nu har Van Morrison også fået en, selvom det var snert på. Faktisk har mesteren selv været nødsaget til at iværksætte denne hyldest til mesteren selv. Derfor skimter man umiddelbart et skær af selvironi over titlen *No Prima Donna,* men ved nærmere eftertanke så er Van Morrison en sand og uundværlig prima donna, der næppe ville ironisere over sig selv.

Mesteren selv har tilmed indtaget plads i producerstolen, og det er måske forklaringen på den megen overdreven ærbødighed, som præger fortolkningerne af hans fine sangskat.

Brian Kennedy giver en respektfuld version af *Queen Of The Slipstream,* hvor han forbløffende let rammer Morrisons sentimentale og indtrængende tone, imens man hos Hothouse Flowers fornemmer hans rastløse og spirituelle søgen i *Brigth Side Of The Road.* Men ingen af fortolkninger tillægger sangene nogle nye dimensioner.

Mindst hæmmet af mesterens ånde i nakken er Elvis Costello, der a cappella synger *Full Force Gale* af fuld hals. Ellers kan Cassandra Wilson trækkes frem med en smuk sunget *Crazy Love,* hvorimod Sinnead O'Connor synes fortabt i en bleg og dræbende udgave af *You Make Me Feel So Free.*

Forhåbentlig er mesteren selv ovenud begejstret for denne hyldest, og føler en uimodståelig trang til snart at øse fra sin kilde af fortryllende sange. Det er så bestemt at foretrække.

Jan Opstrup Poulsen

Carleen Anderson: True Spirit
-Circa Records/Virgin

Den amerikanske sangerinde Carleen Anderson er vokset op i musikermiljø og kan prale af, hun har en berømt gudfader. Carleens mor Vicky Anderson sang med James Brown, og den store sorte funkmester blev indskrevet som reservefar for den hendes datter. Som voksen slog Carleen Anderson igennem som frontfigur i den britiske acidjazz-gruppe Young Disciples, og True Spirit er første soloplade fra denne unge souldiva. Hun har selv skrevet tekst og musik til det meste af pladen. Resten har produceren og arrangøren Ian Green sørget for. Med True Spirit træder Anderson ind i den efterhånden lange række af glimrende kvindelige sangerinder, der er kommet frem i de seneste år. Mariah Carey, Whitney Houston, måske især den en smule oversete men varmt fraserende Shara Nelson, og grupperne SWV og Eternal.

Anderson's debutplade har en gennemført diskret rytmepuls og en fin blå tone. Musikken slippes med en fingerknipsende lethed men måske også et til tider for mekanisk dåseagtigt udtryk, og der gemmer sig absolut ikke nogle overraskelser i Green's og Anderson's kompositioner. Til gengæld synger hun med en mørk, varm og sprød stemme, der både kan

svæve sig ind i den store fuldbyrdede ballade, flirte elegant, synge en holdbar melodi hen over rykkende frifunk og lægge en sofistikeret distance til teksterne eksempelvis i den lille detalje om moderens formanende ord, når fyrene gør datteren blød i knæene i sangen Mama Said. Sine steder synger Anderson mere end hendes stemme kan bære, men som helhed viser True Spirit, at hendes fremragende vokalpræstationer med Young Disciples ikke var en enlig svale, og at hun rummer en lang række betoninger, der spænder så vidt som fra det elegant tilbagelænede til det varmt henførte.

Per Reinholdt Nielsen

Ryuichi Sakamoto: Sweet Revenge
-Virgin

Pop-komponist må være det rette ord for japaneren Sakamoto. Han har en lang række meget fine soundtracks, synthesizerbandet Yellow Magic Orchestra og et musikstudium bag sig og bevæger sig hele tiden mellem det banale og så ønsket om at lydgive ambitiøse moderne klangkompositioner.

Hans seneste soloplade er blevet til i denne vekselvirkning mellem overflade og dybde. Sakamotos styrke er især de fine, semiklassiske klangmalerier. *Sweet Revenge* er en kvalificeret muzak, der lever et diskret liv som elegant og billedskabende stemningssætter. Som den søndag eftermiddag, hvor man i glimtet af en støvet solskinsstråle pludselig forstår, at vemodet er en trofast følgesvend resten af livet.

Roligt pulserende hip hop-grooves, jazz-fornemmelse, rytmeløse kammermusikalske stykker samles i en luftig, stemningssættende og gennemarbejdet pop, hvor instrumenterne slikker hinanden bag ørerne i studieproduceret vellyd.

Sakamoto er til gengæld ikke så stærk til det med rytmerne og har heller ikke tilstrækkeligt held med valget af de mange solister, fra Deee Lite-korpigen Latasha Natasha Diggs, sangskriveren og sangerinden J-ME eller Holly Johnson, kendt fra Frankie Goes To Hollywood. De synger gennemgående for blodfattigt til at flytte denne plade fra det perfekte over i det levende. Det formår kun de to hvide soulsangere Roddy Frame fra Aztec Camera og den ikke særlig kendte Andy Caine på pladens bedste sange *Same Dream, Same Destination* og *Water's Edge.*

Per Reinholdt Nielsen

Consolidated: Business of Punishment
-London records
These Animal Men: (Come On, Join) The High Society
-Rise/Virgin

Amerikanske Consolidated har siden starten i '89 blandet musik og politik. Deres koncert for nylig i København viste hvor galt det kan gå, når den politiske agitation får overtaget.

Consolidated er indbegrebet af "political correctness", de prædiker "rigtige meninger", og deres tekster (læs: politiske manifester) omhandler racisme, våbenhandel, sexisme, AIDS etc. Ved koncerter blev hver enkelt sang indledt med en længere udredning om verdens uretfærdigheder. Helt galt gik det, da forsanger Adam Sherburne glorificerede danskernes rolle under 2. verdenskrig, og fremhævede os som den eneste nation, der gjorde alt rigtigt. Øh, hvilke historiebøger har han læst? Mens flertallet af publikum udvandrede før tid, stod undertegnede tilbage og nynnede Tristan T-klassikeren *Vi Redder Verden I Næste Sang* for sig selv.

Hvor Consolidated før lød som en hvid mands udgave af Public Enemy, har de på *Business of Punishment* bevæget sig over i Disposable Heroes/Rage Against The Machine-genren. De erklærer selv, at deres budskab er vigtigst - desværre har de glemt grundregel nr. 2: Formidling af budskabet er mindst lige så vigtigt.

Musikken lyder sekundær, og hvor et band som Disposable Heroes formår at agitere med musikalsk profil intakt, så er Consolidated på Herrens Mark - fortabte og frelste. *Business of Punishment* byder på to koncise og humoristiske lyspunkter *(No Answer For a Dancer* og *Recuperation)* - resten er marxistisk beton-seminar med tilsvarende forstokket og uddateret muzak. Underligt så firkantet en lille rund CD kan lyde...

Efter at have oplevet Consolidated får man lyst til at være godt og grundigt politisk ukorrekt! Et voila - 'the new wave of new wave' - (endnu) en ny medieskabt 'scene', der udover These Animal Men omfatter bands som Elastica, S*M*A*S*H og Oasis. Musikalsk er 'new wave of new wave'-bølgen kraftigt inspireret af 80'er new wave-lyden fra Blondie til Clash. These Animal Men & Co. er af pressen dømt politisk ukorrekte - de er ansvarsløse, totalt anarkistiske og promoverer ganske ubekymret politisk ukorrekte ting så som speed, fri sex og generel laissez faire-attitude. Når These Animal Men på deres debut ikke lyder politisk apatiske, skyldes det den rebelske punk-ånd, der er implicit i lyden. På den måde virker de nærmest politisk motiverende i forhold til Consolidated.

(Come On, Join) The High Society er traditionsbundet Clash- og Jam-inspireret regulær-rock, med et nik mod Suede (minus krukkeriet) og Blur (minus pop-arrogancen). Måske ikke ligefrem fornyende, men dog et godt bevis på at punken lever - i respirator.

Jim Holm

Public Enemy: Muse Sick-N-Hour Mess Age
-Def Jam/Polygram
Terminator X And The Godfathers Of Threatt: Superbad
-RAL/Polygram

På dette sjette album lyder de ellers så nyskabende hip hop-agitatorer nu blot som et blegt ekko af fortiden. Kontroversielle Public Enemy viste sig at blive en af de mest betydningsfulde hip hop-grupper i den anden bølge, som fra midten af 80'erne flyttede genren fra spartanske breakbeats og partyrap til et mere komplekst lydbillede og skarpe politiske budskaber.

Deres stil var en konstant forstyrrende collage af musikalsk chokterapi over tonstunge men heftigt swingende rytmedrøn. Det gav hovedrapperen Chuck D's dogmatiske og meget på, at den musikalske udvikling er sat i stå og de samme ideer fra tidligere blændende plader genbruges i afbleget form.

Og hvis man tidligere kunne abstrahere fra Chuck D's meget forgrovede opstillinger af race-problematik, og høre de lynsnare associationer, fejende rim og den perfekte rytmiske timing, så er teksterne nu tunge som et partiprogram. Heller ikke stemmen brænder mere som en flammekaster.

Music Is Our Message - musik er vores budskab lyder oversættelsen af titlen, men det er netop problemet. Musikken er ikke længere budskabet. Den musikalske revolte, der lå i Bomb Squad's tidligere produktioner og nysyn i tekst og tale, var eneste berettigelse for Public Enemy's taletid og grund til at tro på, de kunne flytte alt det, de lovede. Den gnist er i alle tilfælde for en tid væk fra "samfundets fjender."

Gruppens DJ Terminator X har samtidig med *Muse Sick...* udsendt solopladen *Superbad.* Man møder et spændende persongalleri fra hip hop pioneren Kool DJ Herc til gangster-rapperen Ice-T, men trods de mange fine solister gemmer der sig ikke nogen store numre på Terminator X's stilforvirrede og uoriginale udgivelse.

Per Reinholdt Nielsen

Mia Pollmann

Bedst lige nu:

X-Press 2 / Rock To House:
Plastikman (Richie Hawtin) acidhouse-remix.
Fabuløst opbygget dance-nummer. Det er pushy house-musik i topklasse

Pet Shop Boys:
Disco 2
Det er pop-house så det driver, men check lige Yesterday, When I Was Mad (Jam & Spoon mix) og We All Feel Better In The Dark (Brothers In Rhythm).
Det er Absolutely Fabulous.

Værst lige nu:

Souvenirs:
Souvenirs
"....Får du luftet din hund, verdens sødeste hund
For jeg ved hvad du er: verdens sødeste fyr, verdens allersødeste fyr...."!

Næste nummer er på gaden 3. november

Slogan Konkurrence

ELEMENT X

SKRIV ET EXTRA GODT SLOGAN TIL ELEMENT X OG VIND:

1. PRÆMIE
10 XTRAORDINÆRE CD'ER

TRØSTEPRÆMIE
10 x 1 STK. CD

ELEMENT X er 10 udvalgte og extraordinære CD-udgivelser som kan findes i 50 pladebutikker landet over. De 10 CD-er som **ELEMENT X** har samlet denne gang spænder bredt, fra jazz 'en over rock'en til det totalt grænseoverskridende; trash, techno og tango. Eneste lighed de 10 cd'er imellem er, at det er danske album som ikke sælger sig selv uden hjælp.
Du kan hjælpe **ELEMENT X** ind på hitlisterne ved finde på et godt slogan som kan bruges i markedsføringen af disse kvalitetsudgivelser.
Vinderen får alle 10 CD'er og de 10 næstbedste vinder en CD med et af de nedenstående navne.

TANGO ORKESTRET BIRMINGHAM 6
PIXIE KILLERS
CHRISTER IRGENS-MØLLER & PETER FRIIS NIELSEN
TUNDRA
GLOBAL GUARANTY ORCHESTRA
LIVE MUSEUM
GRIND
KIM CHRISTENSEN OG ILDVÆRERNE
THE ORCHESTRA

Mit slogan er:

_____

_____

Hvis jeg kun bliver nummer to, så stik mig en CD med: _____

Navn: _____
Adr.: _____
Postnr/By: _____

Sendes til: GAFFA, Sjællandsgade 92, 8000 Århus C.

Resultatet bliver offentliggjort i GAFFA 1/11

PLADEANMELDELSER

Kasper Friis

Bedst lige nu:

Jello Biafra & Mojo Nixon:
Prairie Home Invasion
Min et år gamle datter og jeg går amok i en square-dance-rus, når vi hører Let's Go Burn Ol'e Nashville Down

Psyched Up Janis:
Swell
Lovende hyggestøj

Eric Clapton:
From The Cradle
En fremragende og modig blues-plade fra den gamle champ

Værst lige nu:

At Lise Cabble ikke åbner munden ordentligt, når hun synger i Miss B Haven

Roger Taylor: Happiness?
-EMI

Queens trommeslager Roger Taylor er en mand af store ord, der har hjertet placeret det rigtige sted. Taylor har erfaret, at verden ikke hænger helt rigtig sammen, og på *Happiness?* løfter han pegefingeren og fortæller os lige ud, hvilke slige tider vi lever i.

De ikke særlig positive meldinger falder godt i tråd med en maskinel og statisk produktion, hvor der er kælet for de tekniske detajler. Denne golde lyd kunne fint illustrere verdens ondskab og vore allesammens fremmedgørelse overfor livets vitale værdier. Desværre lyder det mere, som et udslag af Taylors manglende evner indenfor det kompositoriske.

Jan Opstrup Poulsen

Joe Jackson: Night Music
-Virgin

I slutningen af 70'erne spillede Joe Jackson new wave. I første halvdel af 80'erne havde han stor succes med en latin- og funk-inspireret popmusik. Sidenhen skete der ikke så meget.

Nu gør Jackson sig helt fri af fortidens tøjler og udsender et såkaldt eksperimenterende album, der hverken er fugl eller fisk. *Night Music* er løse fragmenter, halve ideer og ansatser til et eller andet. Mest af alt lyder albummet som ideer til ti forskellige stykker filmmusik, hvor billederne mangler.

Night Music er uden tvivl en nødvendig proces hos den ellers kompetente sangskriver, men hvorfor det skal udsættes for pladekøbernes dom, forekommer gådefuldt.

Jan Opstrup Poulsen

Souvenirs: Souvenirs
-CMC

Nogle forstår at (for)dreje tingene på deres helt egen facon, så verden forekommer lidt tummellumsk. Pop på hovedet kunne være en passende betegnelse for duoen Souvenirs sære og fængende danskprogede pop.

Duoen har allerede hærget de danske radiobølger sommeren over med de spøjst drejede popperler *Han Tog Et Nattog* og *Den Helt Perfekte Fredag.* Sange, der som resten af CD'en lander et sted mellem bizarre historier og ligegyldige banaliteter. Det er nemlig ikke vanlig poplyrik, som duoens mandlige halvdel Nils Torp har kradset ned sammen med sin gamle Kliché-makker Johnny Voss, og for den sags skyld heller ikke vanlig popmusik, som Torps lettere forstyrrede hoved har udklækket.

Det kan være svært at trænge helt igennem det musikalske spejlbillede af Souvenirs, der på en gang er gammelkendt schlagertradition og forfriskende nytænkning. Men har man heldet og tålmodigheden, så er det dug-let pop, der drømmende synges af en sværmerisk Sofie Bonde, der indtil denne sommer har været et ubeskrevet blad som sangerinde. Hun kan blive en anelse triviel i længden, men er overvejende forførende at lytte til. Men ingen tvivl om, at her er født en sangerinde med fremtiden liggende for sine fødder.

Souvenirs er et overrumplende bekendtskab, der i den grad kan få humørbarometret til at slå små rejehop på stedet. Eksperimenterende popmusik? Nej, Souvenirs er som boblende danskvand. En jomfruelig nydelse.

Jan Opstrup Poulsen

Joan Jett and the Blackhearts: Pure And Simple
-Sonet/Warner

One, two, three, four... rock'n'roll!

Det er hovedet lige på sømmet, når vildkatten Joan Jett sætter guitarstikket i forstærkeren og hæst skriger til de tre hæsblæsende rock-akkorder.

De tunge guitarer bliver kraftigt luftet, og glamrocken ligger som en blød dyne over de hurtiggående rocksange.

Der er på en gang noget naivt og håbløst over denne insisterende på det rene og simple, men Joan Jett mener det alvorligt. Resultatet er både ægte og uimodståeligt.

One, two, three, four... rock'n'roll!

Jan Opstrup Poulsen

R.E.M.: Monster
-Warner

What's The Frequency, Kenneth? spørges der næsten retorisk på åbningsnummeret. Er I med eller hva'?

Med *Monster* tager et af Amerikas stærkeste bands nemlig en ny drejning, selvom midlerne er gammelkendte. R.E.M. har forvandlet sig til et ustyrligt legende rockband, hvor forvrængede og volumestærke guitarer sætter deres præg på de kantede og direkte rocksange. Det er kåde rock-desperadoer, der begår væbnet røveri på rockhistoriens klenodier.

Her er ingen *Shiny Happy People* eller *Man On The Moon.* Til gengæld er der guitar og atter guitar, men *Monster* rummer langt mere end hvad en ordinær rockplade kan bære. Den er fyldt med kløfter og drilske drejninger under den frembrusende lyd af overstyrede guitarer.

R.E.M. har udforsket nye sider af sig selv med helt enkle midler, men samtidig holdt sig selv i stramme tøjler. Hele omdrejningspunktet i deres imponerende univers er og bliver gruppens fingerfine fornemmelse for gudsbenådet sangskrivning. R.E.M. kan lyde løsslupne og legesyge, men ikke et sekund er de i tvivl om retningen, og hele tiden cirkler de omkring sangens kernepunkt. Hvad de end gør, så lyder de som R.E.M.

Med det feberagtige og støjende lydniveau bliver Michael Stipes vokal presset til det yderste og afslører en Stipe i kanonform. Stemmen vibrerer både desperat og lidenskabeligt. Den sætter sangenes tvetydighed i relief og efterlader lytteren rystende usikker på hvad der helt præcis foregår. Når tonerne så bliver dæmpet, er det til gengæld ren englelyd fra Stipe.

Monster tegner et skarpt billede af et band i konstant bevægelse, der bevarer overblikket og jordforbindelsen til den klassiske amerikanske sangskriver-tradition. R.E.M. har igen placeret sig på forreste række.

Jan Opstrup Poulsen

Max: Max
-Olufsen Records

Max er ikke længere blot et kikset Politiken-forsøg på at sætte sig på boligannoncerne. Max er også et bluesbaseret dansk rockorkester, opkaldt efter sangeren og guitaristen med det umulige efternavn Nutzhorn.

Hans fortid går helt tilbage i Beefeaters, Delta Blues Band og Ken Gudmann Band. Og på sine gamle dag har han vist samme Gudmann, hvem der har bluesen på. Han har lavet sin solo-debut - med Gudmann på trommer.

Pladen er udgivet af Peter Olufsen, der - mod alle pladeselskabs-normer - udgiver plader, fordi han ka' li' dem. Ikke for at tjene penge(!).

Max og hans musikalske venner har i mange år jævnligt optrådt i Rådhuskroen (nu Mojo - det lyder smartere), og samtlige toner på pladen har da også lydt fra den københavnske blueskklub gennem samme periode. Og stemningen siger "bourbon på bordet på Mojo-kroen".

Intet nyt fra musikfronten. Med andre ord: Tilbagelænet rhythm & blues, lidt funk, lidt pop og en del rock-groove midtvejs mellem Clapton og Robert Cray.

Men Max gør det godt. Med nerve. Især den sejt gyngende boogie-rock-ting *Charlie Chan* og den afsluttende, Slowhand-inspirerede, ballade *Point Of No Return.* Det er let at forestille sig Tina Turner synge åbnings-rockeren *Will You Be There* og en Bryan Adams-version af *Heat Of The Night.* Den små-poppede *Please Please Me* er som taget ud af Santana-sangbogen.

Både Max selv, Steen Svare, Stig Cederberg og producer Kim Sagild svinger spaden, og selv bassisten Knut Henriksen viser i glimt, at han spiller en habil lead-guitar.

Om det sælger er en anden sag. Coveret er - som pladeselskabet i øvrigt - alt andet end kommercielt.

Peter Carstens

Jeff Buckley: Grace
-Sony/Columbia

Der er bestemt noget graciøst og yndefyldt over denne helt eminente debut fra den amerikanske sangskriver Jeff Buckley. Titlen er derfor det mest rammende ord, hvis man kort skal give et signalement af *Grace.*

Musikken er dybt forankret i den amerikanske sangskriver-tradition og kan fint få sin egen gren på familietræet, der huser navne som R.E.M., Grant Lee Buffalo og American Music Club, der alle har puslet om og fornyet denne stolte tradition. Buckley, der er søn af den afdøde kult-sanger Tim Buckley, er ikke bleg for at spille på det helt store følelsesregister med en kraft og intensitet, der kun kan forurolige. Han insisterer på at blive taget alvorligt, og med hans kraftige stemmesvingninger lyder det som om han holder et latent vulkanudbrud i ave.

Dette stærke personlige engagement i sangene, sammenholdt med et ypperligt spillende backingband, gør *Grace* til et beundringsværdigt udspil.

Jan Opstrup Poulsen

Stig Møller: Sikke'n Dejlig Dag
-Pladecompagniet

Jeg holder af Stig Møller, som jeg holder af klovnen i cirkus og narren på teatret. De er nødvendige i forestillingerne, ellers forsvinder det hele i teatralske og pompøse optrin uden dybde.

Stig Møller optræder som en glad mand, der synger glade og enkle sange. Men tag ikke fejl. Møller har været i tresserland, skrevet musik til Eik Skaløes fabulerende tekster og været en del af nationens rockmiljø i næsten 30 år. Der findes ingen undskyldning for ikke at tage ham alvorlig.

Lars H.U.G tager ham alvorlig og lader sin stemme klinge sammen med Møller på tre af sangene på *Sikken' Dejlig Dag.*

Musikken er enkel med latinske inspirationer og teksterne er ligefremme og naive (undtagen Skaløes, som er fra en anden planet). Det hele lugter langt væk af, at det ikke er nødvendighed, der driver det 49-årige blomsterbarn, men ren uforfalsket lyst.

Møller har sin egen stil og stemning. Den er let at lægge øre til og let at glemme igen, og så gør den glad. *Sikke'n Dejlig Dag* er en dosis velkendt og velaftappet Stig Møller.

Lars Nielsen

Shawn Colvin: Cover Girl
-Sony

Coverversioner er et farligt og rovdyrfyldt farvand at begive sig ud i. De originale indspilningers puritanske fans svømmer rundt som høreskadede udgaver af hajen fra Dødens Gab. Parate til at flænse enhver som prøver at synge de "gode gamle" sange på en lidt anden måde.

Der er to måde at undgå de skarptslebne tænder hos de fanatiske fans på. Lad være med at lave cover versioner, eller find en række sange, som ingen kender så godt, at de har fået ejerfornemmelser for dem, og derfor sidder med konstant åbent gab.

Amerikanske Shawn Colvin er sprunget i på hovedet med sit indsmigrende stemmebånd som solidt redningsbælte. På sin meget fine *Cover Girl* står hun i vand til halsen blandt rovdyrene og synger uimponeret sine udgaver af blandt andet Tom Waits' *Looking For The Heart Of Saturday Night,* Stings *Every Little Thing (He) Does Is Magic* og Robbie Robertsons *Twilight.*

Hendes stil er afdæmpet, intens og akustisk klingende. Sangene udføres med både indlevelse og et skævt smil, der fortæller at Shawn Colvin beundrer sangskriverne, men ikke falder på røven for dem.

Cover Girl er glimrende covermusik.

Lars Nielsen

Bootsauce: Sleeping Bootie
-Polygram

Canadisk funk. Det lyder som et musikalsk mareridt, men Bootsauce fra Montreal er omend ikke en drøm, så dog værd at åbne øjnene til. Deres tredie album *Sleeping Bootie* er morsom, sprællende og opfindsom funket musik. De er ikke helt så rå som Red Hot Chili Peppers, men de har lidt af den samme tyngde og fanden-i-voldske måde at kaste rundt med funken på. Det kommer der gode numre som *Moanie, Jenni Greenbaum* og *Eden* ud af.

Sleeping Bootie's top er en heavyfunket og skæv udgave af Rick Derringers *Rock & Roll Hoochie Koo.* Resten sjov canadisk funk.

Lars Nielsen

Dave Stewart: Greetings From The Gutter
-Warner

Dave Stewart er klar med sin 3. soloplade siden bruddet med Annie Lennox og Eurythmics, og han fortsætter sin nysgerrige udforskning langs rock og popmusikkens kringlede veje.

Det er temmelig besværligt at indfange Dave Stewart, der gerne vil lidt af det hele og samtidig gør det med en smittende begejstring, så man kun kan nynne med på de frejdige og humørfyldte sange.

Greetings From The Gutter lyder umiddelbart som David Bowie, der er på søndagsudflugt med Beatles. Her er masser af førstnævn-

tes selvironiske distance, og når det drejer sig om at skrive en melodi, så har han afluret et par tricks fra de glade Liverpool-drenge.

Lysten og entusiasmen synes dog at være drivkraften på CD'en, og det er onkel Dave, der holder åben legestue for vennerne.

Rækken af gæstemusikere er yderst imponerende, men selvfølgelig kigger både Mick Jagger, David Sanborn, Lou Reed og Shara Nelson forbi, når onkel Dave befinder sig i det tilstødende studie.

Men det er nu ikke rækken af stjernebesatte bekendte, der får *Greetings From The Gutter* til at køre på skinner. Det er derimod Dave Stewarts åbenlyse talent for gennemkomponerede melodier og små skæve historier. Det er ikke genialt, men temmelig humørsmittende.

Jan Opstrup Poulsen

Thomas Helmig: Stupid Man
-BMG/Genlyd

Thomas Helmig er ikke en mand, der løber om hjørner med sine pladekøbere. Han er der, mere trofast end menneskets bedste ven.

Han synger fremragende og melodierne ligger let og ligetil. Om nogen anden så formår han at give produktionen den sidste glansfulde finish. Han har plade efter plade vist, at han er en musikalsk håndværker af rang og har langsomt og sikkert udviklet sig fra småpigernes tøjbamse til en fuldmoden sangskriver, der har taget alle slag med oprejst pande.

Stupid Man byder på alle Helmigs bedste kvaliteter. Det lyder forbandet flot, og et sublimt kor giver ekstra luft under de flotte sange. Der er tilmed mere fest og farver end på forgængeren *Say When.* Det står bare hurtigt klart, at det er den samme genkendelige melodi, der uafbrudt kører, udsat for dygtige og fuldendte arrangementer. *Stupid Man* er ren overfladebehandling, og Helmig bilder sig tilsyneladende ind, at her sker virkelig noget, selvom han står i stampe. Det er let nok at kræve fornyelse fra tastaturet, men lidt mere dristighed ville bestemt have klædt pladen.

Helmigs største svaghed er nok, at han vil det hele selv. På *Stupid Man* har han skrevet alle sangene pånær en enkelt. Han spiller selv de fleste instrumenter og har tilmed produceret det hele. Et sundt modspil ville sandsynligvis sætte skub i talentet, hvis han altså tør stole på andre end sig selv.

Med *Stupid Man* har Helmig taget forskud på vinteren og er gået trygt i dvale. Forhåbentlig er der nogen, som finder det umagen værd at vække ham til live igen og få ham rusket ud af den musikalske eremit-tilværelse.

Jan Opstrup Poulsen

Henning Stærk: Whatever Gets You Thru The Night
-BMG/Genlyd

Henning Stærk synes sprængfyldt af energi i disse år, hvor han med jævne mellemrum udstøder en ny plade. Det seneste pust dunster ligesom de fleste forgængere af USA og amerikanske musiktraditioner. Eksempelvis har Stærk endnu engang skubbet liv i Elvis' backingkor The Jordanaires, som medvirker på syv af den nye plades numre.

Whatever Gets You Thru The Night er alligevel en meget dansk plade. Den kan nemlig næsten kun beskrives med et karakteristisk dansk ord: Den er hyggelig. Stærk er ikke særlig farlig - ok, han kaster sig da over et par semi-klassikere - men laver sin musik på en afslappet og moden facon, der nok ikke gør den særlig attraktiv for unge under tredive.

Kasper Friis

Take The Cake: Bits & Pieces
-X-treme Records

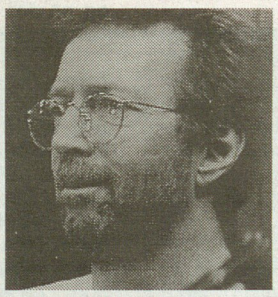
Så skete det. Sko/Torp har dannet ægte dansk skole med deres professionelle, west-coast inspirerede og lettilgængelige poprock.

Jyllands-baserede Take The Cake debuterer med næsten lige så professionel west-coast inspireret og lettilgængelig poprock på *Bits & Pieces.*

Hovedmanden i bandet, sangeren og guitaristen Ole Skovhøj kommer fra Vestjylland, men har åbenbart spillet med i Eagles i et tidligere liv. Det kan høres på både melodierne og produktionen. Ingen tvivl om at Ole Skovhøj kan sin yndlingsmusik ned til mindste fingersætning på guitaren, men han kan ikke tilføre den noget nyt eller originalt.

Take The Cake risikerer med *Bits & Pieces,* at få godt med airplay på de danske lokalradio-stationer. Problemet er bare, at deres søvndyssende sange er så kedelige, så de udgør en trafikmæssig sikkerhedsrisiko, hvis de ryger ud i æteren.

Lars Nielsen

Eric Clapton: From The Cradle
-Reprise

Ligesom man gik og troede, at Eric Clapton var gået hen og blevet gammel.....

Så går hønissen sgu' hen og bekræfter det.

Og hold op, hvor er det godt.

Man kan mene meget om Claptons seneste plader med den sidste *Unplugged* som et skræmmende eksempel. Man kunne for eksempel tro, at han var blevet pengegrisk og bange for at skulle pensioneres.

Men de hypoteser sender han lige tilbage i svælget på den kritiske røst med *From The Cradle.* Han har nemlig lavet en så blues'et plade, at han risikerer, at den rammer ved siden af pop-publikummet og ind i hjertet på den snævrere kreds af blues-feinschmeckere.

Det kræver stort mod af ham netop at søge tilbage til de rå rødder, som han har distanceret sig lidt fra - bevidst eller ubevidst.

Pladen er optaget i eet hug og beviser, at Clapton hører til toppen af de hvide udøvere af den sorte musikart. Alle medvirkende på pladen er i øvrigt hvide - kunstgødning til endnu en tanke måske?

Kasper Friis

Massive Attack: Protection
-Virgin

Tre år er det siden Massive Attack slap deres debutalbum løs. *Blue Lines* var en stor succes på grund af Massive Attacks helt særegne lyd - en blanding af dansescenens house-rytmer, dubby reggae, ambiente lydflader og med Shara Nelsons følsomme vokal i spidsen.

Nu er de her igen med den længe ventede efterfølger. *Protection* er en værdig afløser, der dog på ingen måde skal sammenlignes med *Blue Lines.* Massive Attack er vokset i løbet af de tre år og lyden er blevet større, udtrykket mere intenst, og det på trods af, at bandet fysisk er blevet et medlem mindre, eftersom Shara Nelson er gået sine egne pop-veje.

Massive Attack har bevæget sig ud på de store vidder og resultatet er en meget smuk plade, hvor den røde tråd er bløde rytmer, store klangflader, stadig med low-beat techno og reggae som det musikalske fundament. Pladen appelerer på ingen måde til dansebenene, men derimod til store tanker på en søndag eller hed sex på gudved hvilken ugedag. En langvarig musikalsk følgesvend vil den være for dem, der tabte hjertet til *Blue Lines,* og sikkert flere endnu.

Massive Attack præsenterer hele fire vokalister på det nye album. Gengangere er den jamaicanske reggaestjerne Horace Andy, der lægger sin kontroversielle røst til to af pladens ti numre og Tricky, der atter soft-rapper med Massive-medlem 3-D på blandt skumrings-nummeret Karmacoma. På pladens tredje nummer, Three, støder man for første gang på en sælsom, sødmefyldt stemme, der tilhører den nigerianske sangerinde Nicolette. Stemmen er eksotisk, som landet hun kommer fra og passer perfekt til Massive's musikalske udtryk. Bedst beskrevet er den af 3-D: *"sounds like Billie Holiday on acid"*. Med en stemme som Billie Holiday på syre og et stænk af Björk er hun et godt modspil til fjerde vokalist, Tracey Thorns mere ordinære sangstemme a lá Sade.

Eneste skønhedsfejl ved *Protection* er det afsluttende nummer, hvor Horace Andy fremfører det gamle Doors-nummer, Light My Fire ved en live-koncert. Det skulle de lade Jim Morrison om.

Mia Pollmann

No-Man: Flowermouth
-One Little Indian

Med gode kræfter som Richard Barbieri, Steve Jansen (begge tidligere med i engelske Japan) og Robert Fripp bag sig burde de to hoved-No-mænd Tim Bowness og Steven Wilson være rimeligt dækket ind til at lave en god plade.

Det er *Flowermouth* ikke. Den er kedelig.

Lang vævende tomgang, hvor man hele tiden venter på bare lidt spændende ideer. De er små, få og ikke værd at lytte efter - især ikke når Tim Bowness' sang som en magnet trækker en hen imod stop-knappen for lidt fred.

Kasper Friis

Irma Victoria And The Hatebox Experience: Phantasmagoria - The Second Coming
-Mind And Media

Få har egentlig opfattet den skrigende hysteriske humor, der altid har ligget og sunget for fuld stemme i den originale danske rockkunstner Martin Halls karriere. En både morsom og uhyggelig understemme til Halls projekt med at løfte de store kræfter, den store lyd, de store tanker og sange op på et plan, hvor de får liv og mening.

Men stemmen har altid været der og kommer med årene mere og mere til udtryk. Ikke alene i et mediespil med definitiv karriereafslutning og efterfølgende comeback, men også i sideprojektet med sangerinden Irma Victoria, som på mere end een måde rummer meget af Martin Hall selv i sig.

Mens man morer sig over de atonale strofer og den halvdårlige engelske udtalelse af ordene, så gyser det gennem kroppen og kraniet over den isnende kulde og krampagtige diskussionslyst med livets tunge værdier, som teksterne rummer. Og er der hele tiden en humoristisk dukkefører bag stemmen, så er der også et drama og en glødende følsomhed i sangerindens opgivende, rapportagtige og alligevel bundløst ulykkelige foredrag.

Den knugende stemning sænker sig over alt på pladen, som henter sin musik fra det værste og bedste af underholdningsmusik, rock, ambient, pop og klassisk i den store palet af mørkt udmalet stemningsmusik Martin Hall benytter på *Phantasmorgia.*

Det er en uhyggespredende plade og en ener i en verden med utallige kopier. Alene derfor hurra for Hall og hans obskure satsninger. Men også fordi der gemmer sig en nerve og en bidende nødvendighed bag det, som andre ville betragte som musikalsk frikvarter. Til foråret eller til sommer udkommer en ny plade fra Martin Hall. Til den tid i hans eget navn.

Per Reinholdt

Danseorkestret: Den Store Kærlighed
-Metronome/Replay

At lytte til *Den Store Kærlighed* er som en gammel forelskelse der flammer op. Jørgen Klubien, Aske Jacoby, Jakob Andersen og Rasmus Kærså folder tæppet af funky guitar og keyboardriffs, lette popvendinger og latinamerikanske rytmer ud under de stadigvæk drivende banale tekster, der smører sig vej gennem øregangene.

En lille overraskelse finder man i nummeret *Lolita.* Mod sædvane er dette et instrumental-nummer, hvor Kasper Marott giver en guitar-solo, der leder tankerne hen på en meget afslappet John Scofield. Det er et smukt, laidback nummer med samplinger af James Masons plagede stemme fra Kubricks Lolita.

Det virker som et helstøbt danseorkester, der står bag *Den Store Kærlighed* og det giver udgivelsen denne sjældne duft af ægthed.

Man kunne fristes til at kalde den forudsigelig. Men det er blandt andet genkendeligheden der gør det til et yderst charmerende genhør.

Mia Pollmann

Nude: Nudeism
-Headroom Records

Bandets navn, albummets titel, coverets udseende - Nude, *Nudeism,* gennemsigtigt, er kraftige indikationer på et orkester, der gerne vil stå frem og vise hvem det er. Kenneth Thordal klæder stemmen af og resultatet er en meget lovende debut fra det københavnske orkester. Forsanger og komponist Kenneth Thordal er den altdominerende frontfigur, der med sin stemme, teksterne og musikken, skaber associationer til nogle af stjernehimlens største uden at være påtrængende associerende. Han kan godt selv.

Det er ofte lettere at sammenligne end at beskrive og det vil jeg brutalt udnytte og fremhæve numre som *Oh No No!* og *May,* hvor man i Kenneth Thordals stemme kan høre et tydeligt ekko af David Bowie's unge dage og John Lennons senere år. En tilbageholdt stemme, der presses ud, bliver glidende og lokkende, dvælende og forhalende i tidspunktet hvor beat og stemme mødes, lazy som på nummeret *You Turn Me On,* hvor stemmen er tilbagelænet og hvor Kenneth Thordal ophidses over en kvindes uopnåelighed.

Musikken svinger fra upbeat rock'n'roll til stille, forfinede numre og det er på disse langsomme og mindre traditionelt opbyggede numre, Kenneth Thordals stemme og tekster bedst kommer til udtryk. Som f.eks på det første nummer, *April,* i Thordals lille månedstriologi, der består af *April, May* og *June.* Single-succesen *All We Ever Had,* der selvfølgelig også er at finde på debutalbummet, har i *Nudeism* den værdigste opfølger og der er lagt i ovnen til det helt store debutbrød.

Mia Pollmann

Lucas: Lucacentric
-Warner

Unge dansk-amerikanske Lucas har på sit nye album set lyset. *The light of hiphop.* Han er blevet *Lucacentric* og prøver således at fortælle os, at han har tilført hip-hop'en noget nyt. Og sørme om det ikke er lykkedes ham.

Det er et veloplagt album, hvor hiphop, rap og jazz er skruet sjældent godt sammen. Et eksempel er albummets indledende nummer, det ragtime-jazzede *Lucas With The Lid Off,* der nok skal få det danske hiphop-æterland til at vejre hitstemning. Pladen er en lang hyldest til hiphop'en, byen og Lucas' musikalske legekammerater og gennem meget personlige og citypoetiske tekster lader han os vide, at han er blevet hiphop'er for a lifetime. Næsten for religiøst!

Mia Pollmann

Af Arthur Gaba

Det er de senere år blevet populært at lave reissues af alt muligt udstyr, og derfor tester GAFFA her to af de genopdagede forstærker-konstruktioner fra starten af 60'erne: VOX AC 30 Top Boost (i to udgaver), og en Fender '63 VibroVerb.

Vintage Dreams

I modsætning til mange tidligere reissues, drejer det sig her om tre modeller, der ligger meget tæt på originalerne - på godt og ondt.

Jeg vil starte med VOX'en. fordi jeg selv engang har været den glade ejer af en sådan, årgang '65, indtil den måtte skifte ejer, på grund af en ret høj uventet efterregning fra kommunen.

Den første AC 30 så dagens lys i 1959, og i 1961 kom Top Boost kredsløbet som en ekstra option med et ekstra dobbelt forstærkertrin og en bas- og diskantkontrol, som ikke findes på den tidligere model.

Fra 1963 blev Top Boost modellen leveret som standardmodel, og den blev den tids indbegreb af britisk lyd, med brugere som Beatles, Stones, Kinks, Animals, Hollies, Yardbirds og Jeff Beck og Bryan Adams har i den senere tid været fast inventar i amerikanske VOX-annoncer.

Minimale ændringer

Hvordan ser den så ud?

Simpelten fantastisk. Der er kun sket minimale ydre ændringer, så som lidt større luftudtag og lidt mere robuste beslag til transport-håndtagene. Det var også påkrævet.

VOX'en har seks indgange - to Vibrato/Tremolo, to Normal og to Bright (Top Boost), og hvert sæt indgange har sin egen volumenkontrol. De fire første har kun een fælles tonekontrol, som kaldes Cut og som giver nogle seriøse begrænsninger, hvorimod Bright-indgangene har både Cut, Bass og Treble.

Der er som på originalen ingen effektloop og ingen rumklang. Man har så vidt det er muligt fulgt de oprindelige specifikationer og diagrammer - også med hensyn til rør-ensretteren, (check lige boksen). Men man har i modsætning til den traditionelle hard-wiring bygget det hele op på et print af høj kvalitet, for at undgå unødvendig brum og støj.

I modsætning til næsten alle andre guitarforstærkere kører AC 30'eren i en "klasse A" kobling med fire stk. EL 84 udgangsrør, der giver den en udgangseffekt på lidt over 30 watt. Det lyder jo ikke af meget, men rør-watt spiller højt og "klasse A" koblingen giver den en lyd, som ikke kan efterlignes af andre konstruktioner. Standard højtalerne er to stk. 12" Celestion G12M "Greenback", og for en ekstra pose penge fås den med to stk. Celestion G12 Alnico, der også kaldes VOX Bulldog eller VOX Blues.

Begge er selvfølgelig reissues, og de blev taget af programmet engang i oldtiden, fordi belastbarheden var for lille og fordi specielt den sidste var dyr at fremstille. Og det er den stadigvæk - det er nemlig udelukkende højtalerne der udgør forskellen på de 2 testede modeller.

I med hegnet

Så kommer det spændende øjeblik: I med "hegnet" og på med strømmen. Det første indtryk er lidt skuffende: "Den siger jo ikke no'ed" - kan det virkelig være rigtigt at vi ikke spillede højere dengang?

Der måtte være noget i vejen - og det var der også. Der er temmelig stor forskel på den øverste og den nederste række indgange. Når snoren bliver flyttet til den nederste række, skal jeg love for at der kommer liv i dyret. Den har den kendte syngende, brilliante lyd, som sådan een skal ha'. Den er meget lys, men uden på nogen måde at være skinger, og den lyder også rigtig godt med en over-drive eller distortion-pedal foran.

Tonekontrollerne på Bright-indgangene har et stort regulerings-område, og det giver rimelig gode muligheder for at tilpasse lyden til opgaven. Når der skrues godt op, får man en gennemtrængende lead sound, med en høj andel af harmoniske overtoner. Men du skal nok regne med, at skulle investere i en tubescreamer (reissue?), en EQ-pedal til normal-indgangen, en kanal- omskifter og en eller anden form for rumklang, hvis den skal bruges som eneste forstærker.

Tremolo / Vibrato indgangen vil sikkert kunne bruges i nogle sammenhænge, men den er der altså ikke ret meget go'daw i, selvom man vælger den følsomme indgang.

Forskellige højtalere

Det var interessant at have begge modeller ved siden af hinanden, fordi der er ret stor forskel på højtalerne. Når man kører forstærkeren igennem en 4 x 12 stack, er den slet ikke er så lys som forventet. Det er nemlig de blå højtalere, der giver meget af den sprøde lyd, uden ret meget bund, og de er i øvrigt heller ikke ret følsomme.

På trods af det nye design støjer den stadigvæk en del, og modellen med de grønne højtalere spiller væsentligt højere og har meget mere bund, men uden den samme høje detaljeringsgrad og sprøde sound. Det afhænger altså af personlig smag - og sikkert også pengepung - hvilken model man vil vælge.

VOX'en har en unik lyd, men man kan ikke sige, at den just er den mest alsidige støjsender på markedet. Standard-modellen koster kr. 9.995,- og blev stillet til rådighed af Musikhuset Åge Jensen i København, og modellen med de blå højtalere koster kr. 12.675,- og blev udlånt af Orkestergraven i Århus.

Geniale Fender

Leo Fender har på mange områder været inspirator for hele resten af branchen. Enten har han bare været genial, eller også har han været utrolig heldig med de ting han har opfundet, for de er ikke ændret ret meget i positiv retning i de mange år, der er gået siden introduktionen.

Fender startede med at producere rørforstærkere i 1947, men testens Fender '63 VibroVerb kommer fra samme periode som VOX'en, og er en nem lille sag på 21 kg. VibroVerb'en er bygget over samme læst som de kendte Fender modeller: Concert, Deluxe og SuperReverb, som alle er inspireret af den klassiske Fender Bassmann. De fleste VibroVerb'er havde en 15" Jensen højtaler, men den her har, ligesom nogle SuberReverb'er to stk. 10" højtalere.

Modellen har to Normal og to Bright indgange med forskellig følsomhed. Begge sæt indgange har separat Volume, Bass og Treble kontroller, og Vibrato virker på begge kanaler, men rumklang kun på Bright-kanalen. Der er ingen kanalomskiftning og ingen effektloop, og det var den første Fender, der dengang kunne fås med indbygget rumklang.

Udgangen er traditionelt opbygget med to stk. 6L6 rør, der giver en udgangseffekt på ca. 40 watt. Indvoldene er ligesom på VOX'en blevet kastet op på en printplade, og på den her model er det lykkedes at dæmpe støjen betragteligt.

Ingen rør-ensretter

Men skræk - man har droppet rør-ensretteren, til fordel for en halvleder-ensretter, sikkert af sparehensyn, men det er nu en skam. Højtalerne er to stk. reissues fra Oxford Speaker Co. Jeg tror ikke det var dem der fremstillede Jensen højtalere, som ældre Fender forstærkere ellers er kendt for. Men de her lyder i hvert fald godt - og af meget mere end de ser ud.

Lyden er mere varm og selv med højt opskruet Treble kontrol bliver den ikke så lys og hård, som man sommetider oplever på en Fender forstærker. Ved højere lydstyrker får man en blues-agtig over-drive, som går specielt godt sammen med Gibson type pickup'er.

Der er en udgang til ekstra højtalere, og man kunne muligvis bruge rumklang-fjederens send/return som effektloop. Med de mere variable tonekontroller der her er til rådighed, er Fender'en mere alsidig, men måske ikke så spændende som VOX'en, og heller ikke den er en sag, der kan bruges til alting.

Den lille fikse boks er venligst udlånt af Orkestergraven i Århus og koster 11.675,-

Såfremt budgettet er noget mere begrænset, og du ønsker en forstærker af denne type, kunne det være en god idé at checke den lille Peavey Classic 30. Den har en konstruktion, der i den elektriske opbygning minder om VOX'en.

Ensretterens betydning for lyden

I "gamle dage" - dvs. op til midten af 60'erne, anvendtes rør-ensrettere, (GZ34, 5U4 og 5AR4) i alle guitarforstærkere. Hvor man i dag har bibeholdt forstærkerrør i mange af de eftertragtede konstruktioner, udskiftede man allerede på et tidligt tidspunkt rør-ensretteren med en mere moderne halvleder-diode ensretter, som også tit ses nævnt som silicium ensretter.

Ensretteren har kun til opgave at ensrette lysnettets vekselspænding, og er derfor ikke en direkte del af lydkredsløbet. Men den har dog alligevel en vis indflydelse på lyden - faktisk så meget, at man i mange nyere topforstærkere har en omskifter mellem en rør- og en halvleder-ensretter.

MESA må tillægge det en ret stor betydning, da de ligefrem har opkaldt deres nye forstærkertop-serie: Dual og Triple Rectifier (Rectifier = ensretter).

Rør-ensretteren giver·en blødere og mere "syngende" overstyring, fordi den leverer strømmen langsommere, og forstærker-trinnet får en, i dette tilfælde attraktiv, art af "åndenød", hvorimod lyden fra en halvleder-ensretter er mere kompakt.

Zircus
Info: 86 18 30 63

Den såkaldt nye bølge er for alvor slået igennem i Danmark og undergrunden bobler af talentfulde hårdtslående rockbands, som regel bestående af guitar, bas og tromme, flankeret af en sanger. I denne udgave af Båndsalat præsenteres flere bud i dette format. Århusianske Zircus har valgt omtalte opstilling og denne konstellation nåede en fortjent tredieplads ved DM i Rock 94. Hvad får man så for pengene når man går i Zircus? Ja, der er både noget at se på og lytte til.

Udseendet er som det skal være: De fire musikere klæ'r sig i højeste grungemode, d.v.s. fipskæg, korrekte bukser og lune huer (der også kan bruges på skituren til Norge). Musikken er også som den skal være: Højenergisk og vild, hvor brutale guitarriff indleder numrene og tilsyneladende kaotiske backingfigurer akkompagnerer sanger Janus Winther, mens han synger og vrænger sig igennem de forholdsvis korte kompositioner, der (som traditionen foreskriver) henter inspiration hos både nutidig heavy og oldhistorisk rock fra slutningen af tresserne. Alle numre indeholder kantede basbreaks og afslutninger, der aldrig lader lytteren i ro. Jeg foretog et par eksperimentielle obligatoriske stagedivings i min sofa under aflytningen og landede blødt i puderne, mens jeg konstaterede at musikken også fungerede perfekt til denne store gymnastikmode blandt nutidens ungdom.

Zircus er et hammergodt band og denne anmeldelses lettere ironiske tone dækker i virkeligheden over kærlighed til bandet. (Som bekendt elsker man den, man tugter) Jeg har hørt bandet live og Simon Steen er en af den nye danske rockgenerations bedste guitarister med et stort overskud og usvigelig sikker rytmefornemmelse. Resten af bandet lever osse op til denne standard, men spørgsmålet er desværre hvor langt Zircus vil nå på den danske scene. Bandet har lagt sig i rockens midterbane, hvor der i forvejen er temmelig trafikeret. Danske giganter som Dizzy Mizz Lizzy (I still hate that fuckin name), Kashmir og Kinky Boot Beast har jo allerede lagt sig solidt og er ikke sådan at flytte fra landskabet. Nå, men så længe der er nok af folk, der gider lave stagediving, vil der vel også være plads til bands som Zircus.

Mighty Muffin
Info: 86 20 92 05

Denne måneds salatretter består som sagt hovedsagelig af de fire komponenter guitar, bas, tromme og vokal. Mighty Muffin fra Århus leverer osse et produkt, bestående af de samme ingredienser, men i en ny variation: Fræsende attack-guitar, B-tongue bas, beatbangertrommer svunget med kvindelig kølle, som så tilsættes en brølende søtyrs sang.

Resultatet er moderne punchy rock, endda med gangsta-rap som ekstra bonus. Det lidt atonale åbningsnummer fanger ikke så godt som de efterfølgende numre, der groover mere og taler bedre til danseskoene. Mighty Muffin afslører sig ikke som de bedste sangskrivere, men musikken fyres af med et inspirerende gå-på-mod og uimodståelig entusiasme, der alligevel får lytteren til at overgive sig.

Outsiders
Info: 39 69 30 67.

Kvartetten kommer fra Gladsaxe og Herlev. Trods den unge gennemsnitsalder har Outsiders allerede spillet landet tyndt med deres nye rockversioner af klassikere som *Come Together* og *Mustang Sally.* Det skyldes sikkert bl.a. det lidt usædvanlige, at Outsiders har kvindelig guitarist og sanger som forgrundsfigur. Navnet er Anja Demant og hun synger lige præcist så godt at bandets niveau løfter sig en hel del og dermed rejser sig over mange andre amatørrockbands med samme numre på repertoiret. De øvrige tre musikere spiller også solidt og ungdommeligt friskt, så vil du redde din næste fest, ville det nok ikke være en dårlig ide at ringe til Outsiders.

Stompin Ground
Info: 86 20 94 89

Stompin Ground er et nyt århusiansk rocknavn, der også afprøver trioformatet. Ifølge pressematerialet henter trioen inspiration i 60'ernes og 70'ernes musik (og hvem gør iøvrigt ikke det?).

Båndet har en lidt speciel sound og er mere 80'er-orienteret, d.v.s. Stompin Ground foretrækker mere rumklang og stor lyd i modsætning til 94-sounden med knastør vokal og forvrænget tung guitar, lige op i fjæset. Men jeg er alligevel vild med den særlige inderlige og melankolske tone bandet får op at stå i flere numre, hvor ligheden med f.eks. Led Zeppelin's ballader er meget tydelig. Denne kopiering er så original, at det ikke hindrer at man kan nyde musikken på nutidens præmiser. Det her ka' godt bli' godt.

Precious Bodyfluid
Info: 35 36 68 36

Et nyt københavnsk band, der har samme triosound som både Zircus og Mighty Muffin, selvom de tæller fem medlemmer. De seks måneder gamle orkester spiller nemlig en heavy blanding af Hendrix, Metallica og nyere grunge. Numrene slæber sig afsted med en insisterende, lettere klagende stemning, der i flere perioder virker meget hypnotisk, men også visse steder falder fra hinanden, bl.a. på grund af den noget snerpede og lukkede lyd, som især gør sig gældende på trommesporene. Sjovt nok har sangeren en stemme, der ligger utroligt tæt op af Ian Anderson fra det gamle Jethro Tull. Med bl.a. tunge, tonalt spændstige guitariff, der lyder som var de spillet på Gibson Les Paul guitarer, lagt ind i sørgmodige molagtige kompositioner, er der utrolig mange lighedspunkter med Jethro Tull (der i øvrigt p.t. stadig er aktive). Der mangler stort set kun tværfløjten og en etbenet performance. Precious Bodyfluid's materiale er dog lige lovlig dystert og for begravelsesagtigt til at få båndsalatredaktøren til at gå amok i en stor salathovedrus. Derfor tildeles kun to hoveder, med håb om bedre lyd (og måske højere vurdering) på næste bånd.

Næste nummer er på gaden 3. november

Og salaten kort:

Københavnske Cactus Circle (31 85 49 49) spiller rockmusik og gør sig bemærket med en anderledes instrumentering, der har givet plads til trompet, saxofon og harmonika et ellers mere almindeligt rockunivers. Det virker opløftende, men er desværre kun brugt i første nummer og resten af båndet får ikke samme appeal som åbningssangen om pigen Louise. Diggin Deep er en duo fra Holstebro, der i flere omgange har forsøgt at få et bånd omtalt i disse spalter. Endelig lykkes det, men desværre er telefonnumre og PR gået tabt i posten (eller osse har der aldrig været noget). De to musikere skriver og arrangerer temmelig kompetent på de nye optagelser og arbejder med maskiner. Resultatet bliver popmusik, som kun Michael Learns to Rock kan gøre bedre. Desværre for Diggin Deep gør Michael det bedre og det efterlader duoen uden de store kommercielle chancer, da denne 80'eragtige rockpopgenre er gået død.

Projektet The Flying Machines arbejder osse med maskiner, men i en noget mere ny genre, der har fremtiden foran sig, nemlig ambient. Bag projektnavnet skjuler der sig Michael Bondee, der er flyttet fra Falster til København for at prøve lykken i metropolen, der jo emmer af musik i alle mulige genrer.

Michael arbejder osse i andre sammenhænge, bl.a. med Supersonic og organisationen S.P.A.C.E. (Supersonic Paranormal Ambient Cooperation Electr¢nica). I dette soloprojekt er han inspireret af bl.a. techno og ambient. Selvom der i nogle af kompositionerne er nogle tonale mol-dur sammenstød, der støder redaktørens ører, slipper Bondee godt fra de smukke, rolige ambient-inspirerede numre på side B. Her får man simpelthen serveret et komplet soundtrack til Bladerunner II med en række både majestætiske og mystiske numre med overbevisende autoritet. De mere ordinære grundspor til de øvrige eletropopnumre virker kun som grundskitser til arrangementer, der kunne lyde som noget Depeche Mode lavede for fem år siden.

Du kan også være med i Båndsalat. Send et bånd ind med max. tre numre, vedlagt fyldigt pressemateriale og fotos. Husk at mærke alt materiale med navn og telefonnummer. Ønsker du materialet retur, så vedlæg frankeret svarkuvert.

Skriv til:
Musikmagasinet GAFFA,
Sjællandsgade 92,
8000 Århus C.
Mærk kuverten "Båndsalat".

CD, LP, SINGLE DEMO
OPTAGET I ET PROFESSIONELT DIDGITAL STUDIE TIL EN VANVITTIG FLAD PRIS.
AMP RECORDING STUDIE
TLF. 74 422715 · 74 426507

BIRDLAND
RECORDING STUDIO
86 25 50 00
I.P. JACOBSENSVEJ 35 · 8230 ÅBYHØJ

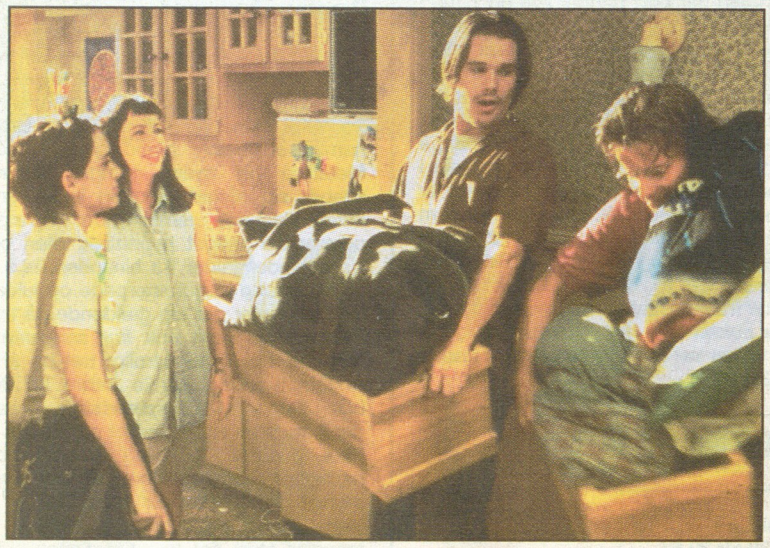
JAILHOUSE STUDIO
75 62 07 22
24-spor/harddisk recording/atmosfæret

FISCHER FONTAINE BAND
søger guitarist nu!
tlf. 86 18 24 12
tlf. 86 18 88 67 aften

GRATIS I BIFFEN MED GAFFA

Kupon til fribilletter nederst på siden

REALITY BITES

Venner, kærester, kaos og flyttedag i kollektivet Generation X
Fra venstre Wiona Ryder, Jaeane Garofalo, Ethan Hawke og Steve Zahn.

Livet begynder efter college. Men de fire unge mennesker skal ikke debutere i de trygge 60'ere, de skøre 70'ere eller de materialistiske 80'ere. Virkligheden er de rodløse 90'ere.
Lelaina drømmer om at lave dokumentarfilm, men arbejder som assistent på et hjernedødt morgen-TV show. Troy spiller i et band, men drømmer ikke om at gøre det til en karriere. Vickie arbejder i en tøjbutik og drømmer om et forhold, der holder længere end den første nat. Og Sammy driver ind og ud af lejligheden, mens han lever i cølibat og overvejer at komme ud af skabet.

Wiona Ryder spiller hovedrollen som Lelaina i denn romantiske komedie om den såkaldte generation X, mens Ethan Hawke spiller vennen Troy, der er alt for cool til at indrømme , at han gerne vil være mere end ven end hende. Men denne film var sikkert kun 1/2 så god uden det fede soundtrack som er leveret af nedenstående grupper: Stil op i køen!

Musik af bl.a.

THE POSIES
THE KNACK
U2
DINOSAUR JR.
LENNY KRAVITZ
WORLD PARTY
BIG MOUNTAIN
CROWDED HOUSE

GAFFA inviterer 500 læsere til snigpremiere på REALITY BITES i følgende biografer

København:	Palads	søndag d. 9.10.	kl. 10.00
Århus:	Palads	tirsdag d. 11.10.	kl. 21.00
Odense:	Cafe-Biografen	tirsdag d. 11.10.	kl.21.30
Ålborg:	Bio 5	onsdag d. 12.10.	kl.21.00

Klip denne kupon ud og hent 2 fribilletter (maks. 2 pr. person) i den biograf hvor du ønsker at se filmen. Billetter kan hentes fra onsdag d. 5. oktober og udleveres indtil der er fuldt hus!.

LØRDAG 1

KØBENHAVN
21.00 Little Eagle, Backfish
21.00 Clements Blue Corner + DJ Roterende Rasmus, Rust
21.00 The End, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Michael Versterskov, Musikcafe'n
21.00 Psyched Up Janis, Pumpehuset
21.30 Terrys Tail, Barcelona
22.00 Gabsky, Loppen
22.00 Babajay, Montmartre
22.00 Buzz Club, Stengade 30
23.00 Big Chills, Café Biografen

ÅRHUS
12.00 Frokostjazz, Glazzhuset
13.00 Jakob The Churl, In The Toilet
14.00 Tag Scenen, Gyngen
21.00 Sing Sing, Fatter Eskil
21.00 Pornophones, Musikcaféen
22.00 Power Junk, Lucy's Rock Joint
24.00 Shit Kiks, Eifel

BALLERUP
14.30 Chimbo's Revival, Postpubben
21.30 Nice Little Penguins, Baghuset

BILLUND
20.00 Opstand Gospel Choir, Teatersalen

BJERRINGBRO
21.00 Peter & De Andre Kopier, Christiansborg

FREDERICIA
22.00 Blink, Det Bruunske Pakhus

HADERSLEV
21.00 Jim Jams, Huset

HOLBÆK
21.00 Bazaar, Holbæk Vandrerhjem

HOLSTEBRO
20.00 Dizzy Miss Lizzy + Inside The Whale + Backseat Boys + Alla Olsen + Led Zeppelin Jam, Jazzfestivalen

HØRSHOLM
23.00 Chimbo's Revival, Pinocchio

IKAST
24.00 The Dime$, Inn Side

KOLDING
23.00 The Bushpilots, Pitstop

LANGÅ
21.00 Mr Jack & The Daniels, Borgerstuen

ODENSE
19.00 Techno, Magasinet
21.00 Scumclub, Se Dagspressen
22.00 Sockrow, Café Oskar
22.00 Ghosthouse, Rytmeposten

RANDERS
22.30 Kashmir, Tante Olga

RØNNE
20.30 Marilyn Mazur's Future Song, Bornholms Musikhus

SILKEBORG
22.00 Past To Present, Rampelys Silkeborg

SVANEKE
21.00 A Wonderful Garden, Svaneke Bio

TÅSTRUP
20.00 Jo And Co, Tåstrup Forsamlingshus

TØNDER
21.00 The Sharing Patrol, Alberts Kælder

VIBORG
21.30 Blues Mobile + Øernes Blues Band, Paletten

ÅLBORG
21.00 Pat Thomas & The Family Jewels, 1000Fryd
21.00 Dicte & D-Männer, Skråen

SØNDAG 2

KØBENHAVN
15.30 Salt & Pepper Quartet, Kruts Karport
21.00 3 Års Fødselsdag, Copenhagen Jazzhouse

ÅRHUS
15.00 Jamsession, Glazzhuset
16.00 Finn & Jette Show, Musikhuset
20.00 Den Åbne Kulturscene, Æsken
21.00 Sigurd Barrett Special Lamp Show, Fatter Eskil

ASSENS
15.30 Kaare Norge, Skovpavillionen

ESBJERG
19.30 Opstand Gospel Choir, Sædden Kirke

HØRSHOLM
20.00 Bjørn Afzelius & Mikael Wiehe, Trommen

LYNGBY
16.00 Trio Rococo, Lyngby Kirke

MANDAG 3

ÅRHUS
16.00 Finn & Jette Show, Musikhuset
20.30 Butch Lazy Jazz, Bent J

ÅLBORG
19.00 Verdensfestival, Studenterhuset

TIRSDAG 4

KØBENHAVN
21.00 Jam Session, Café Biografen
21.00 Niels Jørgen Steen & The A Team, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Play It, Stengade 30
21.30 Terry's Tail, Barcelona
22.00 Kenn Lending Blues Band, Mojo

ODENSE
20.00 Poul Krebs & Henning Kvitnes, Magasinet

ÅLBORG
20.00 Verdensfestival, Studenterhuset
21.00 Brothers In Arms, Café Rendez Vous

ONSDAG 5

KØBENHAVN
21.00 Bazooka, Loppen
21.00 Poul Krebs & Henning Kvitnes, Pumpehuset
21.00 Marie Bergman & Nicolai Bentzon Trio, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Eugene Chadbourne, Rust
21.00 Medfield + Prime Target, Stengade 30
22.00 Terrorvision, Montmartre

ÅRHUS
21.00 Headbutt + Thau, Huset
21.00 Blues Jam, Glazzhuset
21.00 Dream City, Fatter Eskil

NYKØBING S
21.00 Kenn Lending Blues Band, Pakhuset Musikstedet

ÅLBORG
19.30 Verdensfestival, Studenterhuset

TORSDAG 6

KØBENHAVN
21.00 Mad Hatters, Bankeråt
21.00 Det 17 Trin, Café Biografen
21.00 Gilberto Moreira + Chacho, Café Blågårds Apotek
21.00 Benjamin Koppel Kvartet, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Super Nova + DJ Roterende Rasmus, Rust
21.00 Claw Boys Claw, Loppen
21.00 Fischer Fontaine Band, Stengade 30
21.00 Bad Religion + Green Day, Grå Hal
21.00 C V Jørgensen, Pumpehuset
22.00 Vapour Space, Montmartre

ÅRHUS
20.00 Can't Help It, Glazzhuset
20.00 Århus Symfoniorkester, Musikhuset
21.00 Dream City, Fatter Eskil
22.00 Nemesis Metallica Jam, Lucy's Rock Joint
23.00 Ole Friis & The Cats, Blitz

FREDERIKSHAVN
22.00 Souls Under Cover, Garagen

GRINDSTED
21.00 JC Crew, Info 86 153055

HADERSLEV
21.00 Sticky Sweet, Huset

HELSINGØR
20.30 Poul Krebs & Henning Kvitnes, Toldkammeret

HERNING
21.00 Søs Fenger, Fermaten

HOLBÆK
21.00 Sing Sing, Depotet

HORSENS
20.00 Led Zeppelin Jam, Nørregade 51

KOLDING
22.00 The Dime$, Café Felix
22.00 Bo Stief, Pitstop

ODENSE
21.30 Fløde 7, Musikkælderen
22.00 Dicte & D-Männer, Rytmeposten

RANDERS
22.30 Olga Band, Tante Olga

RINGSTED
22.00 Kashmir, Ringsted Rockcafé

ROSKILDE
21.00 Blink, Gimle

SILKEBORG
21.00 Bop Till U Drop + Get Rhythm + The Michael Guthrie, Rampel

STRUER
21.30 Nice Little Penguins, Rådhus Kroen

VARDE
21.00 Nørg Live, Det Lille Apotek
21.00 Mr Jack & The Daniels, Café Hartvig

ÅLBORG
21.00 The Sharing Patrol, Revolution
21.00 Havanna Club & World Dance Party, Studenterhuset
21.00 Headbutt + Hunchback, 1000Fryd

FREDAG 7

KØBENHAVN
21.00 The Thing, Backfish
21.00 No Hard Feelingz Blues Band, Krudttønden
21.00 Headbutt + Deep Turtle, Stengade 30
21.00 Gangway, Pumpehuset
21.00 Marilyn Mazur & Future Song, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Verdensorkestret, Café Blågårds Apotek
22.00 Backstreet, Barcelona
22.00 Cardigans + Support, Loppen
22.00 DM I Mix, Montmartre
23.00 Søren Søm Band, Café Biografen
24.00 Natklub Med Helmut Cool, Rust

ÅRHUS
21.00 Dream City, Fatter Eskil
21.00 Søs Fenger, Blitz
21.00 Kewpie Dolls, Musikcaféen
21.00 Type O Negative, Huset
21.30 Raven Chant, Gyngen
22.00 Arosia, Glazzhuset
22.00 Brothers Aparte, Lucy's Rock Joint
24.00 Amnesia, Eifel

AABENRAA
21.00 A Wonderful Garden, Havanna Rockcafé

BRÆDSTRUP
20.00 Mr Jack & The Daniels, Texas Town

ESBJERG
20.00 The Roadshow, Mere Info På 86 153055
21.00 JC Crew, Info 86 153055

FREDERICIA
20.00 60'er Rock Aften, Det Bruunske Pakhus

FREDERIKSSUND
20.00 Poul Krebs & Henning Kvitnes, Elværket

GRENÅ
22.00 Dicte & D-Männer, Pavillionen

HAMMEL
21.30 Nice Little Penguins, Apollon Musichall

HELSINGØR
21.00 Sing Sing, Klaptræet

HERNING
22.00 Greene, Fermaten

HOLBÆK
21.00 Tiny Green Men + Kashmir, Elværket

HØRSHOLM
20.00 Stig Rossen Show, Trommen

KOLDING
21.00 Psyched Up Janis, Pitstop
21.00 Peter & De Andre Kopier, Felix

NÆSTVED
20.30 C V Jørgensen, Vershuset

ODDER
20.00 Niels Hausgaard, Odder Amtsgymnasium

ODENSE
21.00 Led Zeppelin Jam, Magasinet
21.00 King Kane, Badstuen
22.00 MacMortensen Trio, Paddy Go Easy
22.00 Da' Mothers + Support, Odense
22.00 Mr Ben Brothers, Café Oskar

RANDERS
21.00 Blink, Tante Olga
21.30 The Sharing Patrol, Café Hatten

RINGSTED
21.00 Zimple + Fake Puke + Derm + Aphita Papah, Ringsted Rockcafé

RØNDE
24.00 The Dime$, Musikcafe'n Daisy

SILKEBORG
21.00 Bo Stief Chasing Dreams + Limelights fødselsdag, Rampelys
22.00 Mr Jack & The Daniels, Smøgens Bodega

TÅSTRUP
19.00 Karl Hermans Trio, Tåstrup Forsamlingshus

ÅLBORG
21.00 Splintered, 1000Fryd

LØRDAG 8

KØBENHAVN
20.00 Claus Forchammers Orkester, Krudttønden
21.00 Out In The Crowd, Backfish
21.00 Szabados Trio, Copenhagen Jazzhouse
21.30 Dale Smith Blues Band, Barcelona
22.00 Ridin' Thumb, Montmartre
23.00 Det 17 Trin, Café Biografen

ÅRHUS
12.00 Århus Symfoniorkester, Musikhuset I Foyeren
13.00 Café Louise, Gyngen
21.00 Strawberry Fields Forever, Fatter Eskil
21.00 Drivis, Musikcaféen
22.00 Anders T Andersen Oktet, Æsken
22.00 Liquid Paradise, Lucy's Rock Joint
22.00 Trouble Cats + Frokostjazz
24.00 Amnesia, Eifel

AABENRAA
23.00 Nice Little Penguins, Kridthuset

FREDERICIA
22.00 LP's Blues Band, Det Bruunske Pakhus

FREDERIKSHAVN
22.00 Blue Souls, Garagen

HADERSLEV
21.00 Company Number, Huset

HALKÆR
21.00 Danish Dia Dilait, Halkær Kro

HERNING
22.00 Led Zeppelin Jam, Fermaten

KOLDING
23.00 Odd Gallery, Pitstop

LEMVIG
21.00 JC Crew, Info 86 153055

ODENSE
15.00 Tara + Väsen + McGalster Clan, Rytmeposten
22.00 Mr Ben Brothers, Café Oskar

RANDERS
21.30 Ungdoms Bands, Café Hatten
23.30 Saints, Tante Olga

ROSKILDE
21.00 Gangway, Gimle

SILKEBORG
22.00 The Sharing Patrol, Rampelyset

SINDAL
22.00 The Dime$, Høk Ei

TÅSTRUP
19.30 Flemming Arleth, Tåstrup Forsamlingshus

VEJLE
21.00 Dicte & D-Männer, Torvehallerne

VIBORG
23.00 Kashmir, Tinghallen

ÅLBORG
21.00 Sigmund Und Sein Freund, 1000Fryd
21.00 Søs Finger & Band, Skråen

SØNDAG 9

KØBENHAVN
15.30 Quiet Nights, Kruts Karport
20.00 Skræp, Den 2 Opera Nyåbnet I Kronprinsensgade 7

ÅRHUS
15.00 Jam Session, Glazzhuset
20.00 Nuevos Raices, Æsken

BALLERUP
15.00 Poul Krebs & Henning Kvitnes, Baltoppen

TORNBJERG
20.00 Kaare Norge, Kirken

MANDAG 10

KØBENHAVN
21.00 Pia Raug & Steve Dobrogosz, Copenhagen Jazzhouse

ÅRHUS
20.30 Benjamin Koppels Kvartet Jazz, Bent J
21.00 Dans Med Døden, Musikcaféen

RANDERS
20.00 Poul Krebs & Henning Kvitnes, Tante Olga

VIBORG
19.30 Nuevos Raices, Centralbiblioteket

TIRSDAG 11

KØBENHAVN
21.00 Zizi Possi & Trio, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Pagode, Krudttønden
21.00 Play It, Stengade 30
21.00 Big Time, Rust
21.30 Maria Montell & Morten Remar, Barcelona

ÅRHUS
20.00 Finn & Jette Show, Musikhuset
20.30 Benjamin Koppels Kvartet Jazz, Bent J
21.00 Papkasse Show, Fatter Eskil
21.00 Poul Krebs & Henning Kvitnes, Huset

ÅLBORG
21.00 Trio Larockazz, Studenterhuset
21.00 Great Danes, Café Rendezvous

ONSDAG 12

KØBENHAVN
21.00 On Trial + Screaming Eric & The Erections, Stengade 30
21.00 Drivis, Loppen
21.00 Bevis Front, Rust

ÅRHUS
21.00 Simba Beat, Musikcaféen
21.00 Papkasse Show, Fatter Eskil
21.00 Blues Jam, Glazzhuset

KOLDING
21.00 Strange Party Orchestra, Pitstop

TÅSTRUP
19.00 Syng Med, Tåstrup Forsamlingshus

TORSDAG 13

KØBENHAVN
21.00 Antonio Adolfo E Grupo, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Dicte & D-Männer, Pumpehuset
21.00 Claus Rydeskov Trio, Bankeråt
21.00 9 Pound Hammer, Barbue
21.00 Hedningarna, Stengade 30
21.00 Trio Rococo, Studenterforeningen
21.00 Eurecha + DJ Roterende Rasmus, Rust
21.00 Chr Sievert Solo, Café Blågårds Apotek
21.00 Kewpie Dolls, Musikcafe'n
22.00 The Overlords, Montmartre

ÅRHUS
20.00 Diva 1 & Diva 2, Glazzhuset
21.00 Telling Of A Grassfield, Fatter Eskil
21.00 Sing Sing + J E K, Musikcaféen
23.00 Led Zeppelin Jam, Blitz

FARUM
21.00 Chimbo's Revival, Akaciepubben

FREDERICIA
20.00 Benjamin Koppel Kvartet, Det Bruunske Pakhus

FREDERIKSHAVN
22.00 The Stuff, Garagen

HADERSLEV
21.00 Daddy's Best, Huset

HERNING
21.00 Impotators + Blink, Fermaten

HØRSHOLM
20.00 Søs Fenger, Trommen

KOLDING
22.00 C V Jørgensen, Pitstop

NÆSTVED
22.00 Marco Bravo, Nygade 10

RANDERS
20.00 Finn Ziegler + Niels Erichsens Trio
22.30 Olga Band, Tante Olga

ROSKILDE
21.00 Seagulls, Gimle

SILKEBORG
20.00 Peter Abrahamsen Med Bell Pebber Boys, Viseverseklubben

SVENDBORG
20.00 Poul Krebs & Henning Kvitnes, Svendborg Teater

THYBORØN
19.30 JC Crew, Ungdomsgården

VARDE
21.00 Grann, Det Lille Apotek
21.00 Bullets 'N Blues, Café Hartvig

ÅLBORG
21.00 Nine Pound Hammer, 1000Fryd

FREDAG 14

KØBENHAVN
15.00 Det 17 Trin, Café Biografen
20.00 Grant Lee Buffalo, Pumpehuset
21.00 Zona, Backfish
21.00 Ole Friis Trio, Bankeråt
21.00 Chimbo's Revival, Hackenbush
21.00 Jakob Elvström Kvartet, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Nude, Stengade 30
21.00 9 Pound Hammer, 1000Fryd
21.00 Quiet Nights, Café Blågårds Apotek
22.00 Chicas Del Rock + 9 Pound Hammer, Loppen
22.00 Joyce, Montmartre
23.30 Gypsy Jam, KafCaféen
24.00 Natklub Soundgazm + Helmut Cool, Rust

ÅRHUS
21.00 Blink + Hotel Hunger, Husets Musikteater
21.00 Daddy's Best, Fatter Eskil
21.00 Ragga Dance Hall, Musikcaféen
22.00 Tom Lindby, Lucy's Rock Joint
22.00 The Real New Orleans Quartet, Glazzhuset
22.00 Proff Bop, Vestergade 58
22.00 The Delitantz, Gyngen

AABENRAA
21.00 Bakers' Pride, Havanna Rockcafé

FREDERICIA
22.00 Niels, Det Bruunske Pakhus

FREDERIKSHAVN
22.00 The Stuff, Garagen

HADERSLEV
21.00 Impotators, Musik 25

HALKÆR
21.00 Harpens Kraft, Halkær Kro

HERNING
22.00 Bright Sight, Fermaten

HOLBÆK
21.00 Clear Manes + Led Zeppelin Jam, Elværket

HOLTE
22.00 The Dime$, Holte Kro

HORSENS
21.00 Musik & Fis, Parkhallen

NAKSKOV
21.00 Beat The Meetles, Magasinet

NORDBORG
21.00 Nice Little Penguins, Nordals Idrætscenter

ODENSE
21.00 C V Jørgensen, Magasinet
21.00 Naked Stone + The Sharing Patrol, 10'eren
22.00 Blues Mobile + Supp, Rytmeposten

RANDERS
21.30 Dub Wise, Café Hatten
23.30 Third Stone From The Sun, Tante Olga

RINGSTED
21.00 Pale Mental Sun & Memorial Theatre, Ringsted Rockcafé

RØNNE
21.00 Kashmir, Bornholms Musikhus

SILKEBORG
22.00 Sing Sing, Rampelyset

THISTED
20.15 The Roadshow, Tingstrup Skole

TØNDER
21.00 Poul Krebs & Henning Kvitnes, Tønder Kulturhus

ULDBJERG PR SKALS
21.00 Peter & Skyggen, Apotekeren (Very Far Out)

ÅLBORG
21.00 Psyched Up Janis, Studenterhuset
21.00 Chris Jagger, Trekanten

LØRDAG 15

KØBENHAVN
21.00 50'er Rock Med Silver Rocket, Den Blå Hund
21.00 Joyce + Dalia Faitelson Group, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Echobelly, Loppen
21.00 The Sharing Patrol, Nørrebro Hallen
21.30 The Music, Barcelona
22.00 Propdenoppop Klop, Stengade 30
22.00 Leny Andrade, Montmartre
23.00 Det 17 Trin, Café Biografen

ÅRHUS
15.00 Moscow Circus On Stage, Musikhuset
20.00 The Sandmen, Århus Kongreshus
21.00 Club 100%, Musikcaféen
21.00 Smalltown Blues Band, Fatter Eskil
22.00 Trio Delight, Gyngen
22.00 Naked Stone, Lucy's Rock Joint
22.00 Bullets 'N Blues + Frokostjazz, Glazzhuset
22.00 Salsateca, Vestergade 58
22.00 Afrojazz 4, Æsken

AABENRAA
21.00 Impotators, Blue Note

BALLERUP
22.30 Kashmir, Stenladen

ESBJERG
21.00 Peter & De Andre Kopier, Det 17 Trin Café Biografen

FREDERICIA
22.00 Tom Lindby Band, Det Bruunske Pakhus

FREDERIKSHAVN
22.00 Sing Sing + The Stuff, Garagen

HADERSLEV
21.00 Blues Mobile, Huset

HERNING
22.00 Iversen Band, Fermaten

HJØRRING
21.00 Kewpie Dolls, Sysselt-inget

HORSENS
20.00 Børge Biceps, Nørregade 51

KOLDING
23.00 Blichfeld & Co, Pitstop

NÆSTVED
20.30 Henning Stærk, Vershuset

NYBORG
20.00 Poul Krebs & Henning Kvitnes, Nyborg Bio

ODENSE
21.00 Belly Flops + Mighty Muffin, 10'eren
22.00 Chickas Del Rock, Rytmeposten

RANDERS
23.30 Nils & The X-Prom Kings, Tante Olga

RINGSTED
21.00 Nice Little Penguins, Ringsted Teater Og Kongrescenter

ROSKILDE
22.00 Dicte & D-Männer, Gimle

TØNDER
21.00 Free Cloud Nine, Alberts Kælder

VIBORG
21.30 Psyched Up Janis + Bazooka, Paletten

ÅLBORG
21.00 Deep Turtle + Keukot, 1000Fryd

CELINDER

Foto: Christina Hauschildt

Nikolai Storr.
(Bl.a. Gone Fishin', Music Spoken Here)

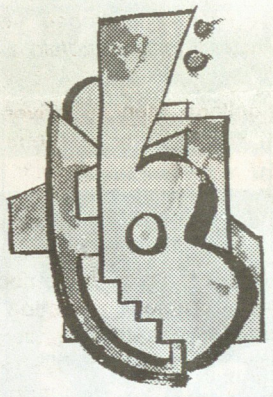
FINE HANDMADE BASSGUITARS

GASVÆRKSVEJ 10E, DK-1656 COPENHAGEN V
phone: (+45) 3131-8778
fax: (+45) 3131-5778

GAFFA ANNONCER
RING 86 12 98 99
Kærlig hilsen
Ole & Robert

VEND VERDEN
VEND DIG SELV
Prøv noget nyt:
Få en finger med i spillet
På Højskole er der kurser i rytmisk musik, dans, dramatik og meget andet.
Få gratis tilsendt Fællesbogen for over 100 Folkehøjskoler
Højskolernes Sekretariat
33 13 98 22
Fax 33 13 98 70

STØVRING HØJSKOLE
VIDEO & FOTOGRAFI - TEATER - MUSIK
og andre højskolefag
27 uger: 13.november 94-11. juni 95
18 uger: 6. februar 95 - 11. juni 95

Ring eller skriv efter brochure.
STØVRING HØJSKOLE
Hobrovej 108
9530 Støvring
Tlf. 98 37 10 03

Rytmisk musik
Film og video
Teater
2 og 6 måneder fra 27/10 1994
4 måneder fra 5/1 1995
– men også: Mavedans - Flamenco - Sværfægtning - Filosofi - Psykologi - Tegning/maling - Keramik - Litteratur - Vævning - Natur - Eventyr - Kor - Instrumentalundervisning

Ring eller skriv efter en brochure
VESTJYLLANDS HØJSKOLE
ved Ringkøbing Fjord
Velling . 6950 Ringkøbing . Tlf. 97 32 16 72 . Fax 97 32 39 90

tam
Cassette og CD kopiering fra 1 til 500.
CD tape mastering/ redigering.
Hurtig og billig service
Ring eller fax for prisliste:
TAM Studio
Svenstrupvænget 3
Tlf. 66 15 04 30
Fax 66 15 08 87

Bali
eller hele
Indonesien
Rutefly
Bali 6.595,-
Jakarta 5.700,-
Badeferie på Bali
12 dage 10 nætter
fra kr. 7.995,-
Spændende rundrejser, ekspeditioner og hotelophold.
Få Danmarks største Indonesien-program
inter-travel
Frederiksholms Kanal 2 - 1220 K
Lavpriser til alle verdensdele
33 15 00 77

KUNST
ARKITEKTUR
DESIGN
- OG 24 ANDRE FAG FÅ EN BROCHURE!

KRABBESHOLM HØJSKOLE
7800 SKIVE TLF 97520227

UDLEJNING, SALG OG SERVICE AF PROFESSIONELT LYD- & LYS-ANLÆG TIL:
KONCERTER
TURNÉER
FESTIVALER
SKOLER
DISKOTEKER
LYD & LYS
DANSK LYD & LYS UDLEJNING
NØRREVOLDGADE 4 - 5000 ODENSE C
66 11 38 06

HØJSKOLEN PÅ SAMSØ
8 UGER 26/10-20/12
20 UGER 4/1-23/5-95
FOTO
KUNST
MUSIK
JOURNALISTIK
86590411

FERMATEN
SMALLEGADE 4
HERNING
MUSIK I OKTOBER

Lø.	1.	kl.12	Frokostjazz: Swing Cats
Lø	1.	kl.19	Lukket arrangement
To.	6.	kl.21	Søs Fenger (forslag)
Fr.	7.	kl.22	Greene
Lø.	8.	kl.12	Onkel Dunkels Jazz
Lø.	8.	kl.22	Led Zeppelin Jam (forsalg)
On.	12.		Foldbold på storskærm
To.	13.	kl.22	Impotators
Fr.	14.	kl.22	Bright Sight
Lø.	15.	kl.12	Kristian Jørgensen Quartet
Lø.	15.	kl.22	Iversen Band
On.	19.	kl.20	C.V. Jørgensen (forsalg)
Fr.	21.	kl.22	se dagspressen
Lø.	22.	kl.12	Jessen/Hof Band
Lø.	22	kl.22	Nils
On.	26.	KL.20	Claus Bøhling Band
To.	27.	kl.19	lukket arrangement
Fr.	28.	kl.22	Pornophones
Lø.	29.	kl.12	Frokostjazz:When Granny Sleeps
Lø.	29.	kl.22	Dubwise

MUSIK & STEMME
Brenderup Folkehøjskole
16.10.94 - 18.2.95
Sang - sammenspil - lav lyd til film -
samarbejdsprojekt med højskolens animationslinje.
For information og brochure - ring
64 44 24 14

POWER SUPPLY PA
LYDDESIGN & UDLEJNING AF PROFESSIONELT LYD- OG LYSUDSTYR
VESTERGADE 13E • DK 9900 FREDERIKSHAVN
TLF. 98 43 23 08 • BILTLF. 30 99 51 12
KVALITET! -TYD SELV KODEN:
SOUNDTRACS MEGAS & SOLO, EV MT2, AMCRON, HARRISON, CROWN, YAMAHA, DRAWNER, DYNACORD, FURMAN, AKG, SENNHEISER, EV O.S.V.
FLYVEGREJ, TEATERGREJ, TRANSPORT M.M.

LIVE
30/9 Pakhuset, Nykøbing S.
1/10 Verdensmusik, Vejle
1/10 Jassfestival, Holsterbro
7/10 Århus Fælles Seminarium
14/10 Café Hatten, Randers
21/10 Bruunske Pakhus, Fredericia
22/10 Æsken, Århus
28/10 Musikcaféen, Århus
29/10 Fermaten, Herning
4/11 Musik 25, Haderslev
18/11 Twin Peak, Roskilde
19/11 Musikcafe'n, Kbh.
3/12 Pitstop, Kolding
22/12 Café Anton, Nyborg
NY CD- MAXI UDE NU!
Dubroots Booking Tlf. 86 10 78 60

SØNDAG 16

KØBENHAVN
15.30 Kasper Fredholm & Jens Fuglsang, Kruts Karport
ÅRHUS
15.00 Jam Session, Glazzhuset
20.00 Gary Snyder & The Sleeping Gypsies, Æsken
HILLERØD
15.30 Kaare Norge, Støberihallen
ÅLBORG
20.00 Poul Krebs & Henning Kvitnes, Skråen
qzq

MANDAG 17

KØBENHAVN
21.00 Butch Hancock, Rust
ÅRHUS
20.00 Sound Of Seduction, Musikhuset
20.30 Kind Of Jazz Med Jens Søndergård, Bent J
FREDERICIA
21.00 The Blue Continent, Det Bruunske Pakhus

TIRSDAG 18

KØBENHAVN
21.00 Jah Wobble & Invaders Of Heart, Loppen
21.00 Play It, Stengade 30
21.00 Guns 'N' Roses Jam, Rust
21.30 Acoustic Guitars, Barcelona
ÅRHUS
21.00 Shades Of Blue, Fatter Eskil
FREDERICIA
21.00 Poulin, Det Bruunske Pakhus
RANDERS
21.00 Putte Wickman, Værket
ÅLBORG
21.00 Keith Hopcroft, Café Rendezvous

ONSDAG 19

KØBENHAVN
20.00 Roy Richards & His Café Crew, Afrika På Christianshavn
21.00 Moonshake + Murmur Inc, Stengade 30
21.00 Av Art Præsenterer Wie, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Bagdad Dagblad, Loppen
22.00 Bullets 'N Blues, Mojo
ÅRHUS
21.00 Poulin Og De Lidt Brugte, Fatter Eskil
21.00 Blues Jam, Glazzhuset
21.00 Transglobal Underground + Banco Dee Geia, Huset
ÅLBORG
21.00 Gregg Ginn, 1000Fryd
FREDERICIA
21.00 Bright Sight, Det Bruunske Pakhus
HERNING
20.00 C V Jørgensen, Fermaten
ODENSE
20.00 Ibsen & Marcussen Jazzkoncert + Maria 4 B, Magasinet
RØNNE
20.00 Poul Kjøller Med Flere, Bornholms Musikhus
ÅLBORG
21.00 Greeg Ginn, 1000Fryd

TORSDAG 20

KØBENHAVN
21.00 Gregg Ginn, Barbue
21.00 Henning Stærk, Pumpehuset
21.00 Anders T Andersen Oktet, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Wombats, Bankeråt
21.00 Maravilla, Café Blågårds Apotek
21.00 Poverty Stinks + DJ Soundgazm, Rust
21.00 Pale Imitation Of Love, Loppen
21.00 Brave New World + Split, Stengade 30
22.00 Pornophones, Montmartre
ÅRHUS
20.00 Diva 1 & Diva 2, Glazzhuset
21.00 Club 100%, Musikcaféen
21.00 Dixie Fried, Fatter Eskil
23.00 Deep Purple Jam, Blitz
ALBERTSLUND
22.00 Bullets 'N Blues, Den Våde Høne
FREDERICIA
20.30 Kashmir, Det Bruunske Pakhus
FREDERIKSHAVN
22.00 Empty Group, Garagen
HADERSLEV
21.00 Hot Pot Bluesband, Huset
ODENSE
20.00 Søs Fenger, Magasinet
23.00 Nice Little Penguins, Crazy Daisy
RANDERS
21.30 Gunnar Wille, Café Hatten
22.30 Backbone Boogie Band, Tante Olga
ROSKILDE
21.00 Miss B Haven, Gimle
VARDE
21.00 Blues, Det Lille Apotek

FREDAG 21

KØBENHAVN
21.00 M•A + Rasputins, Backfish
21.00 The Sandmen, Pumpehuset
21.00 Virtual Fantasy, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Salt Tank, Montmartre
21.00 Færøsk Trashpolka, Café Blågårds Apotek
21.00 Bad Taste No 1, Stengade 30
22.00 Claus Bøhling Band, Loppen
22.00 Salt Tank, Montmartre
24.00 Natklub Helmut Cool & Live Act, Rust
ÅRHUS
20.00 Stig Rossen, Musikhuset
21.00 Mr Born Ready, Fatter Eskil
21.00 Bright Sight, Musikcaféen
21.00 Gangway, Blitz
22.00 Mogens Carlsen, Gyngen
22.00 The Bushpilots, Lucy's Rock Joint
22.00 Fodvarmeren, Glazzhuset
AABENRAA
21.00 Lonely Hearts, Havanna Rockcafé
FREDERICIA
22.00 Dub Wise, Det Bruunske Pakhus
HAMMEL
21.30 Kashmir, Apollon Musichall
HELSINGØR
22.00 Bullets 'N Blues, Holger Danske
HORSENS
20.00 C V Jørgensen, Nørregade 51
ODENSE
19.30 Teenage Boogie, Badstuen
21.00 Lions, Magasinet
21.00 Psyched Up Janis + Bazooka, Rytmeposten
OSLO
21.00 Nice Little Penguins, Betong
RANDERS
21.30 Jamsession, Café Hatten
23.30 Gohlke & Rågård Band, Tante Olga
RINGSTED
22.00 Marco Bravo, Ringsted Rockcafé
ROSKILDE
21.00 Henning Stærk, Roadhouse
RØNNE
21.00 Blink, Bornholms Musikhus
21.00 Chimbo's Revival, Storetorv
TÅSTRUP
20.00 Moose Brothers, Tåstrup Forsamlingshus
ÅLBORG
21.00 Paper Moon + Sons Of Cain, 1000Fryd

LØRDAG 22

KØBENHAVN
21.00 Dungbeatles, Backfish
21.00 Miss B Haven, Pumpehuset
21.00 Han Cats 50'er Rock, Gimle
21.00 Sing Sing, Medborgerhuset I Den Indre By
21.00 The Organizers, Copenhagen Jazzhouse
22.00 Club Salsa, Stengade 30
22.00 New Bomb Turks + Zona, Loppen
22.00 Jeffrey Lee Pierce, Montmartre
24.00 Natklub Rainer & Coester & Live Act, Rust
ÅRHUS
14.00 Missing Bones Big Band, Musikhuset I Caféen
21.00 Mighty Muffins + Zircus, Musikcaféen
21.00 Psyched Up Janis, Huset
21.00 Itchy Feet, Fatter Eskil
22.00 Dub Wise, Æsken
22.00 Old Wine New Bottles, Gyngen
22.00 Sudden Extacy, Lucy's Rock Joint
22.00 Time Share Soul Band + Frokostjazz, Glazzhuset
23.00 Kasper Winding, Blitz
FREDERICIA
21.00 Impotators, Det Bruunske Pakhus
FREDERIKSHAVN
22.00 The Blues Tones, Garagen
HADERSLEV
21.00 Souls Undercover, Huset
HELSINGØR
21.00 Henning Stærk, Toldkammeret
HERNING
22.00 Nils, Fermaten
HJØRRING
22.00 Kashmir, Sysseltinget
HOVEDGÅRD
21.00 Peter & De Andre Kopier, Perronen
KOLDING
23.00 Virtual Fantasy, Pitstop
ODENSE
21.00 Det Blå Rock Tog, Magasinet
21.00 Technoclub FYN Raver's Club, Badstuen
OSLO
21.00 Nice Little Penguins, TBA
RANDERS
23.30 Randy, Tante Olga
RØNNE
21.00 Chimbo's Revival, Storetorv
SILKEBORG
22.00 Private I's, Rampelys
VIBORG
22.00 C V Jørgensen, Paletten

SØNDAG 23

KØBENHAVN
15.30 Trio To, Kruts Karport
17.00 Bullets 'N Blues, Café Noir
21.00 The Organizers, Copenhagen Jazzhouse
ÅRHUS
15.00 Jam Session,Glazzhuset
20.00 Balancado, Æsken
HADERSLEV
21.00 Troubadour, Huset
ÅLBORG
21.00 Jeffrey Lee Pierce, 1000Fryd

MANDAG 24

ÅRHUS
20.30 Christina Von Bülow Jazz Band, Bent J
21.00 Dans Med Døden, Musikcaféen

TIRSDAG 25

KØBENHAVN
21.00 A Wonderful Garden, Vestre Fængsel
21.00 Play It, Stengade 30
21.30 1 X World Med Alex Vargas, Barcelona
ÅRHUS
20.00 Ulriks Experimentarium, Gyngen
21.00 Shades Of Blue, Fatter Eskil
ODENSE
20.00 Hanne Boel Med Band, Odense Koncerthus
ÅLBORG
21.00 Heyday Trio, Café Rendezvous
qzq

ONSDAG 26

KØBENHAVN
21.00 Sidsel Endresen Exit, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Breakfish, Stengade 30
21.00 Lagwagon + Strung Out + No Fun At All, Loppen
22.00 Pop Will Eat Itself, Montmartre
ÅRHUS
21.00 Tre Polske Bands, Musikcaféen
21.00 Blues Jam, Glazzhuset
21.00 Delicado, Fatter Eskil
21.30 KADs Sangkor, Gyngen
HERNING
20.00 Claus Bøhling Band, Fermaten
ODENSE
20.00 Hanne Boel Med Band, Odense Koncerthus
SILKEBORG
20.00 Poul Dissing + Benny Andersen + Jens Jefsen, Viseversaklub

TORSDAG 27

KØBENHAVN
21.00 Led Zeppelin Jam, Pumpehuset
21.00 Strange Party Orchestra, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Svira, Café Blågårds Apotek
21.00 Dylan Revisited + DJ A Man Called Ib, Rust
21.00 Odd Gallery, Loppen
ÅRHUS
20.00 Diva 1 & Diva 2, Glazzhuset
21.00 In 'N' Out, Musikcaféen
21.00 Tintin Og Hårtørrerne, Fatter Eskil
23.00 Claus Bølling Band, Blitz
ESBJERG
21.00 Dicte & D-Männer, Tobakken
FREDERIKSHAVN
22.00 One Horse Town, Garagen
HADERSLEV
21.00 Cold Shot, Huset
HASLEV
21.00 Nice Little Penguins, Felix
HELSINGØR
21.00 Blink, Toldkammeret
HOLBÆK
22.00 The Dime$, Depotet
HORSENS
20.00 Mother Of Mary, Nørregade 51
KOLDING
21.00 Amts Amatørmesterskaber, Pitstop
RANDERS
21.00 A Wonderful Garden, Tante Olga
21.30 Inside The Whale, Café Hatten
ROSKILDE
21.00 Søs Fenger, Gimle
ÅLBORG
22.15 Kashmir, Grand

FREDAG 28

KØBENHAVN
21.00 Blink, Musikcafe'n
21.00 Søs Fenger, Pumpehuset
21.00 A Wonderful Garden, Tex
21.00 Kaptajn Hoffers Rock Band + Dé Buur, Stengade 30
21.00 Frederik Lundin Kvartet, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Chr Søgård + Steen Thomsen, Café Blågårds Apotek
21.00 Fabulous Forwarmers + Fatty Jones' Hotshots, Gimle
21.00 Guns 'N' Roses Jam, Krudttønden
22.00 Honey B & T Bones, Loppen
23.00 Souls Under Cover, Café Biografen
24.00 Natklub DJ Soundgazm & Live Act
ÅRHUS
20.00 C V Jørgensen, Århus Kongreshus
21.00 Ragga Dance Hall, Musikcaféen
21.00 Inside Out, Fatter Eskil
22.00 No XQ's, Lucy's Rock Joint
22.00 Kashmir, Blitz

22.00 The Bayous + Frokostjazz, Glazzhuset
22.00 Proff Bop, Vestergade 58

AABENRAA
21.00 Psyched Up Janis, Blue Note

AABENRAA
22.30 The Bushpilots, Havanna Rockcafé

FREDERICIA
21.00 Mother Of Mary, Det Bruunske Pakhus

FREDERIKSSUND
21.00 Beat The Meetles, Baghuset

HADERSLEV
21.00 Axis, Huset

HERNING
22.00 Pornophones, Fermaten

HORSENS
21.00 Stig Rossen, Horsens Ny Teater

KOLDING
22.30 Nice Little Penguins, Pitstop

ODENSE
22.00 Miss B Haven, Rytmeposten

RANDERS
21.30 Impotators, Café Hatten
23.30 Bullers Blues Band, Tante Olga

RINGSTED
21.00 Led Zeppelin Jam, Ringsted Teater Og Kongrescenter
21.00 Braindead Corpse + Inhumation + Cinerator, Ringsted Rockcafé

RØNNE
21.00 Gangway, Bornholms Musikhus

TÅSTRUP
20.00 Henrik H Lund & Karen G, Tåstrup Forsamlingshus

VARDE
21.00 Barock Rock, Det Lille Apotek
21.00 Peter & De Andre Kopier, Café Hartvig

LØRDAG 29

KØBENHAVN
21.00 Kinky Boot Beast, Pumpehuset
21.00 A Wonderful Garden, Tex
21.00 Søren Lee Trio, Copenhagen Jazzhouse
21.30 Sting Jam, Barcelona
22.00 Merienda Club, Stengade 30
22.30 Kashmir, Loppen
23.00 Hit Med 80'erne, Café Biografen
24.00 Natklub DJ Roterende Rasmus & Live Act, Rust

ÅRHUS
21.00 Junglefish + Nearly Died Laughing, Musikcafeen
21.00 Big Whiskey, Fatter Eskil
22.00 Lizzy Killers, Lucy's Rock Joint
22.00 Nice Little Penguins, Huset
22.00 Nulle Og Verdensorkestret, Glazzhuset
22.00 DK Dance, Vestergade 58

ESBJERG
21.00 Henning Stærk, Tobaksfabrikken

FREDERICIA
20.00 Løvfalds Jazzband, Det Bruunske Pakhus

FREDERIKSHAVN
22.00 Bourbon Ice, Garagen

HALKÆR
21.00 Whippersnapper, Halkær Kro

HERNING
22.00 Dub Wise, Fermaten

HIRTSHALS
21.00 Mr Jack & The Daniels, Color Line

HOLBÆK
14.00 Verdensmusik, Elværket

KOLDING
22.00 Psyched Up Janis, Pitstop

ODENSE
21.00 Sing Sing, Rasmus Rask
21.00 Rockkoncert Med 4 Til 5 Bands, Magasinet
22.00 Odd Gallery, Rytmeposten

RANDERS
21.30 Happy Birthday Thomas, Café Hatten
22.00 C V Jørgensen, Værket
23.30 Claus Bøhling Band, Tante Olga

ROSKILDE
21.00 Led Zeppelin Jam, Gimle

TÅSTRUP
18.30 Sixty Ways, Tåstrup Forsamlingshus

TØNDER
21.00 Impotators, Alberts Kælder

ÅLBORG
21.00 Deep Purple Jam, Trekanten

SØNDAG 30

KØBENHAVN
15.30 Mickelborg Breyen Kvartet, Kruts Karport
20.00 Skræp + The Laws Of W Bonney, Den 2 Opera Kronprinsensgade
21.00 Mehmet Ozan Okay Temiz, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Underholdning Derefter Natklub Kl 24, Rust
22.00 Loscious Jackson, Montmartre

ÅRHUS
15.00 Jam Session, Glazzhuset
20.00 Whipper Snapper, Æsken
20.00 Finn & Jette Show, Musikhuset

ODENSE
15.00 Benjamin Koppel Kvartet, Rytmeposten

ÅLBORG
16.00 Mr Jack & The Daniels + Mountain + CMT's, Café Grand

MANDAG 31

KØBENHAVN
21.00 Nils Landgren Og Unit, Copenhagen Jazzhouse

ÅRHUS
20.30 Interplay Jazz, Bent J

ODENSE
21.00 Claus Bøhling Band + Supp, Rytmeposten

RANDERS
20.00 Roy Rogers, Tante Olga

KALENDERDEADLINE
GAFFA/NOVEMBER
TORSDAG D. 20.10.

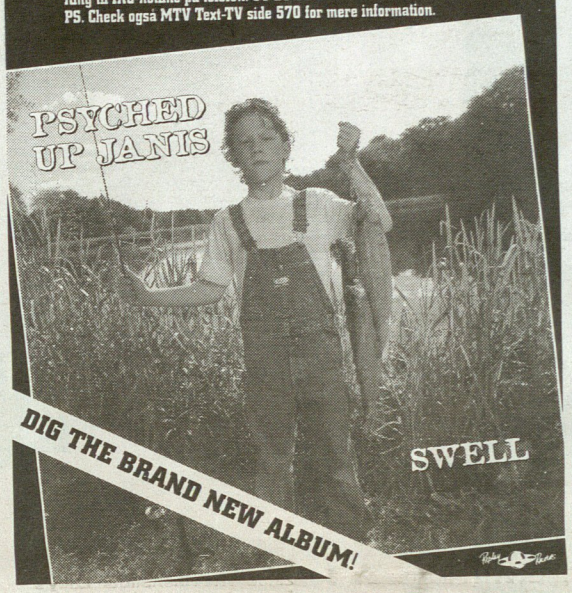
Send program til:
GAFFA
Sjællandsgade 92
8000 Århus C
eller på fax:
86 18 92 22

PSYCHED UP JANIS
the SWELL TOUR

fre. 14. okt. Skråen/Ålborg *
lør. 15. okt. Paletten/Viborg *
fre. 21. okt. Rytmeposten/Odense*
lør. 22. okt. Huset/Århus *
fre. 28. okt. Blue Note/Åbenrå
lør. 29. okt. Pitstop/Kolding
fre. 4. nov. Polyjoint/Lyngby *
lør. 5. nov. Saxen, Støberihallen/Hillerød *
tor. 10. nov. KB (Kultur Bolaget)/Malmø
fre. 11. nov. Pumpehuset/København *
fre. 18. nov. Rockcafé/Ringsted
lør. 19. nov. Baghuset/Herlev

FORSALGET ER STARTET

*Special guest Bazooka! (S)
Ret til ændringer forbeholdes. Flere koncerter tilkommer.
Information om billet-bestilling m.m.
Ring til IRC-hotline på telefon: 31 21 12 24
PS. Check også MTV Text-TV side 570 for mere information.

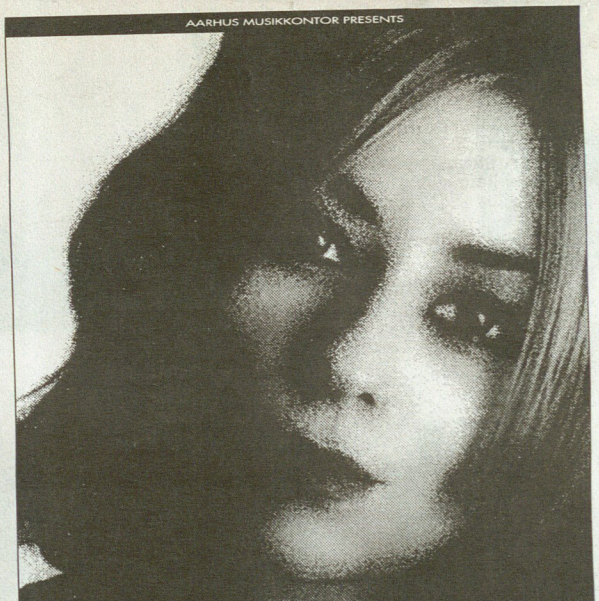
AARHUS MUSIKKONTOR PRÆSENTERER:
nice little penguins '94
PÅ FLYVETUR

4/8 SVENDBORG	TORVET
5/8 ÅRHUS	BLITZ
6/8 FR.HAVN	GARAGEN
12/8 KØBENHAVN	BELLEVUE TEATRET
13/8 VIBORG	FESTTELTET
14/8 RANDERS	ROCKTELTET
19/8 KÖLN	POPKOMM
20/8 KÖLN	ALTE WARTESAAL
26/8 HORSENS	NØRREGADE 51
27/8 HILLERØD	STØBERIHALLEN
30/8 KØBENHAVN	EASY SOUND
2/9 STRUER	LUKKET ARR.
3/9 ODENSE	KOLLEGIE FESTIVAL
3/9 AALBORG	FESTTELTET
8/9 KØBENHAVN	RUST
9/9 TØNDER	HAGGES
16/9 TARM	LUKKET ARR.
17/9 FR.HAVN	LUKKET ARR.
22/9 ODENSE	CITY ARKADEN
23/9 HJØRRING	SYSSELTINGET
24/9 FREDERICIA	DET BRUNSKE PAKHUS
30/9 VEJLE	TORVEHALLERNE
1/10 TÅSTRUP	CITY 2 (EFTM.)
1/10 BALLERUP	BAGHUSET
6/10 STRUER	RÅDHUSKROEN
7/10 HAMMEL	APOLLON
8/10 AABENRAA	KRIDTHUSET
14/10 NORDBORG	HAVNBJERG SKOLE
15/10 RINGSTED	KONGRESCENTRET
21/10 OSLO	BETONG
22/10 OSLO	T.B.A.
27/10 HASLEV	FELIX
28/10 KØBENHAVN	LUKKET ARR.
29/10 ÅRHUS	HUSET
3/11 FR. HAVN	GARAGEN
4/11 NYKB. MORS	MORSØ UNGDOMSGÅRD
5/11 VEJLE	LUKKET ARR.
11/11 HERNING	FERMATEN
12/11 GIVE	DALTON
18/11 HOLSTEBRO	KIELGASTEN
19/11 ÅRUP	ÅRUP HALLEN
2/12 AALBORG	SKRÅEN
3/12 ODDER	ODDER HALLEN

TUREN FORTS. TIL 17. DEC. (SE DAGSPRESSEN)

NYT ALBUM: "FLYING"
ÅRETS DANSKE POP-UDGIVELSE MED BL.A. "FLYING", "BEATNIKS", "SO GLAD TO BE ALIVE" & "RAIN KEEPS ON FALLING"
Replay Records
ICEBERG PUBLISHING

AARHUS MUSIKKONTOR PRESENTS

DICTE
& D-MÄNNER
BETWEEN ANY FOUR WALLS

29/09 AARHUS-huset	13/10 KBH-pumpehuset
30/09 KOLDING- pit-stop	14/10 lukket arr.
01/10 AALBORG-skraaen	15/10 ROSKILDE-gimle
06/10 ODENSE-rytmeposten	27/10 ESBJERG-"tobakken"
07/10 GRENAA-pavillonen	28/10 RY-ry højskole
08/10 VEJLE-torvehallerne	29/10 HERLEV-elverhøjskolen

Sing • sing
CD UDE NU !
RR 9401

18.08	Musikcafe'n Kbh.	13.10	Musikcafeen Århus
25.08	Nygade 10 Næstved	14.10	Rampelyset Silkeborg
26.08	Backfisch Kbh	16.10	Garagen Fr.havn
01.09	Under uret Hvidovre	21.10	Lukket arr. Kbh
07.09	Lucy´s Århus	22.10	Indre by Medb. Kbh
08.09	Kinografen Faborg	28.10	Se dagspressen
20.09	Rust Kbh	29.10	Rasmus Rask Koll. Odense
22.09	Kridthuset Åbenrå	03.11	Badstuen Odense
23.09	Det Gule Pakhus Horsens	04.11	Klør Es Varde
24.09	Tante Olga Randers	05.11	Det Bette Spilles. Brøndersl.
30.09	Bogerstuen Langa	18.11	Lukket arr. Århus
01.10	Fatter Eskild Århus	19.11	Stenbohus Ribe
06.10	Depotet Holbæk	25.11	Se dagspressen
07.10	Klaptræet Helsingør	26.11	Støberihallen Hillerød

Interrock Management
3297 2100

INSTANT©RELEASE RECORDS
3312 3348

MUSIKMAGASINET
GAFFA
ER PÅ TURNÉ IGEN D. 3. NOVEMBER
ANNONCEDEADLINE 20.10. MATERIALE 25.10.
ANNONCEBOOKING TLF. 86 12 98 99

Hvad er det ... der gør livet lidt grønnere?

Partners